

GROOT ROTTERDAM PANORAMA

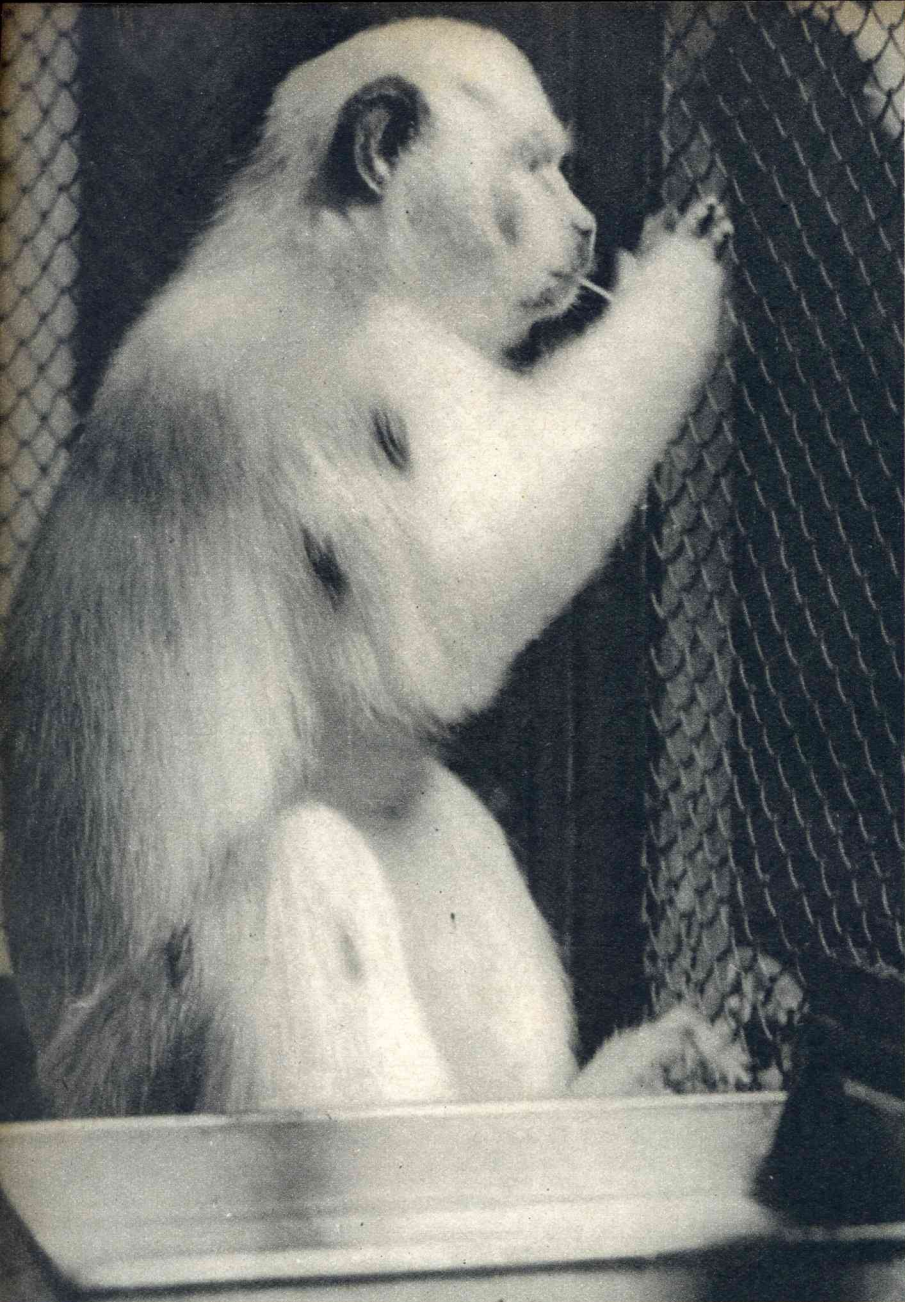
18 NOVEMBER 1937 — No. 46

LOSSE NUMMERS 15 CENT

KIRCHBACH.

HET OVERZETVEER

Witte aap, ook wel meerkat genaamd.

ALBINO'S of witte dieren

Bijna geheel witte reebok.

Wit-zwart gevlekt wild zwijn.

Met de vaak gebruikte uitdrukking „een witte raaf” wil men iets aanduiden dat zeldzaam is. En inderdaad is een witte raaf onder haar zwarte soortgenooten een zeldzame en opmerkelijke verschijning. Doch witte

exemplaren — albino's is de geëigende term voor dit eigenaardig natuurverschijnsel — komen van tijd tot tijd onder de meeste diersoorten voor. Zuiver wetenschappelijk gesproken zijn dit evenwel dieren met een gebrek: immers de oorzaak van hun witte kleur is het gebrek aan voldoende kleurstof, aan het pigment, dat bij de soortgenooten de kleur van huid, haar of gevederte bepaalt. In de vrije natuur houden dergelijke witte verschijningen het over 't algemeen niet lang uit. Wanneer het een roofdier is, zal het moeite hebben, juist ten gevolge van zijn

Rechts: 'n Bijna geheel witte merel (Turdus merula).

Witte paling.

Wit edelhert.

opvallende kleur, met het verschalken van zijn prooi, en wanneer het een prooidier is, zal het juist door de witte kleur gemakkelijker ten prooi vallen aan zijn natuurlijke vijanden. En het is tevens eigenaardig, dat witte dieren over het algemeen minder weerstandsvermogen hebben tegen ziekte en natuurinvloeden dan hun gekleurde soort- en rasgenooten. Meermalen ook worden albino's door deze laatste niet in hun

Witte pauwduif.

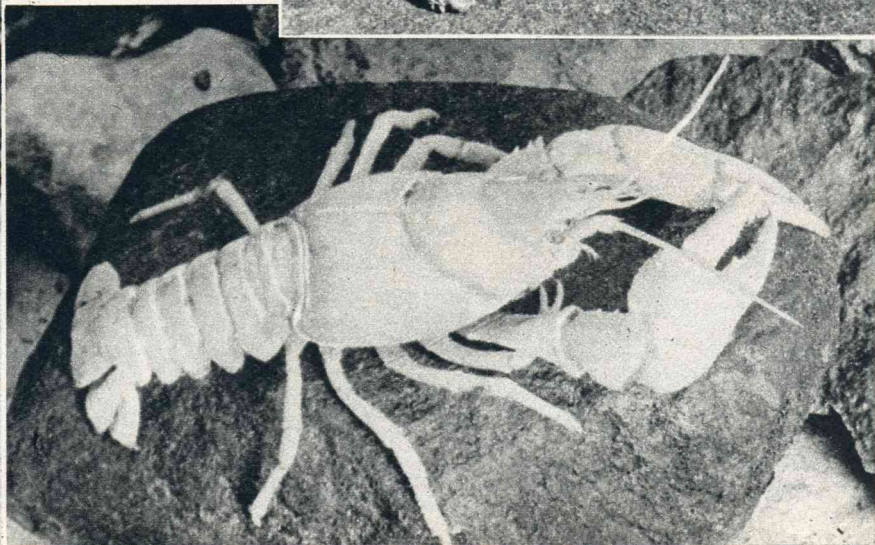
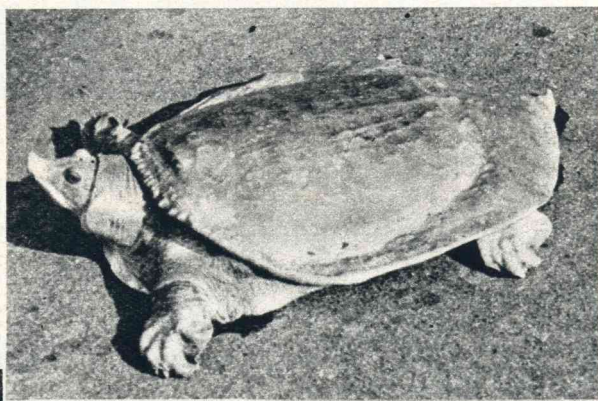
Witte kaur.

netvlies gelegen bloedvaten ziet schemeren, waardoor het oog fonkelt als een robijn. Onder de menschen behoort de albino echter tot de zeldzame uitzonderingen, die overigens dezelfde typeerende eigenschappen vertoonnen.

Duitsche herder.

Rechts: Een witte — en daarom bij sommige natuurvolkten heilige — weeke schildpadsoort.

Witte rivierkreeft.

omgeving geduld en bij de vogels zelfs gedood. Iets anders wordt 't natuurlijk, wanneer de mensch de bescherming van een witte diersoort overneemt. Vaak zelfs geeft men de voorkeur aan dit soort dieren en dan verliest de albino vanzelfsprekend zijn zeldzaamheidswaarde. Het bekendste zijn ongetwijfeld de witte ratten en muizen. En hier heeft men wel het volmaaktste voorbeeld van albinisme. Want niet alleen is het oorspronkelijk grauwe haarpigment volkomen verloren gegaan, doch ook ontbreekt de kleurstof in de oogen, zoodat men de achter het

Wit stinkdier (skunk).

Wit-bruin gevlekte Duitse herdershond.

Bijna geheel witte nevelkraai.

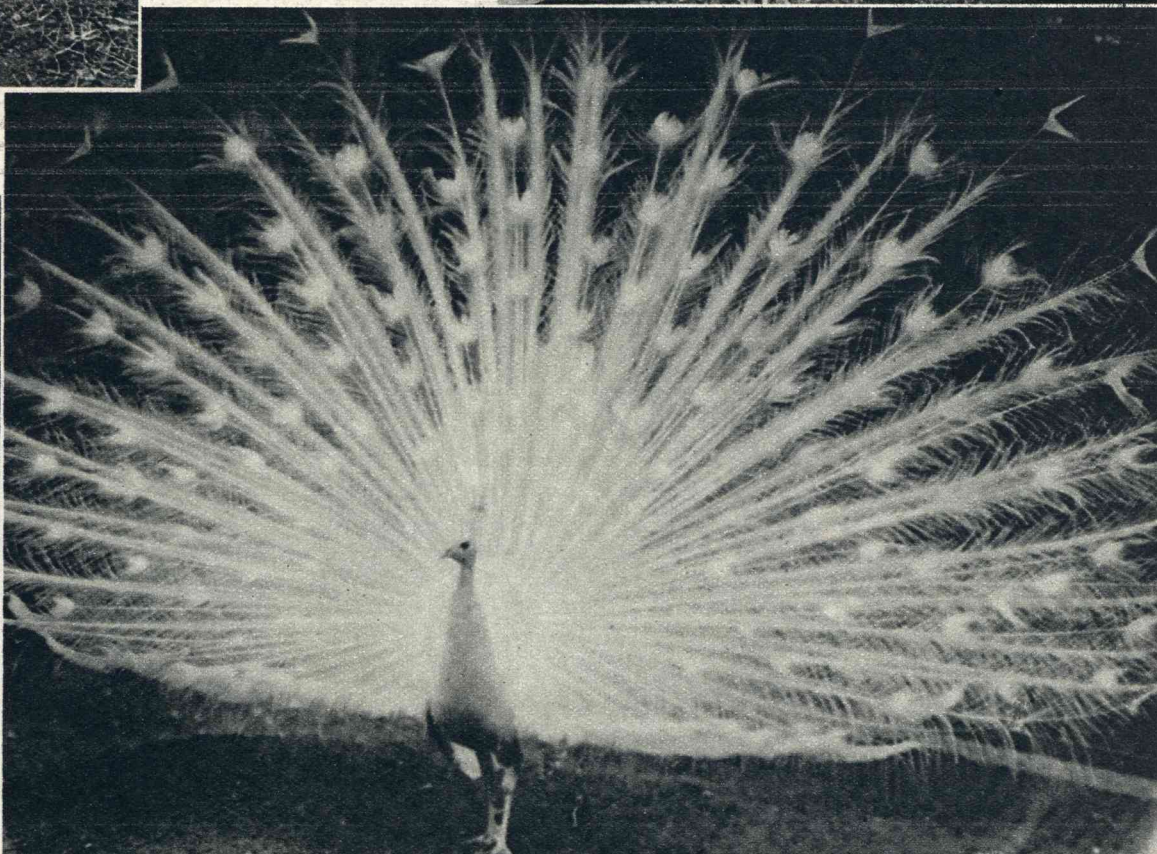
Men moet dieren, die als soort-eigenschap of slechts tijdens bepaalde perioden witte haren of veeren hebben, niet verwarren met albino's. De bewoners van het hoge noorden zooals de ijsbeer, de poolvos en de sneeuwuil zijn geen albino's, evenmin als het sneeuwhoen, de sneeuwhaas en de hermelijn dit zijn, wijl zij deze beschermende witte kleur slechts gedurende de wintermaanden bezitten. Als verschijnsel zijn albino's natuurlijk buitengewoon interessant en de vrij groote collectie albino's, welke we onzen lezers op deze bladzijden voorleggen, is naast enkele bijna volkomen witte exemplaren dan ook een aandachtige beschouwing meer dan waard.

Rechts: De kop van een witten meerval.

De witte pauze met zijn sprookjesachtigen vedertooi.

Witte fazantenhen.

Johannesburg

DE GOUDEN

STAD

Zijn grooten teen te stooten tegen een goudrijf van 'n waarde van tien biljoen dollar is iets wat niet iedereen overkomt. En toch heeft de grootstad Johannesburg, de grootste stad van Afrika beneden Caïro, haar opkomst en bloei aan dit simpele feit te danken.

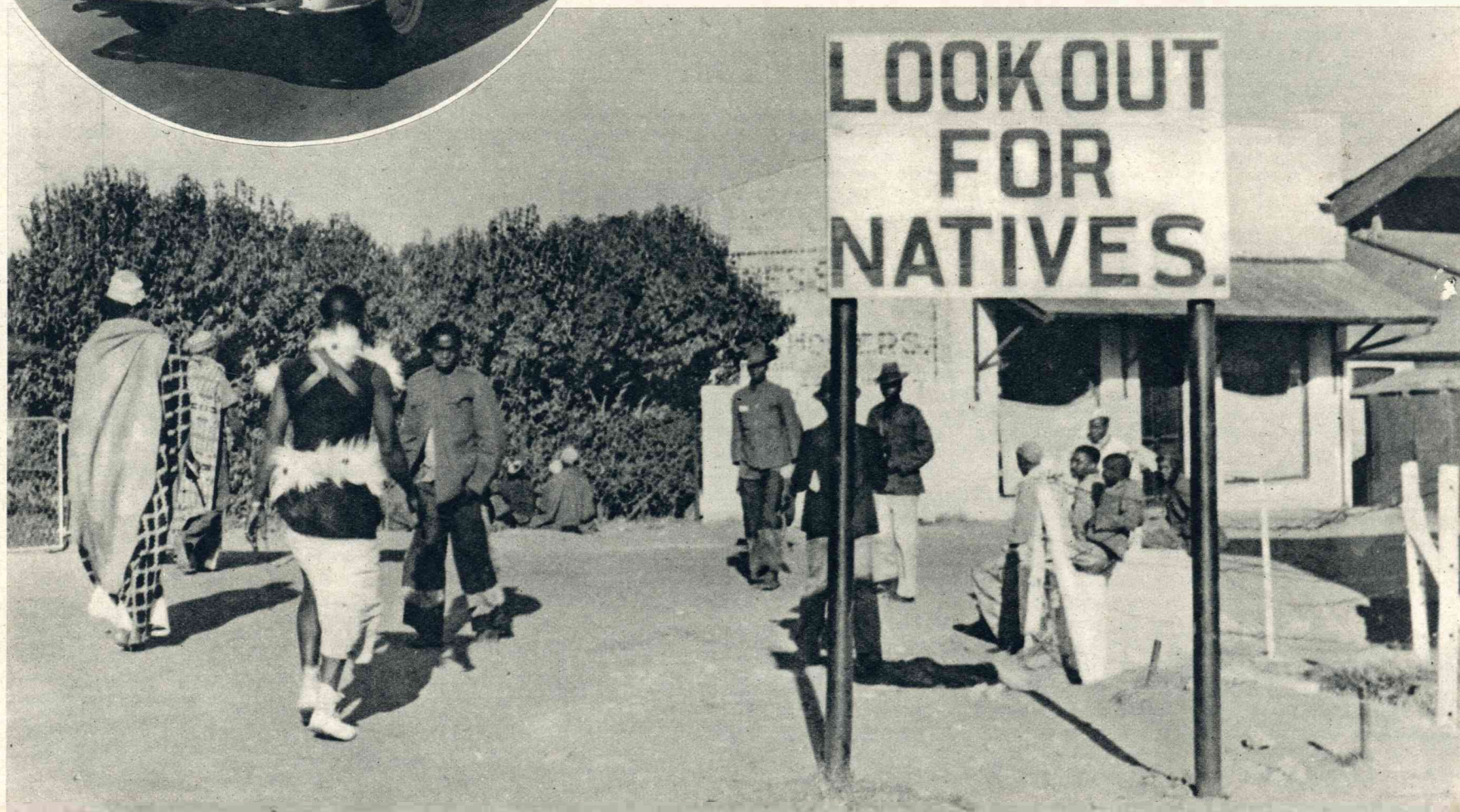
Het was de Engelsman George Walker, wien dit overkwam, toen hij, in 1886, tijdens een excursie met den voet bij toeval een goud-bondend brok steen losstiet, dat uitstak boven wat de voornaamste goudader bleek te zijn van de Witwatersrand-goudvelden. Daar strekte zich, in den vorm van een enorme kom, over zeventig mijl een rotsmassa uit, waarin 't edele metaal in rijken overvloed voorkwam, en welke daar als het ware sinds eeuwen

„Wagen nummer 66788 alstublieft sneller rijden! Voetgangers, let op!” Zulk een toespraak kan men hooren uit den met luidsprekers uitgerusten politiewagen der Johannesburger verkeerscentrale, die de taak heeft autorijders en publiek een goede verkeersdiscipline bij te brengen.

Johannesburg, de gouden stad van Zuid-Afrika. Een overzicht van de stad vanaf de twintigste verdieping van een wolkenkrabber aan den zuidkant van het handelskwartier. Op den achtergrond ziet men de fel-gele afvalhoopen der goudmijnen.

Let op de inboorlingen! Een waarschuwing voor automobilisten om niet al te snel te rijden in de omgeving der mijnen, daar de mijnarbeiders na hun arbeid het eerste uur gemeentijk slecht hooren en de verkeerssignalen niet bemerken.

Een autoweg tusschen de gele hoopen van het van ieder goudstofje ontdaan gesteente, waarop ook het bescheidenste plantje niet kan gedijen.

had liggen wachten op den struikelenden voetstap van dezen negentiende-eeuwschen wandelaar.

Onmiddellijk verrees op dat boomlooze, onbewoonde niemandsland een rommelig wagen- en tentenkamp van op goud beluste mijnwerkers. De telegraafdraden verspreidden het groote nieuws en uit het tentendorp groeide in een minimum van tijd een blikken stad van drieduizend inwoners. Veel goud ging er bij de eerste ruwe exploitatiemethoden verloren. Maar wat deerde het : het goudrif scheen immers

Ook boven de autonummers is het wapen van Johannesburg, „The golden city“, de gouden stad, aangebracht.

Ook de riksja treft men nog als voermiddel in Johannesburg aan, getrokken door sterke negerjongens, met bonte vederdracht op het hoofd en beschilderde heenen. Dai spaart kousen uit!

Op het stationnetje van een der voorsteden. Negers wachten met hun vrouwen op den trein, welke hen naar het mijngebied brengen zal. Een trek aan de bel — en de trein rijdt af.

onuitputtelijk ? Voedsel moest driehonderd mijl ver worden aangesleept. Maar wat gaf het, of het peperduur werd ? En wat de watervoorziening betreft, wel, als er geen water meer was dronk men eenvoudig champagne ! En zoo verrees een stad als het ware op goud gebouwd.

Aldus begon de jeugd van Johannesburg, hoe jong van jaren ook, een reuzin onder de Zuid-Afrikaansche steden. Het is zooals gezegd de grootste stad ten

De gediensigen en bedienden zijn bijna zonder uitzondering inboorlingen van 't Zoeloe-ras. Een besteller met puntbaard — den typischen puntbaard der Zoeloes — op de fiets.

Biggeloof. Geen neger laat zich in een gesloten ruimte het haar knippen, uit vrees anders betooverd te worden.

zuiden van Cairo en het voornaamste handelscentrum van het achterland der Unie, met haar oppervlakte van bijna tweeëntachtig vierkante mijlen en een bevolking, welke naar het half miljoen streeft (336000 in 1931). Een stad, welke reeds jaren geleden een cosmopolitischen

STRICTLY
PROHIBITED
ON THIS ROAD

WARMBATHS
VILLAGE COUNCIL

1 STEEL TYRED VEHICLES WITH A LOAD EXCEEDING 2 1/2 TONS
2 ALL VEHICLES DRAWN BY MORE THAN EIGHT ANIMALS
3 ALL DRIVEN CATTLE NOT INSPANNED
4 TRACTORS, DRILLING MACHINES, METAL TYRED VEHICLES WHERE THE WHEELS DO NOT STAND UPRIGHT OFF THE ROAD

STRENG
VERBOD
OP DIE PAD

WARMBAD
DORPS RAAD

1 VOERTUIG MET METAAL BANDE EN 'N VRAC VAN MEER DAN 2 1/2 TON
2 ALLE VOERTUIG GEDUREN DEUR MEER DAN 8 DIERE
3 ALLE DIERE NIE INGESPAN NIE
4 TREKKERS, BOORMASJINE, EN ALLE VOERTUIG MET METAAL BANDE WAT NIE REGOP STAAN NIE

HA HOA DUMELLOA
HO TSAMAEA
KA TSELA E

THIBELO

1. MAKOLOI KAMOKA A MAOTOANA A DI TSIPI A ROELING MEROALO EA BOIMA BO FETANG MEMO TLA E 25 (2) TONS
2. MAKOLOI KAMOKA A MAOTOANA A TSONA A SA LE-KA-KANENG NA A MATA TSELA

Verkeersaanwijzingen nabij Johannesburg in drie talen: Engelsch, Afrikaansch en Zoeloe.

indruk maakte op den bezoeker. Stadhuis, beurs en gerechtsgebouwen werden opgetrokken in groot-schen stijl, de voorsteden munten uit door het ruime plan waarop ze zijn gebouwd, de stadsparken en sportvelden zijn al even ruim en fraai van aanleg, en de Witwatersrand-universiteit maakt een van haar glories uit op 't gebied van wetenschappelijk medice-naal onderzoek. Het moderne leven gaat er z'n gang te midden van die overblijfselen van de vroegere pionierswereld en zwarte bevolking, welke de stad 't typische cachet verleen, dat men op onze uitgebreide fotoserie kan bewonderen, waarnaar we dan ook verder onze lezers na dit inleidende praatje gaarne verwijzen.

Flatwoningbouw langs een der hoofdstraten van Johannesburg. De huur van een flatwoning met drie kamers, keuken en bad bedraagt niet minder dan 15-20 pond per maand. Reken u maar uit (x fl. 9.-).

DOE mee DOE mee

GRIJP NU UW KANS

die er voor U ligt in de groote NATIONALE KERST REBUS LOTERIJ

Ministerieel goedgekeurd bij besluit van 1 October 1937 2e afd. A no. 1140 voor 50.000 loten ten bate van verschillende charitatieve verenigingen te Bussum. waarvan de trekking zonder uitstel zal plaats vinden op Donderdag 23 December a.s. des voormiddags 10 uur, ten huize van NOTARIS G. H. VAN MEER te BUSSUM.

VOOR EEN LUTTEL KWARTJE

en Uw oplossing van onderstaande rebus, heeft iedere lezer(es) van dit blad kans op waardevolle en originele hoofdprijzen, waarvan wij slechts noemen:

- 1° PRIJS: **EEN JAAR LEVENSONDERHOUD.** Een hoofdprijs, die een ieder tegenlacht en het nemen van meerdere kansen volkomen waard is, te verzorgen door en in overleg te plegen met de grootste speciaal-firma op het gebied van levensmiddelen, ALBERT HEIJN te Zaandam (die U immers het leven goedkoopert!) of een harer 250 filialen in Nederland, tot een maximum bedrag van f 1000.— (DUIZEND GULDEN)
- 2° PRIJS: **EEN VOLLEDIGE WONINGINSTALLATIE.** Nog een hoofdprijs, die klinkt als een klok en een ideaal is voor hen die trouwplannen koesteren! Bestaande uit 3 magnifieke ameublementen: te leveren door de N.V. Woltering's Meubilerij Mij.-Damrak te Amsterdam, waarde f 900.—
- 3° PRIJS: **COMPLETE HUWELIJSUITZET** een pracht prijs voor jongelui met trouwplannen, bestaande uit: EIKEN HUISKAMER compleet; FRAAIE SLAAPKAMER compleet met matrassen, lakens, dekens enz. ALLE TAFEL- en HUISHOUDGOED, alsmede een volledige KEUKENINRICHTING, bestaande uit 65 stuks, ter waarde van f 500.—, te verzorgen door de firma Vroom en Dreesmann, te Amsterdam.
- 4° PRIJS: **COMPLETE AANVULLING VAN UW GARDEROBE.** Is er wel een dame die dezen prijs niet gaarne zou winnen? Op een modieuze wijze te verzorgen door de Modemagazijnen Gebr. Lampe te Amsterdam, waarde f 200.—
- 5° PRIJS: **EEN KLEEDINGABONNEMENT** voor Heeren, in overleg te regelen met en te verzorgen door de firma Peek en Cloppenburg te Amsterdam, tot een bedrag van max. f 200.—
- 6° PRIJS: **COMPLETE LINNENKASTVERZORGING.** Speciaal voor haar, die van een prima gevulde linnenkast houdt! Uitsluitend prima goederen, totaal 169 stuks, gezoomd en gelust, te leveren door de Koninklijke Weverij Van Dijk en Co. te Eindhoven, tot een bedrag van f 135.—
- 7° PRIJS: **COMPLETE CASSETTE WELLNER TAFELZILVER.** Hiermede vervullen wij een harte-wensch van alle dames! Kostelijk van uitvoering, een lust voor de oogen, totaal 78 stuks, waarde f 122.—
- 8° PRIJS: **EEN PRACHTVOLLE E. M. JAARSMA HAARD** Een sieraad voor huiskamer of salon! Te leveren door de Koninklijke Haardenfabrieken E. M. Jaarsma te Hilversum waarde f 100.—
- 9° PRIJS: **COMPLEET SCHOENENABONNEMENT VOOR UW GEZIN.** Deze prijs onthelt U van de zorgen voor de steeds terugkerende schoenenrekening! ± 20 paren Dames-, Heeren- of Kinderschoenen, naar keuze van den winnaar, waarde f 100.—
- 10° PRIJS: **4-VLAMS KÜPPERSBUSCH GASFORNUIS.** Een veel begeerde prijs! In pracht-uitvoering, waarde f 88.50

Verder honderden luxe- en praktische voorwerpen w.o. plateelwerk, kristal, kunstvoorwerpen, schilderijen en originele etsen, boeken, schemerlampen enz. enz., teveel om in deze beperkte ruimte volledig te omschrijven!

AL DEZE WAARDEVOLLE PRIJZEN WORDEN ONHERROPELIJK VERLOOT 23 DECEMBER a.s. ten overstaan van NOTARIS G. H. VAN MEER te Bussum. Winnaars van hoofdprijzen ontvangen dienselfden dag telegrafisch bericht.

DOE MEE!! DOE MEE!! EN NU AAN DEN ARBEID!

Schrijf Uw oplossing van onderstaanden rebus op onderstaanden coupon of op papier, sluit 25 cents aan postzegels in voor het LOT dat U franco wordt toegezonden, alsmede 5 cents voor de trekkingslijst en verzendt alles in gesloten enveloppe (porti 5 cents) aan

Dr. A. C. J. DE VRANKRIJKE - KAPELSTRAAT 49 - BUSSUM.

Let nu echter op! U kunt ook met meerdere loten aan deze groote verloting deelnemen, mits U bij Uw oplossing van den rebus ook meerdere malen het kwartje aan postzegels voegt: b.v. U zendt de oplossing van den rebus en f 2.55 aan postzegels en ziet... binnen enkele dagen ontvangt U 10 LOTEN = 10 KANSEN — en op 23 December misschien het bericht dat U hoofdprijzen hebt gewonnen! Alleen aan inzenders van 5 cents voor de trekkingslijst wordt deze gratis en franco gezonden.

FORTUNA LACHT U TOE! ZIJ REIKT U HAAR HAND! GRIJPT HAAR NU!

Voor girohouders: schrijft Uw oplossing aan de achterzijde van het biljet. Voor postwissels: schrijft de oplossing op de achterzijde van Uw postwissel. HET GIRONUMMER IS: 314545 — Dr. A. C. J. de VRANKRIJKE — BUSSUM. — En hier is thans de rebus die Uw kans op prachtprizen mogelijk maakt!

OPLOSSING

NAAM

ADRES (VOLLEDIG)

S. V. P. MET DRUKLETTERS
INVULLEN EN DUIDELIJK
SCHRIJVEN

GROOT ROTTERDAM

KANTOOR: STATIONSWEG 24 - ROTTERDAM
TELEFOON INTERCOMMUNAAL 50540 - GIRONUMMER 101981

SCHEPEN TE ROTTERDAM IN HERFST-DECOR

Klik Klik Klik!

Leer hem iets eenmaal en voortdurend zal hij het herhalen. Net als het nieuwe Eversharp Repeteerpotlood! Dat vult U eenmaal met stiften en voortdurend kunt U schrijven... een half jaar, misschien wel een jaar lang. U drukt maar op den dop en er komt een punt te voorschijn, en als de stift is opgebruikt, komt er automatisch een nieuwe voor in de plaats.

Er bestaat zeker geen handiger vulpotlood... en geen mooier! Vraagt Uw boekhandelaar het

EVERSHARP REPETEERPOTLOOD

Prijzen f5, f5.50, f8.25, f10.50 en f11.25. Andere Eversharp vulpotlooden in prijzen van f1.50 af. Eversharp vulpenhouders: f5, f9, f10.50, f12 en hooger

Overal verkrijgbaar. Imp. Blikman & Sartorius, Amsterdam

EVERSHARP

vulpenhouders - vulpotlooden

Gebruik alleen VIERKANTE EVERSHARP STIFTEN! Zij passen in elk vulpotlood

EEN ONGEPASTE GRAP

DOOR KEY MARYS

De grootste sensatie van Witwatersrand zal altijd de geschiedenis van Jim Burdock blijven. Jim Burdock was een oude bekende in de diamantdelverijen aan den Rand. Langer dan dertig jaar zwierf hij er rond en slechts eenmaal deed hij een belangrijke vondst. Dat was in de dagen toen de dood pas een eind had gemaakt aan zijn samenwerking met een zekeren Heinrich Muller, een Duitscher, die vijftien jaar lang zijn compagnon was geweest.

De dood van Muller is een geschiedenis op zichzelf, doch staat nauw in verband met de sensatie, waarop ik doelde. Op zekeren morgen verlieten de twee compagnons hun hut en begaven zich naar de delverij. Tegen elf uur liet Muller het werk even rusten, om water te gaan halen in de breede en diepe beek, die langs den Rand stroomt. Hij keerde niet terug en toen Jim zijn vriend's middags tegen twee uur ging zoeken, vond hij hem een kilometer voorbij de plek waar hij zijn emmer had achtergelaten aan den kant liggen. Hij was bij het waterscheppen voorover gevallen en door den wilden stroom megevoerd. En aangezien hij de zwemkunst niet machtig was, was hij jammerlijk verdronken.

De dood van een man maakt op de ruwe klanten die de diamantdelverijen bevolken nauwelijks eenigen indruk. Dat het noodlottig einde van Heinrich Muller nochtans langer in herinnering bleef dan dat van zooveel anderen, die door een ongeluk of door geweld om het leven waren gekomen, was te danken aan een tragische bijzonderheid. Vijftien jaar lang hadden de twee compagnons geploeterd en gezwoegd, zonder iets van belang te vinden en vier dagen na Muller's dood vond Jim Burdock een diamant, die hem zeventien pond opbracht. Het fortuin was voor den een te laat gekomen en de ander had er niet lang plezier van. Want Jim Burdock begaf zich met zijn rijkdom naar Johannesburg en keerde een maand later even arm en berooid in de delverij terug, als hij voorheen was geweest.

Na den dood van zijn vriend koos Jim Burdock zich geen anderen compagnon meer, hoewel er zich genoeg aanboden, die na het fortuintje, dat hem eenmaal ten deel was gevallen, met hem samen wilden doen. Hij werkte alleen en was weer even ongelukkig als vroeger. Door de jaren heen werd hij een eenzelve man, die zich met niemand bemoeide, hardop tegen zichzelf sprak en zich eenigszins zonderling ging gedragen. Zijn vrije uren bracht hij gewoonlijk met knutselwerkjes door en zijn laatste liefhebberij was de bouw van een radiotoestel. Geholpen door den marconist van den veiligheidspost bracht hij inderdaad een apparaat tot stand waaruit geluid kwam en waarmee hij zelfs op de korte golf kon ontvangen. Het was een heele gebeurtenis voor de delverij en velen verdrongen zich 's avonds in zijn hut, om te luisteren en zich te laten uitleggen waar zoo'n instrument de muziek nu eigenlijk vandaan haalde.

Jim Burdock had slechts één vijand in het kamp — zoo beschouwde hij Dick Arlington althans. Een vijand mocht hij feitelijk echter niet heeten. Dick was een grappenmaker, die den spot dreef met iedereen en er zijn grootste genoegens in vond iemand dwars te zitten. Jim was

zijn uitverkoren slachtoffer; de zwijgzaamheid en de zonderlinge gedragingen van den ouderen man prikkelden zijn plaagzucht en met allerlei middelen, die zelfs de perken te buiten gingen, trachtte hij hem het leven zuur te maken. Totdat een sensationele gebeurtenis plotseling een eind maakte aan die onaangename verstandhouding.

Op zekeren dag vond men niet ver van de delverij een neger vermoord. Hij heette Thomson, doch waar hij vandaan kwam wist niemand en de dader werd nooit gevonden. Op den avond van dien dag zat Jim Burdock in zijn hut voor zijn eigengebouwd radiotoestel. Hij had het afgesteld op Johannesburg, waar om negen uur nieuwsberichten werden uitgezonden. Het was nog vijf minuten voor negenen en in de hut had zich een vijftal burens van Jim verzameld, die wel eens meer kwamen luisteren.

Jim zat op zijn bankje, rookte zijn pijp en sprak geen woord. Rusteloos was hij met zijn handen in beweging — een gewoonte, die op een vreemde den indruk moest wekken, dat hij niet goed meer bij zijn hoofd was. Door de luide, harde stemmen van de delvers heen liet zich plotseling de radio hooren. „Hier politiecommissariaat van Johannesburg. De opsporing en mededeeling van verblijfplaats wordt verzocht van James Burdock, geboren te Melbourne, oud zesenvijftig jaren, die verdacht wordt van moord en diefstal. De gezochte houdt zich waarschijnlijk op in een der diamantdelverijen van Witwatersrand en...”

De stem uit de radio werd plotseling onderbroken door een kreet, die meer dierlijks dan menschelijks had. Jim Burdock was opgesprongen en stond met gebalde vuisten gereed een onzichtbaren vijand te bespringen. Zijn gelaat was wreed vertrokken en zijn oogen stonden als die van een in het nauw gedreven wild dier.

„Raak me niet aan!” schreeuwde hij uit. „Ze moeten het me eerst nog bewijzen! Hij is verdronken, zeg ik, en dien steen heb ik vier dagen later pas gevonden.”

De ruwe delvers hadden hem verbaasd aangehoord en begrepen alles. Heinrich Muller was niet zoo onschuldig om het leven gekomen, als het den schijn had gehad. En zijn moordenaar had de drijfveer van zijn misdaad zelf verraden — hij had eerst den steen gevonden en toen zijn compagnon vermoord, om niet verplicht te zijn met hem te deelen.

Een hunner, 'n man als een reus, deed een stap naar voren. Hij wilde iets zeggen, doch plotseling vloog Jim Burdock op hem toe. In zijn hand glinsterde een mes, maar er vloede geen bloed. Vijf mannen grepen hem beet en hielden hem in bedwang tot de mijnpolitie hem kwam weghalen.

Het was een sensatie, zelfs voor Witwatersrand, maar toch nog niet de grootste sensatie. Op het oogenblik dat Jim Burdock opsprong rukte John Mervil, de marconist van den veiligheidspost, zijn vriend Dick Arlington de microfoon uit de hand.

„Zeg, hoor eens, ik houd wel van een grap en dat je dien halven malloot er-tusschen neemt kan me niet schelen. Maar den moord op dien armen neger moet je erbuiten laten. Met zoo'n ongepaste grap zou je iemand den dood kunnen aandoen van schrik...”

Miss Vinolia wint de Schoonheidsprijs

EN RITA, DOE JIJ NOG MEEAAN DIESCHOONHEIDSWEDSTRIJD?

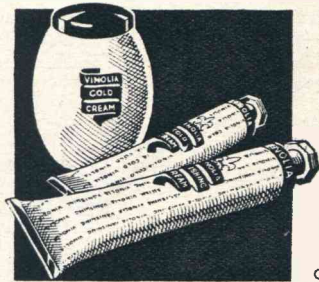
OCH KIND, WAT ZAL IK JE NU ZEGGEN. IK HEB IMMER TOCH GEEN KANS!

WAT, JU GEEN KANS? JIJ BENT ONTEGENZEGGE LIJK DE MOOISTE VAN ONS ALLEMAAL. ALLEEN MOET JE JE TEINT MET DE NIEUWE VINOLIA HUIDCREAMS VERBETEREN.

DE JURY IS EENSTEMMIG VAN OORDEEL, DAT DIT JAAR AAN MEJ. RITA X. DE SCHOONHEIDSPRIJS MOET WORDEN TOEGEKEND!

HEREN, U BEWIJST MIJ TEVEEL EER. NIET IK HEB DEZE SCHOONHEIDSWEDSTRIJD GEWONNEN, MAAR DE ALOM BEKENDE VINOLIA CREAMS!

Door de nieuwste ervaringen op cosmetisch gebied hebben onze deskundigen een Vanishing Cream en een Cold Cream van bijzondere hoedanigheid samengesteld. Deze preparaten zijn door duizenden vrouwen een tijdlang beproefd en allen vertelden ons: „Dit is wat wij reeds jaren hebben verlangd!” Vinolia Vanishing Cream, door zijn speciale samenstelling en extra fijne emulgering zonder enige scherpe werking, is uiterst geschikt voor zelfs de gevoeligste huid en maakt ook de meest glimmende huid onmiddellijk voor lange tijd mat. Vinolia Vanishing Cream beschermt de huid tegen weer en wind, ook bij langer verblijf in de buitenlucht, trekt direct in, wrijft gemakkelijk en dun uit en vormt een ideale basis voor poeder. Vinolia Cold Cream werkt tot diep in de epidermis, verstopt — door haar speciale bereidingswijze — zelfs de fijnste gelaatsporiën nooit en wekt de huidcellen op tot verhoogde activiteit, waardoor de zo gevreesde rimpelvorming wordt voorkomen. Deze twee Vinolia Creams bieden U meer dan U ooit van gelaatscreams heeft durven verwachten.

Vinolia

VANISHING CREAM - COLD CREAM

GEWONE TUBE 35 CENT - GROTE TUBE 60 CENT - LUXE POT 90 CENT

WRIGLEY'S P.K. KAUGOM

PEPERMINT - SMAAK

ZUIVERT DEN MOND

PER PAKJE 5 CENT

H. R. 11

Langs de wilgen aan den waterkant, te Stolwijk, liep het eenzame meisje in den herfstigen dag.

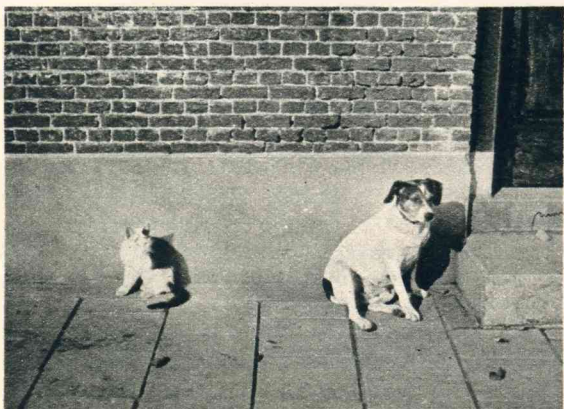
DORPEN IN DE KRIMPENER WAARD

En dit is een aardig meisje uit Stolwijk, dat graag in „Groot Rotterdam” komt!

Rechts: In Berg-Ambacht kieken wij den herfst, met zijn toover-loover en wit en vloeiend licht. En over dat licht vleugelden de zwarte schaduwen.

Ammerstol is een vriendelijk dorp, met aardige huizen langs den hoogen dijk, waarachter breed en trantel de rivier stroomt. — Het gerij op den dijk.

Kat en hond verdragen elkander steeds niet al te best. — In Stolwijk kieken wij een soort van „gewapenden” vrede tusschen deze huisdieren.

WIELRIJDERS(STERS) van heel Nederland, WANHOOPT NIET!

ZOOALS U wel weten zult, moeten op 1 Januari '38 driemiljoen rijwielen in Nederland van een Rijksgoedgekeurd brandend achterlicht voorzien zijn. Nu is de aanschaffing van een achterlicht nog niet zoo'n groote onkosten, maar wat de kosten verhoogt, is de LICHTBRON, waarop het achterlicht moet branden. Hoeveel zweren niet bij de carbidlamp, hoeveel hebben niet een lamp, welke niet meer in staat is, om een achterlicht van stroom te voorzien. Hoevele werklozen, hoevele huisgezinnen met schoolgaande kinderen enz. missen het geld om één of meer goede electrische lampen te koopen, want met een goedkoopje kunt U ook niets beginnen.

Wij besparen U deze groote onkosten

Wij leveren U voor den geringen prijs van f 1.25 een apart kastje met kabel, ter bevestiging aan Uw fiets onder 't zadel, waardoor U een achterlicht 40 uur aan één stuk kunt laten branden op een gewone zakbatterij wegens het geringe stroomverbruik, compleet met een Rijksgoedgekeurd achterlicht en batterij, zoodat U geen grotere onkosten behoeft te maken dan f 1.25. Kastjes met kabel, zonder batterij en zonder achterlicht f 0.75. Leveranties worden uitgevoerd naar volgorde van binnenkomst der bestellingen. Betalingen kunnen geschieden door inzending van post- of plakzegels, p. postwissel of door storting op giro no. 57851: desgewenscht verzending onder rembours bij betaling van f 0.35 extra.

ENGROS IN RIJWIELARTIKELN „JEWEBÉ” PR. MAURITSLAAN 132 BEEK L.

Beter en nuttiger St. Nicolaas- of Kerstcadeau bestaat niet.

Bij het Concert

behoort U correct gekleed te zijn. Maar het fraaiste toilet verliest zijn effect, als Uw haar er dof en onverzorgd uitziet. Doe als talloze andere vrouwen, die om haar fraai en stralend haar bewonderd worden. Verzorg Uw haar voortaan uitsluitend met Blondona of Brunetta, de moderne, alkali-vrije haarwasmiddelen. Eerst dan zult U het zozeer door U gewenste resultaat verkrijgen. Alleen Blondona bevat Kamillioflor, het 70-voudig geconcentreerde extract der bergkamillen, dat vooral aan donker worden blond haar de natuurlijke tint teruggeeft, terwijl Brunetta door het speciale bestanddeel Hequil het doeltreffende middel is om donker haar een schitterende en levendige glans te geven.

BLONDONA-BRUNETTA
de moderne alkali-vrije haarwasmiddelen voor een volmaakte haarverzorging

W173 0101A

meer verdienen in de techniek?

Maak Uzelf bekwaam met de lessen van

PBNA ARNHEM

120 LERAREN 200 LEERVAKKEN 4000 CURSISTEN

BURGERLIJKE BOUWKUNDE, ARCHITECTUUR, MEUBEL- EN SCHILDERTECHN.
Bouw. Opzichter, Bouwkundig Tekenaar, Burgerbouwkundige, Architect, Techn. Ambtenaar Bouwtoezicht, Uitvoerder, Aannemer (grote en kleinere werken), N.O.-acten, Gezel en Meester, Meubeltekenaar, Binnenhuisarch.

dige, Betontechnicus, Statisticus, Wegenitechnicus.

WERKTUIGBOUWKUNDE AUTO-VLIEGTUIGTECHN.
Mach. constructeur, Werktuigbouwkundige, Staalconstructeur, Autotechnicus, Vliegtuigtechnicus, Verwarmingstechnicus, Koeltechnicus, Monteur, Vliegtuigmecanicien, Machinist, N.O.-acten, Meester en Gezel.

ELECTROTECHNIEK, RADIO-TELEVISIE,
Electrotechn. Opzichter, Electrotechnicus, Radio-

technicus, Installateur, Monteur, Meterijker, Voorman Electr. Tractie, Dieselmachinist, N.O.-acten.

CHEMISCHE TECHNIK
Technisch Chemicus, Gas-technicus, Analyst, Algem. Scheikunde, Olie- en Vetindustrie, Textielindustrie.

SPECIALE CURSUSSEN
Boekhouden, Lagere Wiskunde, Toelatingsexamen M.T.S., Luchtvaartkennis, Reclame-Assistent, Tekenen voor reproductie.

Studeer techniek thuis

Vraag gratis prosp. P

JERRY KRIJGT EEN BUITENHUISJE

EEN VERHAAL, NAAR WAARHEID
VERTELD DOOR ALWICH FENTENER

De harde realiteit van het leven overtreft nog de stoutste fantasie van den schrijver. Dat is geen nieuwe waarheid — zij wordt alleen niet altijd als zoodanig erkend. Er zijn mensen, die bij de lezing van een boek of verhaal spottend hun schouders op-halen en minachtend mompelen dat men humbug opdicht, die in werkelijkheid niet bestaat. Voor hen in de eerste plaats bewaar ik deze geschiedenis voor de vergetelheid — een geschiedenis die ont-leend is aan de werkelijkheid.

Vaste bezoekers van de beursso-ciëteit in Philadelphia hebben Jerry Buckes goed gekend. Hij was er kelnier en zeer gezien om zijn beleefdheid en on-berispelijk gedrag. Hij had een goede be-trekking in de sociëteit, leefde tevreden en achtte zijn geluk volmaakt, toen hij kennismakte met Mary Tharpe, die haar brood verdiende als garderobe-juffrouw in 't Roxy-theater van Frank Jones. Mary was een aardig meisje en bij allebei was het een liefde op het eerste gezicht. Na een jaar ijverig te hebben gespaard verliet Mary haar be-trekking. Zij trouwden en betrokken een bescheiden huisje aan den rand van de stad.

Alledagsschrijvers gebruiken vaak sterke nitdrukkingen en spreken wel eens van een idyllisch geluk. Als dit werkelijk bestaanbaar is, verheugden Mary en Jerry zich in zoo'n geluk. Zij waren dol op elkaar, kenden geen zorgen en blikten een onbewolkte toekomst in. Tot op een dag het ongeluk, waarvoor geen mensch blijft gespaard, ook hen plotseling trof.

Jerry keerde op een laten avond van zijn betrekking naar zijn huis terug en werd door eigen onvoorzichtigheid aan-gereken door een zwaren tractor. Hij kwam er nog goed af, volgens de krant. Alleen zijn rechterhand was verplet-terd en moest geamputeerd worden.

Maar hij behield het leven en mocht van geluk spreken, dat dit ten minste gespaard was gebleven.

Jerry sprak echter niet van geluk, maar van een vreeselijk ongeluk, waar-van de gevolgen niet waren te overzien. Hij was ongeschikt geworden voor zoo goed als elke betrekking en zag het spook van de armoede reeds rond zijn huisje waren. Hij kreeg een kleine toe-lage van de sociëteit, een nog geringere uitkeering van een liefdadigheidsfonds en teerde langzaam maar zeker zijn spaarpenningen in. Na drie maanden verhuisden ze naar een paar goedkoopje kamers in een armere buurt.

Mary droeg het ongeluk met voorbeel-dige heldhaftigheid. Met een onver-stoorbaar opgewekten glimlach zag zij hun laatste spaarpenningen ver-dwijnen en nooit gaf zij toe aan de neer-

slachtige buien van Jerry, die geen toe-komst of hoop meer had. Maar in haar hart schreide het en in vele slapeloze nachten zocht zij wanhopig naar een uitweg.

Op zekeren dag kwam zij aarzelend met een voorstel. „Weet je nog, Jerry, dat het Frank Jones zoo speelt dat ik wegging?” herinnerde zij hem als ter-loops.

„Jawel, wat zou dat?” vroeg Jerry korzellig. Zijn ongeluk had hem ontevreden gemaakt en hij was spoedig ge-prikkeld.

„Wel,” vervolgde Mary, „ik dacht zoo, dat ik hem wel eens kon vragen, of hij me weer terug wilde nemen. Het winterseizoen breekt aan en de bios-copen worden met den dag drukker be-zocht. We zouden er ruim van kunnen bestaan als ik...”

„Neen,” viel Jerry haar hard in de rede. Hij dacht aan de flauwe compli-mentjes, die de garderobemeisjes aan moesten hooren en aan hun langdurigen werktijd en bovendien schaamde hij er zich voor, van haar arbeid te moeten leven. „Liever geen eten dan dat,” voegde hij er aan toe.

Mary ging er voor het oogenblik niet verder op in en het duurde een week voor zij er opnieuw over begon. Maar Jerry's neen bleef neen en toen zij er voor den derden keer over sprak, werd hij boos. Toen repte zij er niet meer van, maar met den dag werd de bekommerde uitdrukking op haar vermagerd gelaat sterker en de blos van haar wangen ver-dween.

Op een morgen, toen zij oudergewoon-te de krant van de burenen ter inzage hadden gekregen en Mary er een vluch-tigen blik in sloeg, slaakte zij plotseling een zachten kreet.

„Luister eens, Jerry, zou dit niets voor mij zijn?” Zij streek de vouwen uit de krant en las zenuwachtig de advertentie, die haar aandacht getrokken had.

„Gevraagd een gehuwde juffrouw, om 's avonds van acht tot twaalf bij kinde-ren op te passen. 's Zondags bovendien van twee tot zes uur. Vergoeding zeven dollar per week. Onbesproken gedrag, goede referenties. Brieven onder aan-duiding „Kinderverzorgster” per adres Boekhandel Erieson.”

Met een gelaat dat gloeide van op-winding keek Mary op. „Het zou een uitkomst zijn, als ik dat kon krijgen, Jerry. Zou ik er op schrijven?”

Jerry zag haar vermagerd gelaat en haar opwinding, dacht aan hun armoede en slikte.

„Je kon het eens probeeren, liefste,” stemde hij aarzelend toe. „Het zal voor jou echter gezelliger zijn dan voor mij.”

Het was een bedekt verwijt, maar zij behoefde slechts naar zijn verminkten arm te kijken, om haar opwellende

ergernis te verstikken. Hij was ongelukkig en leed ook om haar en daarom kon zij hem alles vergeven. Dienzelfden dag solliciteerde zij naar 't baantje en twee dagen later ontving zij een oproeping om zich te komen presenteren.

In den avond van dien dag verliet zij hoopvol het huis. Anderhalf uur later keerde zij opgewonden terug. Zij was aangenomen en verhaalde Jerry van haar ervaringen. Het was een echtpaar met twee jeugdige kinderen, bij wie zij in betrekking zou komen. De familie heette Crawson en scheen tot de welgestelde middenstanders te behooren. Zij bewoonde een flat aan Morrison Road. Er was een dienstmeisje, dat 's avonds naar huis ging, en mevrouw en meneer waren elken avond uit. 's Zondags had het meisje vrij en daarom moest zij ook 's Zondagsmiddags komen. Het waren aardige mensen en zij had er niets te doen, dan op de kinderen en het huis te passen...

Jerry werd aangestoken door haar enthousiasme. Hij berekende wat zij méér konden doen van zeven dollar extra in de week en alle moeilijkheden schenen plotseling opgelost. Zij zouden de achterstallige huur betalen en 'n radio nemen, om Jerry's eenzame avonden wat gezelliger te maken. Mary zou een nieuw japonnetje kunnen kopen en op Zondag konden ze vleesch bij hun maaltijd hebben. Het was ook niet langer onmogelijk, dat zij voor een kunsthand zonden kunnen sparen en misschien — heel misschien — brachten zij het zelfs nog eens tot een buitenhuisje niet ver van de stad, waar Jerry iets te doen zou hebben in een tuintje en zij hun eigen groenten konden kweken...

Het waren droomen, doch niet zoo fantastisch dat zij de werkelijkheid niet nabij konden komen.

Mary ging in betrekking en reeds in de tweede week kwam zij thuis met de mededeeling, dat mevrouw haar diensten ook 's middags wenschte. Haar salaris zou verhoogd worden tot tien dollar per week en als mevrouw en meneer hun wekelijksch dinertje gaven kon zij rekenen op een paar dollar fooien. Jerry protesteerde niet meer, doch berustte in haar veelvuldige afwezigheid. Hij had de radio om zich te verstrooien, een gevulde maag, en Mary zag er lang zoo bekommerd niet meer uit als tevoren.

Drie maanden lang ging alles naar wensch — de gelukkige stemming keerde terug en Jerry's buitenhuisje kreeg in zijn droomen een steeds wezenlijker aanzien. Op een Donderdagavond om elf uur zat hij naar de radio te luisteren, toen de uitzending plotseling

onderbroken werd door een politiebeplichting.

„Hallo, hallo — hier politie Philadelphia!” klonk de stem uit den aether. „Verzoeken aandacht voor het volgende opsporingsbericht. Om half elf vanavond is in de flatwoning van de familie Crawson aan den Morrison Road een inbreker binnengedrongen. Vermoedelijk tegen zijn verwachting in werd de woning bewaakt door een jonge vrouw, die, volgens inlichtingen van de bureu, sinds eenige maanden door de familie Crawson als kinderverzorgster was aangenomen. Toen de inbreker zich betrappt zag viel hij haar aan en bracht de jonge vrouw, wier identiteit nog onbekend is, een zoo hevigen slag op het hoofd toe, dat zij bewusteloos neerviel. De bureu werden gealarmeerd door haar val, doch zij kwamen te laat om den inbreker te kunnen overmeesteren. De familie Crawson wordt verzocht zich zoo spoedig mogelijk naar huis te begeben. Te hunner geruststelling wordt medegedeeld, dat de beide kinderen nog rustig slapen. De kindermeid is echter zoo ongelukkig met haar hoofd op den vloer terechtgekomen, dat zij zonder tot het bewustzijn te zijn gekomen is overleden. Zij, die inlichtingen kunnen geven aangaande haar identiteit...”

Jerry hoorde niets meer. Hij kreeg een vreemd, angstig gevoel om zijn hart, maar zijn mond glimlachte. „Lieve-ling!” stamelde hij en daarop viel hij zwaar achterover in zijn stoel. Zijn oogen braken en zijn mond ging half open. Zoo bleef hij zitten — roerloos, verstild...

Anderhalf uur later klonk er een lichte tred op de trap. Een stem neuriede, kwam nader en hield op voor de deur van Jerry's kamer. De deur week en de stem verhief zich.

„Maar, Jerry! Ben je in slaap gevallen? Waarom ben je niet naar bed gegaan? Word wakker, boy, ik heb 'n verrassing voor je — nee, een dubbele verrassing! Je krijgt eindelijk je buitenhuisje! Frank Jones heeft me vanavond aangesteld tot hoofdjuffrouw van al het vrouwelijk personeel — oeuvenuses en al — en ik krijg nu dertig dollar in de week. Vind je 't erg, dat ik een geheimje voor je had? Dat baantje bij die lui was niets, zie je, en ik dacht... Jerry! Jerry! Word toch eens wakker!...”

Neen, dit is geen vroolijke geschiedenis, maar zij is tragische werkelijkheid! Jerry kreeg zijn buitenhuisje. Van zes planken...

SLECHTS 2 WEKEN

scheiden ons van den dag, waarop „PANORAMA” ruim tienduizend gulden aan prijzen onder den vasten lezerskring verdeelt. Nog even brengen we deze prachtige prijzen in herinnering. Het zijn:

Een Fordor Touring Sedan de Luxe, 8 cylinders, 85 rem pk., vier-deurs, Catalogusprijs	f 2125.-
Een Chevrolet Touring Coach, 6 cylinders, 85 rem pk., twee-deurs. Catalogusprijs	f 1950.-
Twee geldprijzen à f 1000.-	f 2000.-
Acht geldprijzen à f 500.-	f 4000.-

Roode en ruwe handen worden zacht en blank door:
KALODERMA-GELÉE
het speciale middel ter verzorging der handen

F · WOLFF & SOHN · KARLSRUHE

Levertraan! Wie denkt niet aan de groote flesch en den grooten lepel, de schrik der kinderjaren. Geen nood, dat UW kinderen nu nog een hekel hebben aan levertraan. Levertraan is goed. Ze bevat de vitamines A en D noodig voor den groei en voor weerstand tegen infectieziekten, griep, bronchitis en de Engelsche ziekte. Levertraan is best, maar Halicitron spant de kroon.

Halicitron, de welsmakende combinatie van Halitron 1200 - gouden olie uit verse levers van heilbot- en sinaasappelsap. Nog lekkerder dan limonade.

Geef Uw kinderen Halicitron, 1-3 theelepels per dag, met of zonder water en U houdt ze gezond, het heele jaar door.

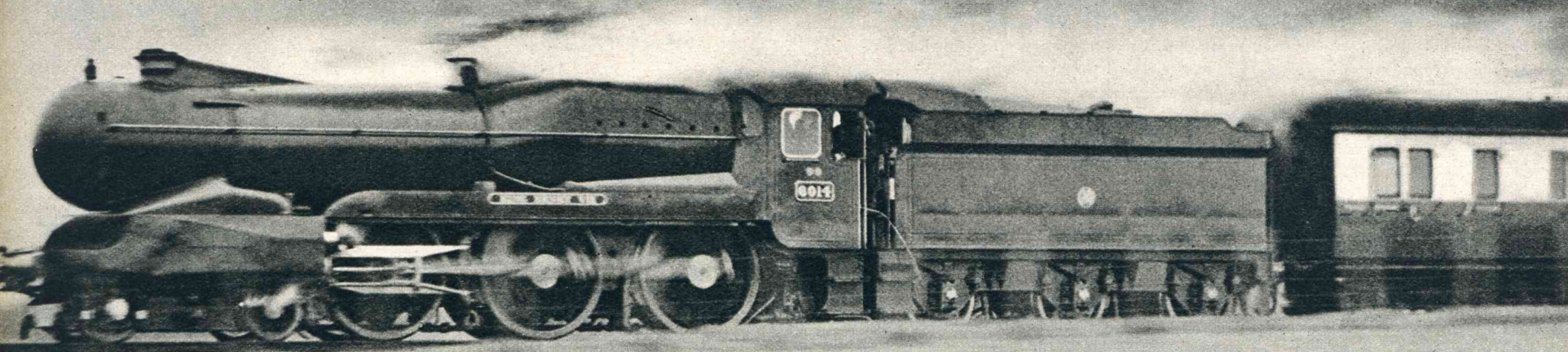
Alleen bij Apothekers en erkende Drogisten.

Vitamine gehalte per gr.	Vitamine A 750 int. eenh.	Vitamine D 65 int. eenh.	Vitamine C 3 mgr. p. cc.
--------------------------	---------------------------	--------------------------	--------------------------

Flinke Flesch voor een maand. . .

HALICITRON

De ideale combinatie van Halitron 1200, en sap van verse Californ. sinaasappelen. Vrij van kunstmatige vitamines. Bereid uit de zuiverste natuurproducten en in den handel gebracht door N.V. Drogerijen Maatschappij, Rotterdam.

EEN NIEUW BOEK IN DE KENNEMER SERIE

VICTORIA-STATION 4 UUR 30

DOOR CECIL ROBERTS

Als nr. 4 in de Kennemer Serie is thans verschenen een uitnemende Nederlandsche bewerking van „Victoria 4.30”, het jongste werk van een der beroemdste hedendaagsche auteurs Cecil Roberts.

Deze meesterlijk geschreven roman is slechts enkele maanden geleden in Engeland en Amerika uitgekomen en bleek alras een dusdanig succes bij pers en publiek te hebben, dat hij gedurende de laatste weken als een der eerste prijkt op de aldaar regelmatig verschijnende lijsten van meestgelezen boeken. Voor de uitgevers van de Kennemer Serie voldoende reden om zich de Hollandsche rechten van dezen prachtroman te verzekeren, teneinde hem als premie voor de lezers van dit blad beschikbaar te stellen!

Cecil Roberts beschrijft in dezen roman „Victoria-Station 4 uur 30” de beknopte geschiedenis van een twaalfstal willekeurige personen, die op een zonnigen Augustusdag met den boottrein van half vijf van 't Londonsche Victoria-station naar het Europeesche continent vertrekken. In het eerste deel van zijn werk teekent hij met enkele stoute en meesterlijke trekken hun persoonlijkheid, karakter en verleden, verhaalt ons wat hen bewoog op reis te gaan en van welke verwachtingen zij vervuld zijn. Het tweede deel van den roman behandelt hun weder-varen gedurende de reis en hun aankomst op het continent. Wij lezen van ijdel gebleken hoop en vervulde verwachtingen, van menselijke geheimen, vreugden en verdrietelikheden en van het geluk en de wreede tragiek van het onbegrepen leven, zoowel als van de wijze, waarop de verschillende karakters zich tegenover de gebeurtenissen plaatsen, ze trotseeren, ofwel eraan ondergaan.

Cecil Roberts heeft met dezen oorspronkelijken opzet een werk geleverd, waarin het leven zich weerspiegelt in vele van zijn bonte schakeeringen.

Het eerste deel boeit steeds weer opnieuw door de nieuwe figuren, die elk hoofdstuk voor

het oog doet verrijzen, houdt de aandacht gevangen door hun lotgevallen en voert de spanning ten top naar den aanvang van het tweede deel, dat de nieuwsgierigheid naar den afloop ten volle bevredigt.

Het is echter niet voor allen een „happy end”, dat den reizigers aan hun reisdoel wacht, en ook in dit opzicht

is de roman een waarheidsgetrouwe weerspiegeling van de vaak harde realiteit van het leven.

Het bittere verdriet van prins Sixpenny van Slavonië en het wreede weerzien van zijn vermoorden vader doen het menschelek hart trillen van aandoe-

ning; de edele, opofferende liefde van een zuster Theresia ontroert ons en het liefdesgeluk van een jong paar op de huwelijksreis brengt teedere snaren in beroering.

„Victoria-Station 4 uur 30” is een werk, dat tal van verrassingen en spannende momenten biedt en beurtelings een glimlach en een traan ontlokt, en waarmee Cecil Roberts zich zijn plaats in de rij der beste hedendaagsche schrijvers ten volle waardig heeft betoond.

Geen wonder, dat de groote Engelsche en Amerikaanse bladen unaniem vol lof zijn over dit boek, terwijl ook reeds het Nederlandsche tijdschrift „Boekenschouw” een zeer waardeerende bespreking er aan wijdde, waaruit wij de volgende zinnen aanstippen:

„Technisch vooral is het boek voortreffelijk. Het zijn eigenlijk een twaalfstal novellen, die tot een geheel vereenigd worden, een zekere eenheid krijgen, doordat één trein deze menschen opneemt en hun lotgevallen met en door elkaar verstrengeld worden. Roberts bezit het talent in kort bestek en met weinige trekken karakter en situatie zijner figuren te teekenen... Het is ontspanningslectuur van zeer goed gehalte.”

Zooals bekend hebben onze abonné's, zoo-
lang de voorraad strekt, recht op een ingenaaid exemplaar tegen vergoeding van slechts **30 cent**.

De luxe-uitgave, op zwaar papier uitgevoerd en in keurigen linnen band gebonden, stellen wij onzen abonné's beschikbaar tegen een vergoeding van zegge **een gulden**.

Daar ook het vorige boek uit deze serie, „Nicolaas II, de gevangene van het purper”, in korten tijd finaal was uitverkocht, raden wij eenieder, die op het bezit van dit prachtwerk prijs stelt, dringend aan, niet te lang met de aanschaffing daarvan te wachten.

Onze bezorgers zijn verplicht u de boeken van de Kennemer Serie aan te bieden.

Rechtstreeksche toezending volgt alleen na ontvangst van 40 cts. in postz. voor het ingen. en f 1.15 voor het luxe-boek, aan het hoofdkantoor: Nassaulaan 51, Haarlem, postgiro 142700.

DE SCHRIJVER CECIL ROBERTS.

Deze fotostudie, gemaakt door den Weenschen fotograaf K. Hoffmann, toont overduidelijk dat Zarah Leander's gezicht zeer photogenique is. De UFA verzekerde zich dan ook alle rechten van deze foto!

ZARAH LEANDER

**Een nieuwe ster,
een nieuw geluid**

Practisch heeft ze uit Zweden niets anders meegebracht dan een charmante verschijning en heel veel film-ambitie. Doch desondanks is zij betrekkelijk al gauw erin geslaagd vasten voet in het Europeesche Hollywood te krijgen. Er is getracht haar met een aureool van geheimzinnigheid te voorzien precies zooals Greta Garbo had, doch dat werd 'n mislukking. Ze is noch geheimzinnig, noch vreemd, doch alleen maar vrouw en actrice. En wat dat laatste betreft staat ze er nog iet of wat onwennig tegenover. Ze poogt aan haar spel een speciaal karakter te geven, iets wat nog nieuw is en wat het publiek verrassen zal. Haar vrouwelijke intuïtie wijst haar daarbij den weg en dat, gevoegd bij haar onmiskenbaar talent, maakt het niet moeilijk haar succes te voorspellen.

De eerste film, waarin zij debuteerde, lag haar niet

Links: Zarah Leander, zooals zij in de film „Verbannen” te zien is, als vrouwelijke gevangene in de strafgevangenis op Paramatta.

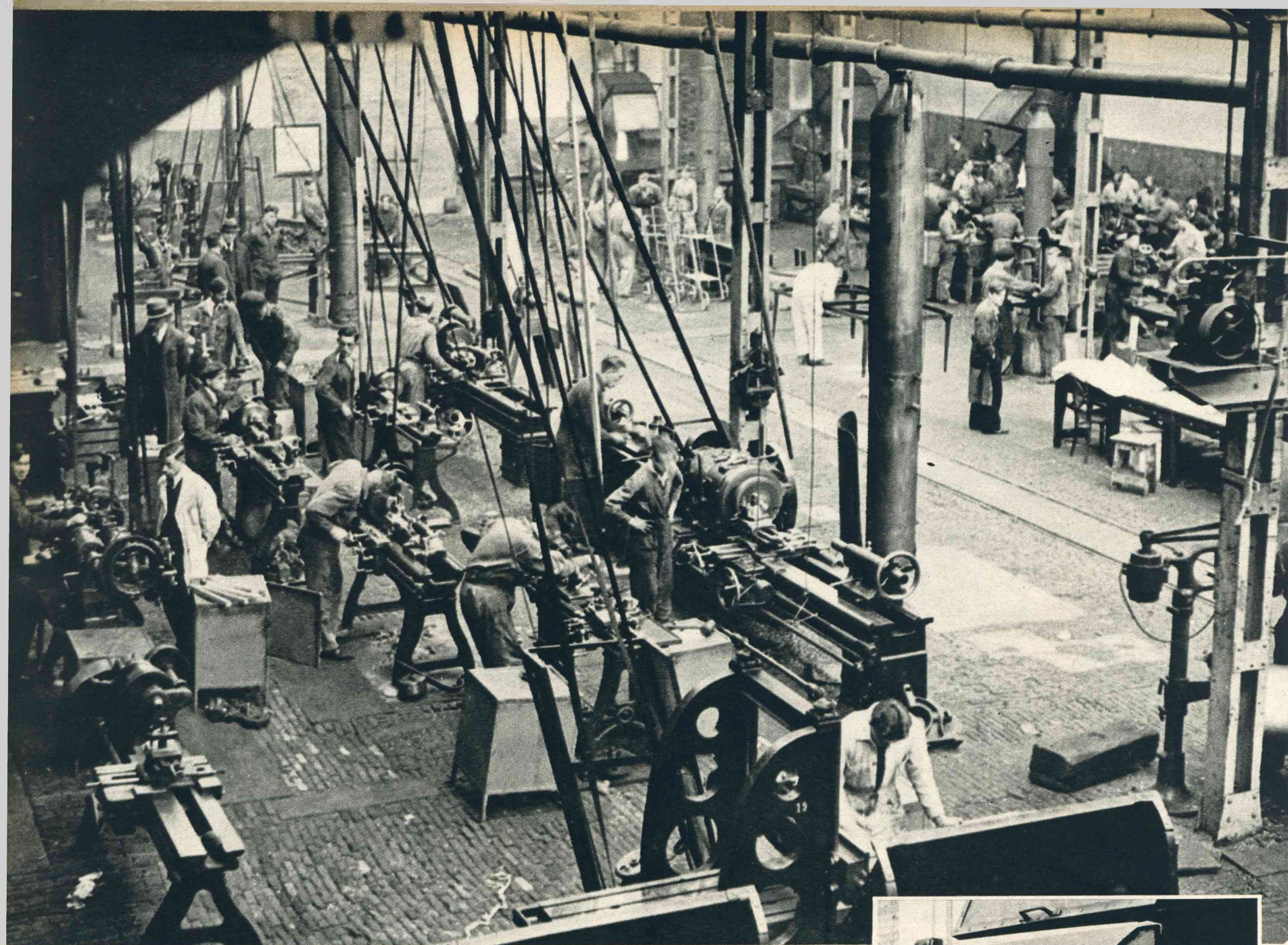
en gaf een absoluut valsche voorstelling van haar persoon. Zij is geen comédienne — haar aard en natuur gaan daar niet naar uit. Ernst is het, wat zij hebben moet. Dat past bij haar heele persoon en bij haar donkere, sonore stem, waaraan men direct merken moet dat de „blijde toon” geforceerd is. In haar film „VERBANNEN”, waarin zij met Willy Birgel speelt en die de UFA bewaard heeft, om er dezer dagen haar nieuw theater in Amsterdam mee te openen, is zij meer en beter op haar plaats, vooral als zij de strafgevangene speelt in de vrouwengevangenis op Paramatta. Daar kan zij haar zwaarmoedigheid ten volle laten gelden en den toeschouwer soms ontroeren door haar overgave en natuurlijk spel van binnen uit.

Dat is de Zarah Leander, die uit Zweden kwam, als 'n tweede Garbo, doch die een eerste Zarah Leander werd. Nog is zij bezig te trachten den top van het sterdome te bereiken en indien zij juist wordt gehanteerd, komt ze er zeer zeker. Zij is prachtig materiaal voor den regisseur die haar begrijpt en haar in het juiste kader plaatst. Detlef Sierck, die de film „Verbannen” regisseerde, was reeds op den goeden weg, al zijn we er zeker van, dat zij nog meer kan en nog meer is, dan hierin tot uiting komt.

In ieder geval slaat het bioscoopminnende publiek nog met belangstelling de vorderingen van deze nieuwste Europeesche ontdekking gade.

Bij haar thuis, waar alles het stempel draagt van den eigenaardigen exclusieven smaak van de actrice. Het zou de woning van een oosterlinge kunnen zijn.

Een overzicht van de centrale werkplaats: bankwerkerij, smederij, enz.

In de Centrale Werkplaats voor jonge werklozen te Rotterdam

OPLEIDING VOOR HET BEDRIJFSLEVEN

Er zijn mensen, en hiertoe behoort schrijver van dit artikeltje óók, die zich de groote en voortdurende werkloosheid in de wereld niet kunnen begrijpen. Hun redeneering is zoo ongeveer als volgt:

Er is toch van alles: voedsel, grondstof, genoeg,

ja, meer dan voldoende in de wereld, ook zijn er menschenkrachten te over om alles te bewerken, om de maatschappij in stand te houden en vooruit te brengen.

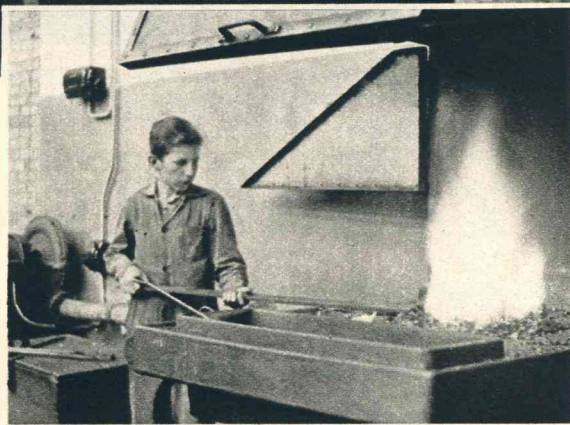
Niettegenstaande deze onweerlegbare feiten heerscht er over de geheele wereld altijd nog een ontstellende werkloosheid en Nederland is helaas niet in de laatste rijen der werkloze landen!

De oorzaken van dat alles liggen te diep dan dat wij er hier verder op in zouden kunnen gaan.

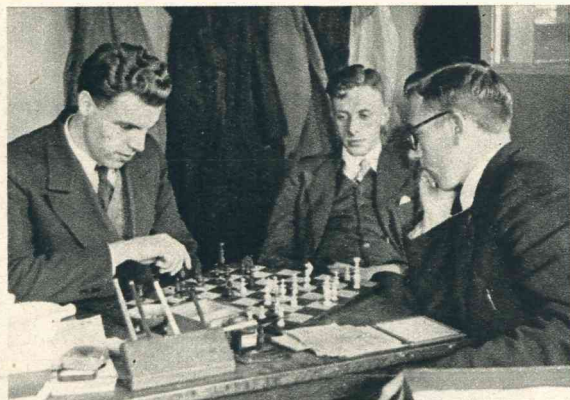
We hebben momenteel de droeve werkelijkheid te nemen zooals ze is, in de hoop, dat er eens andere tijden zullen aanbreken.

Vóór die betere tijden moet er echter worden geholpen, zooveel men kan, om het lot der gedupeerden te verzachten, om alles in zoo goed mogelijke banen te leiden, om van de situatie te maken wat er van te maken valt. En daarom

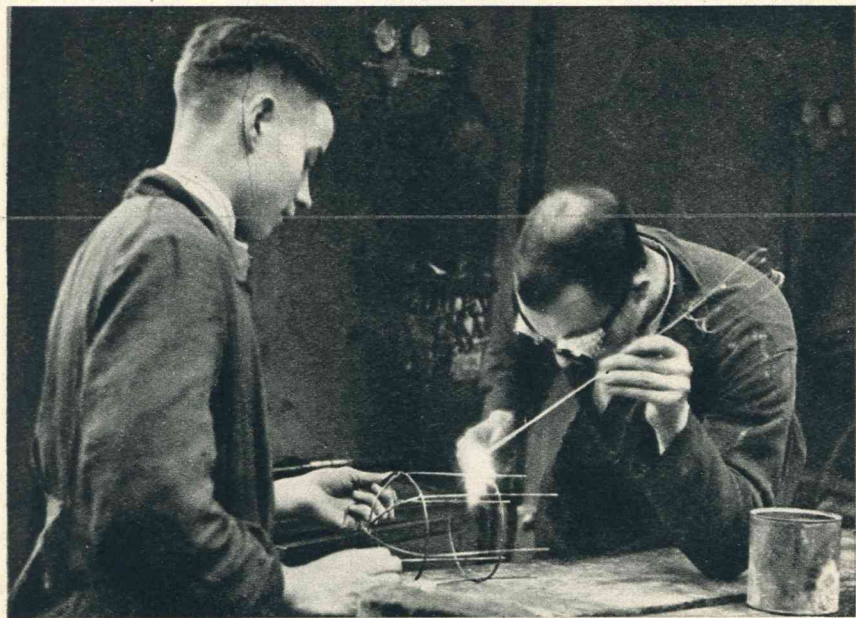
In de lasch-afdeeling.

Al smedende wordt men smid.

Euwe-Aljechin: Administrateurs in hun schaft.

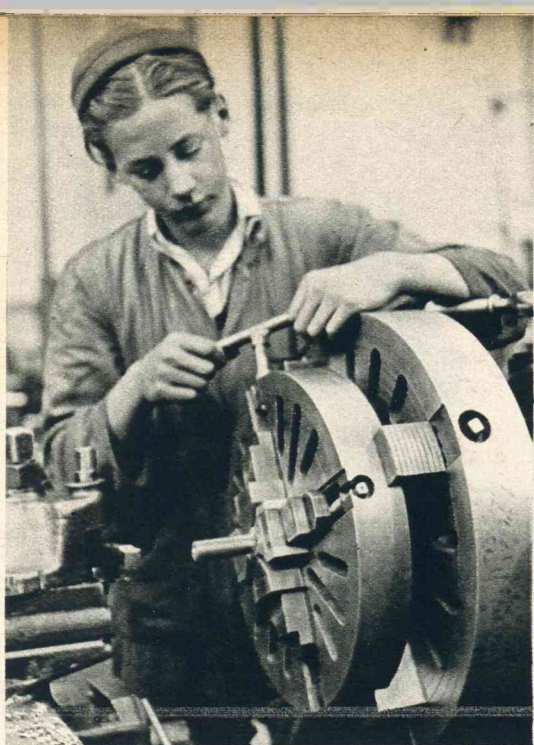

dient een instelling, waarover we thans het genoegen hebben te schrijven, zeer te worden toegejuicht.

De centrale werkplaats te Rotterdam werd op 25 November 1935 opgericht en heeft tot doel, om jonge werklozen zooveel mogelijk in hun eigen vak te bekwanen en weer te werk te stellen.

Deze jongens dienen voorts direct geschikt gemaakt te worden voor het bedrijfsleven. De bedoeling is het dus, dat de centrale werkplaats de werkelijke fabriekssfeer zooveel mogelijk nabijkomt.

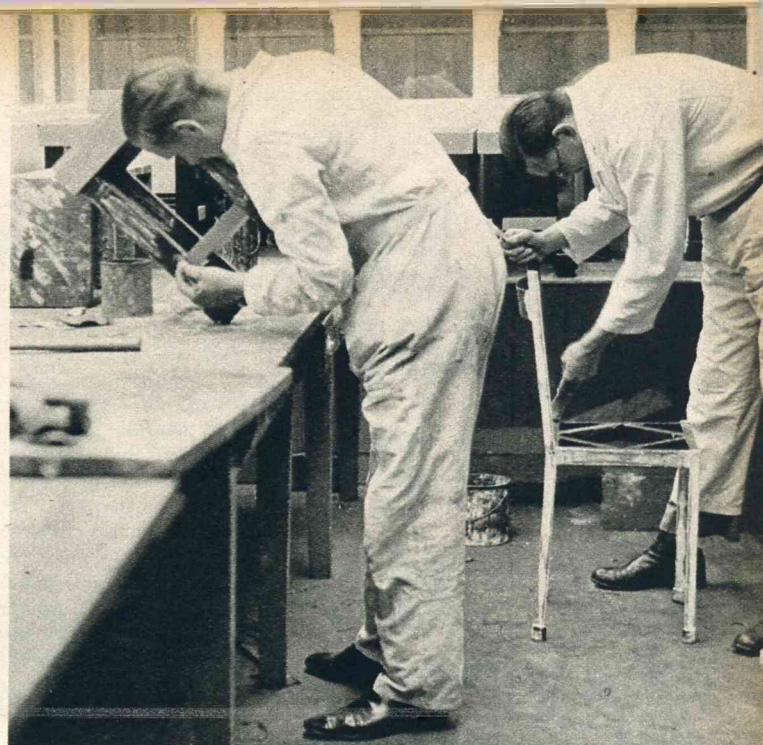
Het fabriekscampus is gelegen aan de Piekstraat, n°. 20, en werd destijds gratis door de N.V. Wilton-

Hij houdt van zijn vak!

De timmerlieden maakten een duiventil.

Twee ijverige schilders.

Feijenoord ter beschikking gesteld, hetgeen niet genoeg op prijs kan worden gesteld.

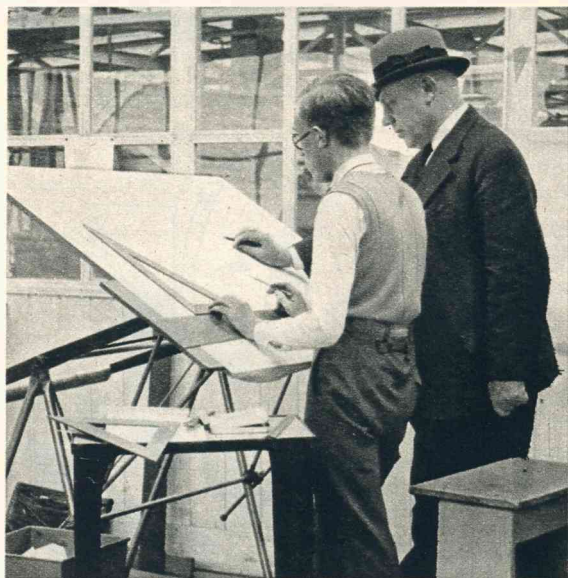
De nuttige inrichting bestaat uit: Eerste hal: hoofdleiding, administratie, garderobe en schaft-lokaal.

Tweede hal: metaalbewerking (draaierij, bankwerkerij, smederij), electriciteits-afdeeling, blik-slagerij, elektrische laschafdeeling en een teekenkamer.

Derde hal: materiaal- en gereedschap-magazijn, autogene lassching, electrisch proefstation en vernikkelinrichting.

Vierde hal: timmerwinkel en schilderswerkplaats.

In de centrale werkplaats kunnen tweehonderdvijftig jongens worden geplaatst, welk aantal hooger kan worden opgevoerd bij méér werk buiten de centrale werkplaats.

In de teekenkamer.

Wij ontleenen aan het jaarverslag 1936, dat op 31 Dec. van dat jaar het aantal (230) deelnemers als volgt was verdeeld:

Timmerlieden en meubelmakers 47, schilders 20, metselaars 4, loodgieters en zinkbewerders 12, las-schers 4, bankwerkers 54, electriciens 50, draaiers en schavers 8, teekenaars 10, kantoorbedienden 15 en algemeene diensten 6.

Dank zij de hulp van industrieën en bedrijven te Rotterdam heeft de centrale werkplaats een aantal machines, waardoor het mogelijk is, vrijwel alle werkzaamheden van een machinefabriek uit te voeren.

„Welke werken worden er nu in de centrale werkplaats vervaardigd?” vroegen wij aan den algemeenen leider, den heer W. A. van der Scheer.

Vóóraf, zoo antwoordde deze, de mededeeling, dat er steeds streng op gelet wordt, dat alléén en uitsluitend werk wordt vervaardigd, 't welk niet op de vrije markt zou gekomen zijn.

Als voorbeelden van werkstukken noemde hij verder: kipkarren en rijwielrekken voor de werkobjecten, diverse voorwerpen voor scholen, zooals

aquaria, terraria, bloembakken, consoles, verkeersborden in verkleind formaat en boekenwagentjes voor de ziekenhuizen; banken voor een openlucht-theater, tafels en stoelen voor jeugdverenigingen, en zoo voort.

Een groot werkobject is ook het electrificeeren van verschillende scholen, welke hierdoor geschikt worden gemaakt, om 's avonds te worden gebruikt voor verschillend vereenigingswerk.

Voorts kunnen we nog mededeelen, dat sedert de opening in de centrale werkplaats werkzaam waren: 1564 jongere werkloozen. Hiervan zijn er 309 meerdere malen geplaatst, hetgeen er op wijst, dat de jongens, als 't werk weer gedaan is, gaarne naar de centrale werkplaats terugkeeren.

In totaal zijn er 1193 jongere werkloozen aan den arbeid gegaan en 145 jongeren vertrokken om andere redenen, terwijl er zes werden verwijderd. Een mooi resultaat dus. De geheele bezetting is momenteel: 220.

In de centrale werkplaats valt dus een flinke „doorstrooming” te constateeren, een bewijs, dat deze mooie inrichting in een groote behoefte voorziet. De werkgevers weten wel, dat een jongere uit de centrale werkplaats werkwilgig is en gewend aan fabrieksverband.

Na ons bezoek aan de centrale werkplaats, voor onze lezers, kunnen wij niet anders dan deze inrichting prijzen, evenals haar leider en chefs (bazen). Zij geeft aan het leven van de jeugdige werkloozen inhoud, afleiding en bestemming, waarom men haar, zonder overdrijving, heilzaam kan noemen.

Niettemin — en hier is de leider evenzeer van overtuigd — zou het een verblijdend feit zijn als deze en andere nood-inrichtingen zouden kunnen verdwijnen voor een normalen tijd, waarin van de abnormale werkloosheid geen sprake meer zou zijn.

Laat ons op dien tijd krachtig onze hoop stellen!

H.

Directeur Van der Scheer geeft zijn instructies.

De jongens kregen honger van het werk.

Tien van de „C. W.”

DOE EEN DRUPPEL VAPEX OP UW ZAKDOEK

Het inhaleeren van den antiseptischen Vapex-geur vernietigt de ziektekiemen vóór zij gelegenheid krijgen in de gecompliceerde keel- en neuskanalen voort te woekeren en de organen te besmetten.

BESTRIJD UW VERKOUDHEID

U zult direct bemerken hoe verrassend snel de verfrissende Vapex-geur de neuskanalen opent, de ademhaling vergemakkelijkt en een eind maakt aan de benauwdheid. Overdag een druppel Vapex op Uw zakdoek en 's nachts op Uw hoofdkussen doodt de bacillen, geeft opluchting en voorkomt infectie der ademhalingsorganen.

Vapex is verkrijgbaar bij Apothekers en Drogisten in flacons à fl.25

H 2

ONAFSCHEIDELIJK

Lekkere koffie en Buisman's G.S. zijn onafscheidelijk. Het een zonder het ander is ondenkbaar. Wilt U dus ook lekkerder koffie zetten, gebruikt dan altijd de ÉCHTE

EEN VROUWELIJKE EDISON

Beulah Louise Henry heeft tweenvijftig gepatenteerde uitvindingen gedaan, dus mag zij ongetwijfeld 'n vrouwelijke Edison heeten. Men vergist zich echter als men zich die dame voorstelt als een ietwat mannelijke, zonderlinge, dorre kamergeleerde en speurster. Zij is een elegante, slanke blonde, met een even innemende als krachtige persoonlijkheid, zij bemint de natuur, poëzie en kunst.

„Ik doe uitvindingen, omdat ik niet anders kan; de nieuwigheden dringen zich gewoon aan me op,” zegt ze. Zij vindt het zelf grappig, dat zij zoo ver is afgeweken van haar lichte jonge-meisjesleven, toen zij alleen maar aan uitgaan en kleeren dacht. Dat denken aan kleeren is de aanleiding geworden tot haar eerste belangrijke vinding. Zij kreeg 't idee: „Eigenlijk moest je bij iedere japon een bijpassende paraplu hebben!” En haar volgende gedachte was: „Waarom maken ze geen paraplu's met verwisselbare overtrekken?”

Zij sprak er met zes fabrikanten over, en die zeiden alle zes: „Kan niet”. Toen ging zij 't zelf probeeren, met een oude paraplu en een paar lappen en drukknopjes. Wat zij tot stand bracht, liet zij zien aan een zevenden fabrikant, en die betaalde haar goed geld en teekende een contract. Dat is vijftien jaar geleden, en de kameleontische paraplu's worden nog steeds goed verkocht.

Volgens haar heeft een mensch maar drie dingen noodig, om succes te hebben als uitvinder: tijd, ruimte en vrijheid. Bij haar begint iedere uitvinding zoo: zij gaat in haar „denkkamer” (in een hotel te New York) eenigen tijd in de ruimte zitten staren, en zij laat haar gedachten dwalen, tot zij een beeld voor oogen heeft van de vinding, die op 't moment haar belangstelling heeft.

Aldus heeft zij bijvoorbeeld een oplossing gevonden, toen een werktuigkundig ingenieur haar verteld had, dat hij al jaren trachtte een naaimachine samen te stellen, die kettingsteken kon maken zonder spoel. Zij zat voor het raam en keek naar een lint van licht, dat in een schulp patroon heen en weer speelde over een markies van een bioscoop, een eind verderop.

Er was iets in die lichtspeling, dat koers gaf aan haar gedachten. Er kwam een idee in haar boven, dat zij had laten varen, toen zij aan een andere uitvinding bezig was. Zij zag verband tusschen dit idee en het wemelen van den lichtstraal; en toen meende zij een weg te zien, om de spoel uit te schakelen bij het leggen van kettingsteken.

Het viel lang niet mee, modelmakers en ingenieurs haar bedoeling uit te leggen. Zij is verre van thuis in de wetten der physica, mechanica en chemie — en zij interesseert er zich óók niet voor. Dus haalde zij haar schouders op, toen haar verteld werd, dat haar opzet in strijd was met een dezer wetten. Zij begon zelf een model te maken van haar spoellooze kettingsteekmachine, nam er patent op, en is nu met fabrikanten aan 't onderhandelen, om haar machine op de markt te krijgen.

Op zekeren dag zag zij een typiste worstelen met een vel vlekkelig en smetterig carbonpapier en daardoor kwam zij op het idee van haar proto-graaf. Dit is een eenvoudig inrichtingje aan een schrijfmachine, waardoor men met het origineel vier doorslagen kan maken, zonder carbonpapier te gebruiken.

Ze heeft pas haar modellen voor een optelmachine, die tevens schrijft als een

gewone schrijfmachine, aan een fabriek afgeleverd, die haar verzocht had, zoo iets samen te stellen. Een andere firma heeft optie op en neemt proeven met haar „linagrip-machine”. Dat is een nieuwe stelmethode, om te beletten, dat papieren verschuiven, als lange staten in drievoud doorgeslagen worden. Den grondslag voor die vinding had zij gevonden door de beschouwing van een Zwitsers muziekdoosje, aangebracht in een poederdoos, die zij met Kerstmis gekregen had. Zij bracht aan de randen van een gewone schrijfmachinerol een rij fijne speldjes aan; daardoor worden de papieren precies op hun plaats gehouden, en de speldegaatjes zijn onzichtbaar.

Zij heeft ook plannen tot den bouw van een geruischlooze schrijfmachine, die schrijven kan zonder verschuiving van den wagen. Een van haar meest bekende hersenkinderen is een spons, waar een stuk zeep binnenin zit, zoodat er aanstands flink schuim ontstaat, als de spons in 't water komt. Maar daar heeft zij eerst een machine voor uit moeten vinden, die de sponsen zoo snijdt, dat de zeep er in gebracht kan worden.

Menige begaafde uitvinder verkoopt zijn vinding aan menschen, die alle profijt voor zichzelf houden. Beulah Henry past wel op, dat zoiets haar niet overkomt. Zij neemt aanstands op iedere uitvinding patent, en neemt zelfs verschillende patenten op één geval, zoodat anderen er langs geen zijpaadjes aan kunnen komen. Toen zij pas zaken ging doen, vond zij het heerlijk, als een fabrikant haar een bedrag in contanten bood voor al haar rechten. Nu is zij wijzer. Zij kwam er achter, dat menige fabrikant een vinding kocht, die concurrentie beteekende voor een bestaand product. Dan werd haar, boven het bedrag in contanten, aandeel in de winst beloofd, maar dat kwam nooit, want zoo'n fabrikant stopte haar vinding eenvoudig in den doofpot! Hij fabriceerde en verkocht het artikel niet, dus kreeg de uitvindster ook geen winstaandeel.

Nu eischte zij, behalve het eerste bedrag, een minimum-garantie voor het winstaandeel. Dat moet de fabrikant dus tóch betalen, al maakt hij het artikel niet — en met zoo'n contract vindt menige fabrikant die in-den-doofpotstopperij te kostbaar.

Juffrouw Henry is in haar vrijen tijd schilderes. Haar kamers zijn uiterst smaakvol ingericht: alle „uitvinderrommel”, werkbank en gereedschap en teekenplank en kast vol flesschen, ontbreekt. Zij kan niet uitvinden, zegt zij, als ze geen harmonie om zich heen heeft.

Haar attentie gaat alle kanten uit; tot haar uitvindingen behooren ijsmachines en kantoorbehoefte, rubber kledingstukken en mechanische poppen. Van de laatste zijn er een groot aantal opgenomen in het Japanse rijksmuseum.

Is Uw haar gezond?

dan bezit het ook den gewenschten mooien, natuurlijken glans en laat zich goed en duurzaam onduleeren. Het komt er dus op aan Uw haar gezond te verzorgen en het in goede conditie te houden.

Zwartkop „Shampodor”, het moderne, alkalivrije haarwaschmiddel is hiervoor bij uitstek geschikt. Geen alkali tast Uw haar aan, geen doffe kalkzeepneerslag! Reeds de eerste proef toont U het verschil!

„Shampodor” voor iedere haarsoort en „Blond-Special” per pakje 20 cent. Beide soorten ook „vloeibaar” in flacons van Fl. 0,35, 0,85 en 1,25!

Verlangt bij Uw kapper een haarwasching met „Zwartkop Non-Alkali”, de geconcentreerde Shampodor!

ZWARTKOP „SHAMPODOR”

gegarandeerd alkali-vrij.

Parische
Wafels

Ze zijn er weer, die verrukkelijke Parische wafels, met de zachte roomvulling. Bestrooid met poedersuiker. Verlaagde prijs: per ons 20 ct.

VERKADE

De belangrijke wedstrijd H.B.S.-H.D.V.S. werd met 5-1 door de Hagenaars gewonnen. Aanval op het doel van H.B.S.

Sport van de week

Het Rotterdamsche elftal heeft Zondag j.l. de Bondsploeg een gevoelige nederlaag toegebracht. Het verzwakte Bondsteam kreeg vrijwel geen voet aan den bal. De uitstekend spelende middenlinië van Feijenoord was wel het grootste obstakel voor de spelers van het Bondselftal. Laatstgenoemd team beschikte daarentegen over een zeer zwak spelende halflinië, waardoor de uitslag wel zoo ongeveer wordt verklaard.

Naast deze jaarlijksche ontmoeting werden er nog verschillende competitiewedstrijden gespeeld, waarbij de Rotterdamsche clubs betrokken waren. In afdeeling I was R.F.C. te gast bij V.S.V. in Velsen, waar de Rotterdammers een 4-3-overwinning behaalden, na op een gegeven moment na de rust zelfs met 4-1 te hebben voorgestaan. Hieruit kan men tevens concludeeren, dat de strijd niet al te lang meer had moeten duren. De R.F.C.-ers hebben zich door deze zege weer tot de derde plaats opgewerkt. Bovendien bewezen zij Excelsior een goeden dienst, daar V.S.V. door deze nederlaag iets vaster op de laatste plaats is gekomen. Zelf zagen de roodbroeken geen kans om iets ten gunste van hun minder goede positie te doen. Bij D.F.C. op bezoek leed Excelsior n.l. een 2-1-nederlaag. Niet veel, maar juist voldoende. D.F.C. schijnt zich langzaam maar zeker te herstellen, hetgeen ons voor de oude Dordtsche ploeg verheugt. Daarentegen blijft de toestand voor Excelsior toch wel precair.

Rotterdam slaat het Bondselftal met 6-0. Moment voor het Rotterdamsche doel.

Rechts: Te Amsterdam slaagde mej. Feggelen er in Nida Senff op de 100 m. rugslag te kloppen. Nida feliciteert de winnares na afloop van den strijd.

Links: De strijd om den gouden Onafhankelijkheidsbeker tusschen Rotterdam en 't Bondselftal. Hoekschop op het doel der Rotterdammers.

De kegelclub „Acht om de lange” te Delft mocht bij haar 50-jarig jubileum een fraai kegelgebouw in ontvangst nemen van de Ned. Gist- en Spiritusfabriek. Ir. J. van Leeuwen, pres.-dir. der fabriek, opende de baan met een 9.

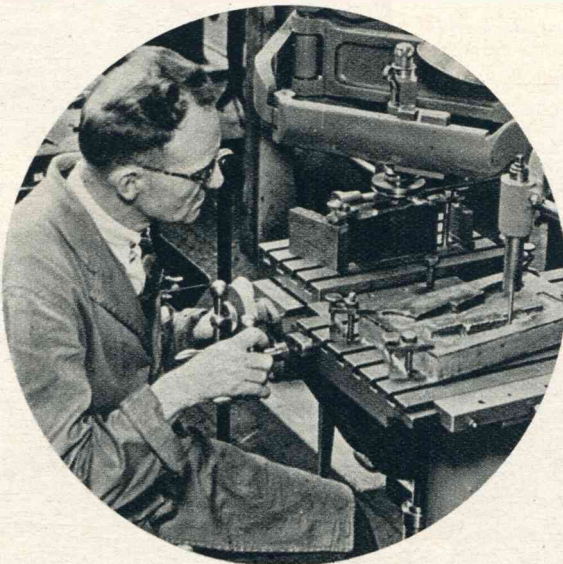

Telkens een volgende handgreep, een nieuw onderdeel — zoo worden aan den loopenden band de treinstellen incengezet. Maar bij zoo'n zwaarder treinstel zijn er dan ook — afgezien van de fabricage der onderdeelen — 2732 afzonderlijke verrichtingen noodig om het te monteeren.

UITVINDERTJE SPELEN

Heel mijn leven heb ik nooit meer iets gelezen, dat me zóó heeft aangegrepen als dat ééne boek, een van de eerste, die ik als kleine jongen kreeg: de geschiedenis van beroemde uitvinders en van de hoopen van tegenslagen en moeilijkheden, waar ze zoo hardnekkig tegen te vechten hadden, eer ze hun denkbeelden verwezenlijkt en erkend kregen. Met wat een hartstocht kon ik dat hoofdstuk altijd opnieuw weer overlezen, van Palissy en zijn ontdekking van een wit glazuur voor aardewerk: het was of ik het voor mijn oogen zag, het meebeleefde, hoe hij daarvoor zijn oven zat en zijn proeven nam, hoe hij stookte en stookte om de hoogste hitte te bereiken — en als al de brandstof was verbruikt, en het vuur dreigde te vermindern, dan sloeg hij tafels en stoelen in stukken, rukte de kastplanken van den muur om zijn oven te voeden!

Zelf ook zoo'n uitvinder te worden — dat was een droom, dat was een sport, dat was de hartstocht, dien zoo'n jongensboek in den kleinen Frank Hornby wekte. En waarom niet dadelijk aan 't perpetuum mobile begonnen, waarover immers in het begin dezer eeuw zoo graag gefantaseerd werd? Goed, de jaren verliepen bij zulk een onvruchtbaar trachten naar het onbestaanbare. Maar wat hij ermee bereikte waren tenminste een grondige kennis en ervaring van werktuigkunde en 'n flinke dosis technische vaar-

Dit is een voorbeeld, hoe de stalen stempels voor 't persen der metaalplaten in de gewenschte vormen worden gereedgemaakt. Met de grootste nauwkeurigheid tast de spil op den rooigrond het gesneden model van een vliegtuigromp af, en de machine fraist er op den achtergrond in staal een verkleining van.

jongens ter wereld?

Dat is, heel in het kort, de geschiedenis van den kleinen Liverpoolschen droomer, die uitvinder wilde worden, die uitvindertje speelde met zijn kinderen — en die uitvindertje

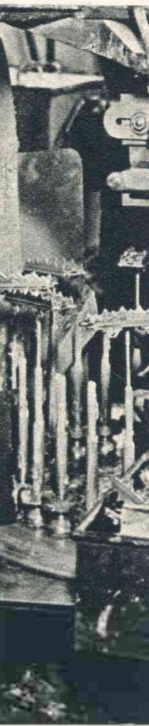
digheid. Nog had Frank Hornby zijn uitvinding niet gedaan — afgezien van een onderzeeboot, die wel duiken, maar niet meer opstijgen kon — toen hijzelf al kleine jongens had, die in vaders liefhebberij moesten deelen, en voor wie hij het veelsoortigste mechanische speelgoed in zijn kleine werkplaatsje maakte. Maar wat een tijdverlies gaf het niet: voor iedere nieuw verzonden constructie, voor iedere verkleinde nabootsing van al die belangwekkende werktuigen en machines van de zich zoo snel en veelzijdig ontwikkelende techniek al de onderdeelstuk voor stuk nieuw te moeten maken! Was het niet praktischer, onderdeelen te bedenken en in aantallen gereed te hebben, die bij juist berekende toepassing dienstbaar gemaakt konden worden telkens weer in andere combinaties, in allerlei constructies? Onderdeelen met standaardafmetingen, met standaard-bevestigingen, ja — daar was Frank Hornby's groote uitvinding: Meccano — een mechanisch speelgoed met een onnoemelijk aantal toepassingen en mogelijkheden, een speelgoed voor hem en zijn kinderen — maar waarom niet evengoed voor alle

spelen leerde aan honderdduizenden kinderen van aller heeren landen. Die, toen hij nu juist een jaar geleden overleed, een wereld-industrie achterliet: de fabrieken van Meccano, van de Hornby-treinen en van nog zooveel ander mechanisch speelgoed in de voorstad Old Swan bij Liverpool. Want het liefhebberij-werkplaatsje van den jongen Frank Hornby is in 'n paar tientallen jaren uitgegroeid tot een van de belangrijkste Engelsche metaalindustrieën.

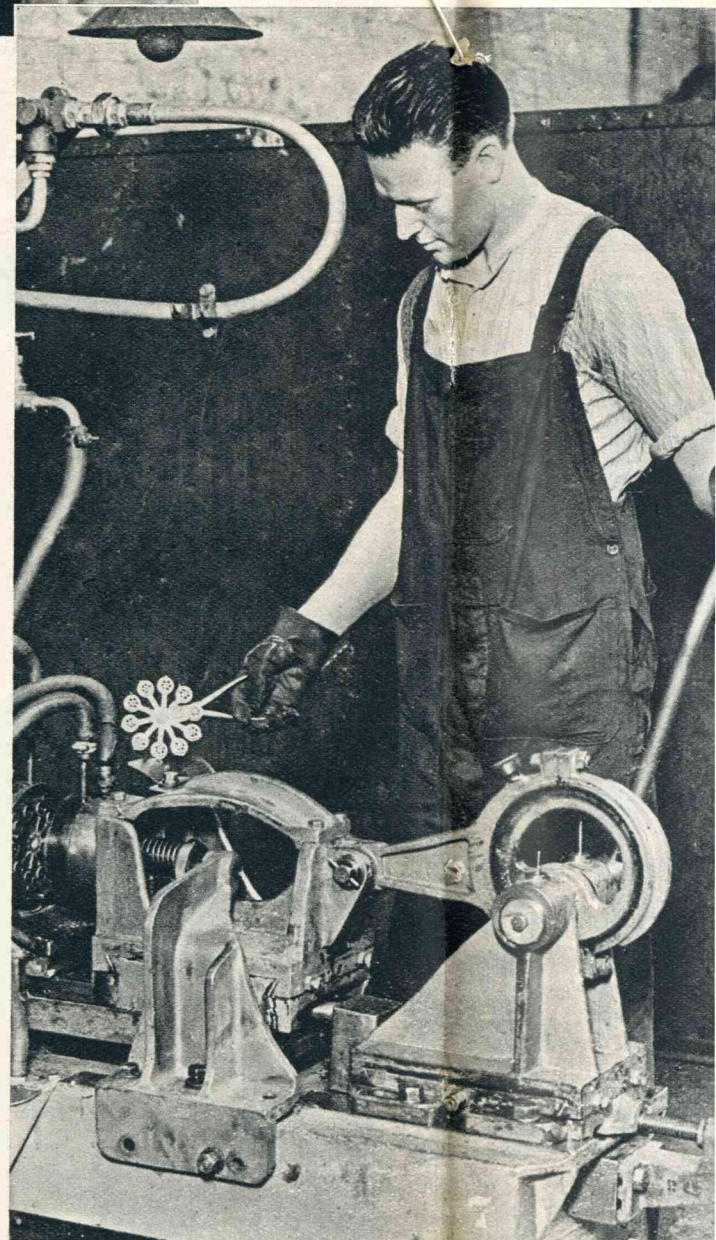
Wilt u er het werk eens gadeslaan? U bent er welkom, zeker wanneer u met uw kinderen er een bezoek wilt brengen. Want nog leeft er de geest voort van Frank Hornby, die voor de jongens van de heele wereld niet een handelman was, een industrieel, maar een vriendelijke oom, die elk persoonlijk in zijn prachtig maandblad Meccano-Magazine over zijn liefhebberij te woord kon staan op denzelfden toon, dien zijn eigen kinderen van gewoon waren in den tijd, toen Meccano nog een huiselijke aangelegenheid was.

Maar vergis u niet. Het maken van zo ingenieus speelgoed is zelf geen spelletje.

Zie maar eens, hoe ernstig tientallen ontwerpers dag aan dag bezig zijn, om nieuwe modellen, mogelijkheden uit te denken en uit te werken.

Een enkel oog op de fabriek van Meccano.

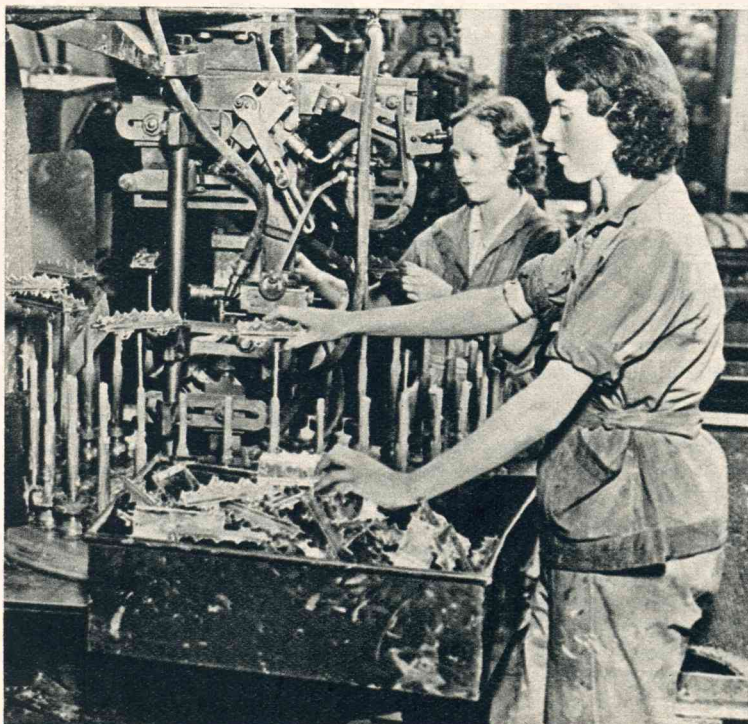
In een heel klein kruis tegelijk worden door gietmachines de treinstellen gegoten.

spelen leerde aan honderdduizenden kinderen van aller heeren landen. Die, toen hij nu juist een jaar geleden overleed, een wereld-industrie achterliet: de fabrieken van Meccano, van de Hornby-treinen en van nog zooveel ander mechanisch speelgoed in de voorstad Old Swan bij Liverpool. Want het liefhebberij-werkplaatsje van den jongen Frank Hornby is in 'n paar tientallen jaren uitgegroeid tot een van de belangrijkste Engelsche metaalindustrieën.

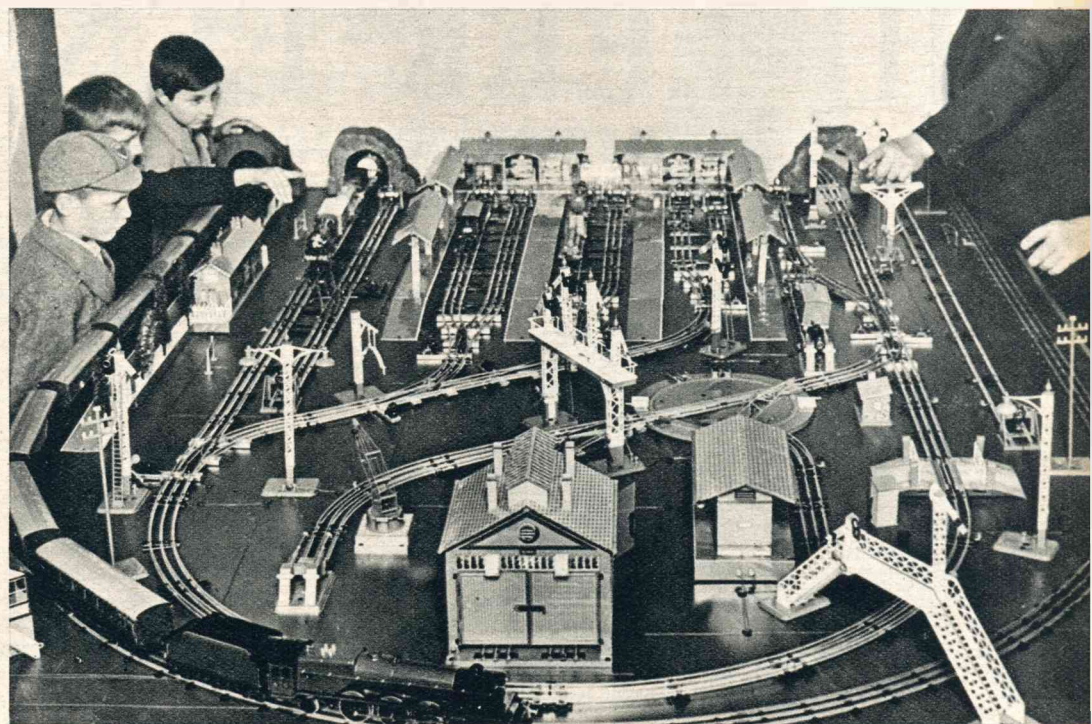
Wilt u er het werk eens gadeslaan? U bent er welkom, zeker wanneer u met uw kinderen er een bezoek wilt brengen. Want nog leeft er de geest voort van Frank Hornby, die voor de jongens van de heele wereld niet een handelman was, een industrieel, maar een vriendelijke oom, die elk persoonlijk in zijn prachtig maandblad Meccano-Magazine over zijn liefhebberij te woord kon staan op denzelfden enthousiasten toon, dien zijn eigen kinderen van hem gewoon waren in den tijd, toen Meccano nog louter een huiselijke aangelegenheid was.

Maar vergis u niet. Het maken van zulk een ingenieus speelgoed is zelf geen spelletje.

Zie maar eens, hoe ernstig tientallen ontwerpers dag aan dag bezig zijn, om nieuwe modellen, nieuwe mogelijkheden uit te denken en uit te werken, die

Een enkel oogenblik kost het de verspuilmachines om frames en chassis in de verlangde kleur te vernissen.

Al wat het spoorwegbedrijf maar aan moeilijkheden, mogelijkheden en oplossingen biedt, vindt de jeugd terug in dit volmaakte technische speelgoed.

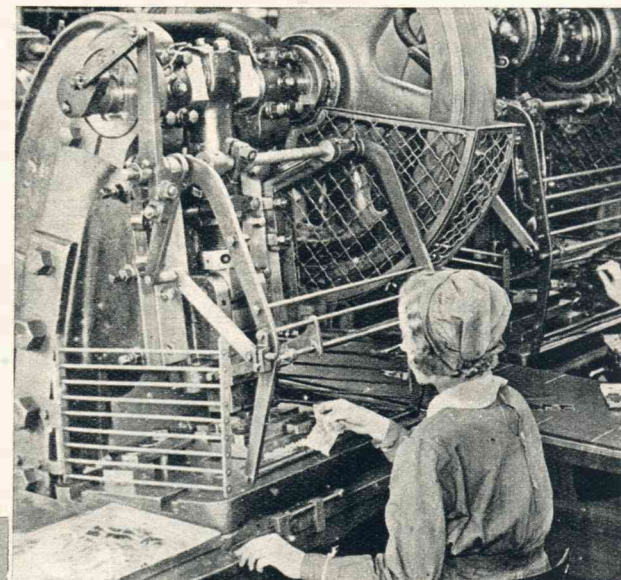
meestal nauw verband houden met wat er in de wereld der techniek aan nieuwe machinerieën wordt verzonnen en toegepast. En hoe nauwkeurig moeten niet alle berekeningen zijn gemaakt, alle details zijn geteekend, om, juist bij zulke kleine onderdelen, zuiver sluiten en een soepele werking te verzekeren. Neen, wil mechanisch speelgoed aan zijn doel beantwoorden, dan zullen uurwerken en motoren, tandraden, wielen, assen, aandrijvingen minstens zoo minutieus moeten zijn afgewerkt als in de machines waar de groote mensen mee werken.

Zie dan ook maar eens, hoe zuiver de pers- en gietvormen worden uitgeboord, waarmee straks de frames en onderdelen worden gesneden en geperst of gegoten. De staalovens verhitten het staal voor de persvormen even goed bij 780, bij 1000 graden Celsius. De staalpersen stampen de frames even goed onder een druk van 20, 30 ton.

Wilt u getallen? Om de wereld van Frank Hornby's speelgoed te voorzien, werken hier 1300 man. Hier, deze machine: duizend voet stalen ketting levert ze dagelijks. En daar: spoorwegrails kunnen er bij 36.000 per dag worden gemaakt. Hier: een machine, die bij 25.000 stuks per dag rubberbanden om autowieltjes legt.

Neen, het maken van dit vernuftig speelgoed is geen spelletje. Zie, als in de zwaarste industrie, overal loopen door de fabrieksgebouwen de transportkettingen, de loopende banden, die de onderdelen van afdeling naar afdeling brengen, van hand tot hand, tot ze, langzamerhand samengevoegd, straks als complete machines of volledige uitrustingen het magazijn bereiken. Dat is het wereldbedrijf, dat ontsproot aan het volhardend brein van den kleinen droomer Frank Hornby, die uitvinder wilde worden. En die onze jongens, zoo goed als zijn eigene, tot uitvindertjes maakte, uitvindertjes spelen leerde.

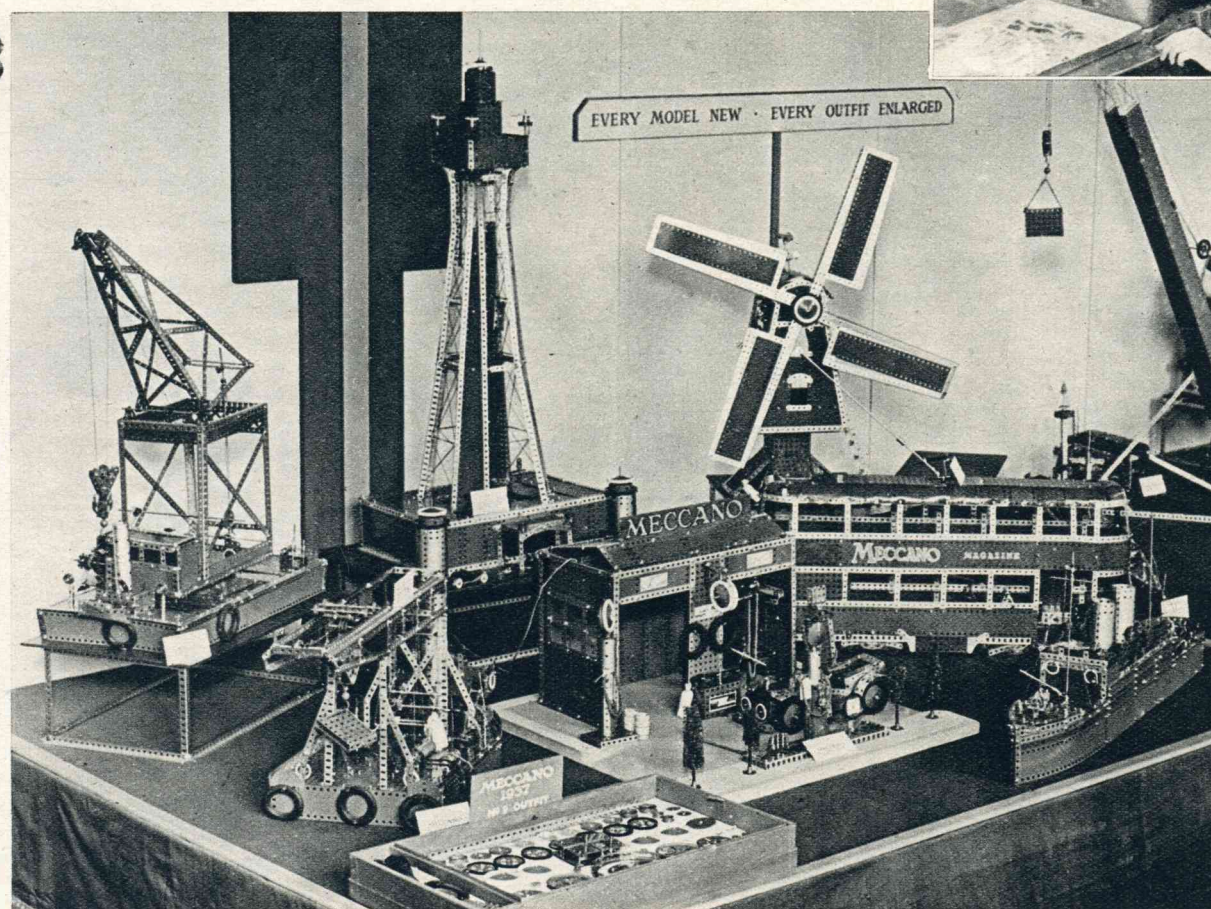
Want kijk: van 't oogenblik af, dat een handige knaap alle modellen heeft nagebouwd, die zijn Meccano-boekje hem uitlegt, en de werking geleerd heeft van alle constructies en combinaties, van 't moment af, dat hij geleerd heeft, hoe en waarom de dingen werken, zóó en niet anders, begint hij langzamerhand

Vernuftige machines zijn 't, die, met een enkele handbeweging te bedienen, de metaalplaatjes stampen en buigen in den gewenschten vorm, bijvoorbeeld van een trein- of auto-chassis.

ans tegelijk worden door gietmachines de treinwielen gegoten.

door kleine variaties modellen en mechanismen te bouwen, die hij zelf heeft afgeleid en uitgedacht. Misschien vergaat het hem daar niet veel beter mee, dan Frank Hornby met zijn onderzeeboot. Maar in ieder geval heeft het hem vertrouwd gemaakt met de krachten en de wetten, met het hoe en het waarom van het wonder der techniek, die de moderne wereld beheerscht.

F. d'ALBEMARLE.

Maar de glorie van het bedrijf blijft nog altijd de uitvinding van den volhardenden Frank Hornby: alle machinerieën te kunnen namaken met een handvol standaard-onderdelen.

HIJ LEEK EEN DWAAS....

EEN ROMAN VAN AGNES LOUISE PROVOST

EERSTE HOOFDSTUK

In een diepen leunstoel voor een open raam zat, aan alle kanten door kussens gesteund, Nicolaas Varick; de dokters, die hem naar het groote gebedhouwde bed achter hem hadden verwezen, trotseerde hij, grimmig, koppig, slechts centimeter voor centimeter wijkend voor hun druk. „Ouden Nick” had men hem genoemd in de dagen, toen hij nog een man van gezag was in Wall Street, en klank had die naam nog steeds. Zelfs voor velen, die hem nog nooit gezien hadden, was hij een gewichtig personage, millionair en zonderling, bezitter van een der mooiste landgoederen in het oosten, maar die daar eenzaam woonde, als een kluisenaar bijna, met zijn boeken en zijn schatten.

Nu bewogen zich de bedienden op Lynnewood zacht en behoedzaam. De familieleden van Nicolaas Varick waren er saamgekomen, ongevraagd weliswaar, maar bijzonder bezorgd, en met het onmiskenbare voornemen, er te blijven, hadden zij zich genesteld in het groote huis, dat zoo spoedig aan minstens één hunner zou toebehooren. Buitenstaanders vroegen zich af, hoe Nicolaas Varick wel oordeelen zou over dat alles. Het was vrij algemeen bekend, dat de zwijgzame millionair niet op al te besten voet stond met zijn familie.

Maar Oude Nick hield vóór zich, wat hij dacht, en als hij begreep, dat zijn verwanten met meer verwachting dan verdriet om hem heen zweefden, verzweeg hij ook dat, en keek hij met sarcastische onverschilligheid toe, hoe fijntjes zij elkaar uit zijn gunst trachtten te verdringen.

In de kamer was het hooge licht van den middag verzacht en afgeschermd, maar achter het raam was er een vloed van zonneschijn en een gloed van rijke kleur. Een man met grijs haar bracht een blad met medicijnen weg en kwam terug, zich precies en geruischloos bewegend, als had de gewoonte van jaren hem tot een wiskunstige nauwkeurigheid getraind. Jennison was al zesentwintig jaar butler bij Varick.

Door het raam, waarvoor de ziekenstoel stond, zag men stukjes van een lange, fraai kronkelende laan, die echter door het dichte geboomte weldra onzichtbaar werd. De zieke keek er met onafgebroken aandacht naar en scheen onrustig te worden.

„Zou hij, volgens Spencer, zeker aankomen vandaag, Jennison?”

„Ja, meneer. Daar was meneer Spencer stellig van overtuigd. De boot zou omstreeks twaalfvven aankomen, zei hij, en hij zou meneer Bradshaw door een van zijn bedienden laten afhalen met precieze orders. Ik denk, dat meneer Bradshaw met den trein van vier-tien komt, meneer.”

„Is Hollis aan 't station?”

„Ja, meneer. Hollis is van twee uur af naar alle treinen geweest; dat leek me het veiligste.”

De zieke wendde zich weer naar het raam en keek uit over den fraaien parkaanleg van de bezitting, die zijn eigendom was en nu weldra in andere

handen zou moeten overgaan. Zijn magere gestalte zonk dieper weg tusschen de kussens. Hij zag er oud en gebroken en doodmoe uit. Alleen de oogen leefden fel. Daar scheen alles bijeengetrokken te zijn, wat er van den vroegeren Nicolaas Varick over was. Een stervende adelaar. De oogen vestigden zich weer op de kronkelende laan en keken uit.

„'t Moét wel een van ons zijn, dunkt me,” mompelde Claire Varick peinzend. Zij was een knappe, levendige vrouw achter in de veertig, en in haar krullige hoofd had zij niets dan het laatste modesnufje en het jongste schandaaltje. Haar heele huwelijksleven was een strijd geweest, om millionairsvertoon te maken met een armoedig inkomen-tje van tien mille, en om oom Nick de jaarlijksche tekorten te laten bijspijkeren. Het was geen makkelijke taak geweest, dit te bereiken, want oom Nick had een scherpe tong en de gewoonte, onaangename vragen te stellen. Zij stond nu voor de bibliotheek op het terras met haar dochter Leila en haar zoon, Nicolaas Varick II, gewoonlijk Nicky genoemd, een jong heer van tweeëntwintig, dat van een gymnasium en twee universiteiten was weggejaagd en nu het grootste deel zijner wakende uren en méér dan zijn zakgeld besteedde aan pretmaken, zoo roekeloos mogelijk. In bijna alle nachtclubs in de stad was Nicky Varick bekend. De dansmeisjes kenden hem nog beter—beter misschien dan Nicky begreep. Ook een aantal verkeersagenten kenden hem, en een paar politierechters. Dat was allemaal nogal duur, en het kon Nicky moeilijk aanzien verschaffen in de oogen van een rijken knorrigen ouden heer met zeer besliste opvattingen. Claire zei het dikwijls: alles bij elkaar genomen was het maar goed, dat oom Nick zoo'n teruggetrokken leven leidde. Hij begreep de jeugd écht niet.

„Jij en Leila hooren 't leeuwendeel te krijgen,”

vervolgde mevrouw Varick hoopvol. „Jullie tweeën zijn ten slotte Varicks, en ik weet zeker, dat hij Oliver niet mag.”

„Hij kan hem niet minder mogen dan ik,” antwoordde haar zoon somber. „Onderschat u Oliver maar niet; hij is venijnig. U had hem gisteravond moeten hooren. De ratelslang vroeg met een effen gezicht, hoe 't stond met mijn plannen, om een sportveld achter den zuidelijken vleugel aan te leggen. Hij zei heel beleefd, dat ik misschien beter kon wachten met veranderingen maken, tot oom Nick dood was. 't Mispunt! Waar Jennison bij was nota bene—dan kon die 't gauw aan oom Nick gaan vertellen. Ik heb Jennison tien dollar gegeven, maar ik denk niet, dat 't me geholpen heeft.”

„O Nicky!” De woorden van Claire Varick klonken bijna klagend; haar dochter lachte slechts. Leila trok zich nooit iets aan van een anders moeilijkheden. Zij was verreweg de knapste van de familie Varick, elegant en prachtig donker, met zeer lange wimpers en een kleinen, vollen mond. Haar figuur was onberispelijk, zij was sjiek tot in de toppen van haar vingers, en zoo kalm egoïstisch als een kat.

„Tob er maar niet over, moeder; Oliver bereikt niets met zijn streekjes. Ik heb voorzichtig gezorgd, dat oom Nick te weten kwam van die poging van Oliver, om in de Groote Club te komen en van zijn déballotage. U had oom Nick eens zwart moeten zien kijken 't eerste moment. Een Varick gedéballoteerd! Of ten minste, praktisch een Varick. U weet, hoe gevoelig hij is voor 't minste smetje op den kostelijken familienaam.”

Terwijl ze sprak glimlachte zij boosaardig tegen haar broer. Nicky had menig avontuur uitgehaald, waar de naam Varick óók geen baat bij had gevonden.

„Ik zal heusch niet de eenige zijn, die geen

HET KERKJE
IN DE BERGEN

medailles op zijn borst krijgt van den ouden heer." mopperde hij. „En Oliver ook niet. De Groote Club is trouwens een voorwereldlijk boeltje; ik begrijp niet, dat iemand onder de negentig er in wil. Misschien heeft Oliver een paar van die oudjes een beetje erg gevild met die huiselijke spelletjes van hem. In ieder geval, ik trek me van hem niets aan. Ik ben niet gerust op oom Nick."

„Wat is er dan?" vroeg zijn moeder scherp.

„Alles!" Haar zoon maakte een vaag wuivend handgebaar. „De heele toestand. Hij is mij te beleefd. U weet, hoe sarcastisch hij altijd tegen ons was — hij heeft een tong, om de huid van een olifant af te schrapen — maar nu zegt hij voor alles: „vriendelijk bedankt", en hij hoopt, dat we 't naar onzen zin hebben op Lynnewood, en dan zit hij te grijnzen als een oude hyena. 't Lijkt me niet. Ik wil wedden, dat hij ons een leelijke poets denkt te spelen, als hij doodgaat."

„Maar, Nicky, hoe kan dat? Wij zijn zijn eenige nog levende bloedverwanten, behalve Oliver, en 't bloed kruipt toch, waar 't niet gaan kan. Mocht hij alles aan liefdadigheid vermaakt hebben, dan kunnen we 't testament betwisten. Hij heeft trouwens tegen me gezegd, dat hij ons allemaal goed bedacht heeft."

„Hm... 't kan. Maar ik vind hem griezelig... 't Is op alle manieren een vervelende toestand. Ik heb geen rust voor 't voorbij is."

„Je maakt je toch nergens zenuwachtig over, Nick? Kwaad geweten?"

Claire bedwong een kreetje van schrik en Nicky kreeg een booze kleur, toen er een vriendelijke stem achter hem klonk. Een nette, vrij knappe man van omtrent veertig kwam door een der glazen deuren naar buiten. Oliver Ennis was van gemiddelde grootte en gemiddelde teint en hij had opmerkelijke, lichtgrijze oogen. In één opzicht was hij een echte Varick: zijn voorkomen had een stipte keurigheid, die ook zijn oom kenmerkte. Hij had prettige manieren en scheen zich altijd op zijn gemak te gevoelen. Evenals de jongere Varick had hij zijn leven lang gewacht op zijn portie van de Varick-millioenen, en zich zolang op een geheimzinnige manier gered, met schulden en credit en ondoorgroondelijke ondernemingen. Waarom zou hij werken voor zijn brood, als hem vroeg of laat bijna zeker een fortuin in den schoot kwam vallen?

Hoe lang hij daar had gestaan en hoeveel hij had gehoord konden zij niet weten, of er moest iets op te maken zijn uit een zekere koelheid van blik. Nicky begon een verstoord gemompel, maar Leila, vlugger van tong dan de anderen, gaf het antwoord. Met groote donkere oogen keek zij hem aan.

„Lieve hemel, nee! Wat denk je wel van Nicky? Ik heb je wel eens een geestiger opmerking hooren maken, Oliver."

„Ik ben totaal stompzinnig vandaag," Oliver scheen een geeuw te onderdrukken. „Komt van dien rit van 't station hierheen, in 't familierijtuig. Erg deftig, maar slaapwekkend. Ik begin nu te begrijpen, hoe doodelijk vervelend 't voor een koning zijn moet, plechtig in een gouden koets te klopploppen om 't parlement te gaan openen of zoiets."

Oliver's blik ging even naar de lange, rustige lijnen van een gebouw, dat achter hoge struiken juist zichtbaar was. 't Had een flinke villa op een aangrenzend landgoed kunnen zijn, maar 't was een garage, groot genoeg voor een eskadron wagens, maar leeg, op één dienstwagen voor 't personeel en den two-seater van Nicky na. In een tijd van

stroomlijn-auto's met groeiend aantal paardekrachten had Nicolaas Varick zich koppig gehouden aan zijn rijtuigen en zijn stal met volbloed paarden, maar hij had niet nagelaten te bouwen voor hen, die na hem zouden komen.

Oliver dacht niet aan Nicolaas Varick en diens buitenisigheden. Gelijk de anderen bouwde hij luchtkasteelen, waar hij traag en prettig en voornaam kon leven, en waar de fonteinen goud spoten. Hij dacht zich die garage gevuld met groote snelle wagens — de paarden verkocht hij, op 'n paar mooie rijdieren na natuurlijk; 't eerst die oude viervoetige kostgangers, die weiden bezet hielden, waar golf-links van te maken waren. Nicky mocht tobben en Leila mocht haar kattennageltjes in zijn rug slaan. De oude heer had hem zelf gezegd, dat hij „ruimschoots bedacht" was. Wel met een zekere stijfheid van houding, die geen vragen toeliet, maar hij had het toch gezegd, en Oliver wist, dat er na dien dag geen notaris of notarisklerk in huis was geweest. Niet voor niets had hij zich grijs verveeld door hier te blijven, waar een sfeer van ouderdom en ziekte hing, waar nooit eens iets prettigs gebeurde. Hij kreeg er even een edelmoedig gevoel door.

„Als die oude brik van jou 't doet, Nick, zullen we dan eens naar de Landelijke Club gaan? Dat nieuwe tenniswonder van Bebe van Dering is er. Hij moet ontzaglijk goed spelen."

Nicky keek achterdochtig, maar hij was blij, dat hij weg kon komen, al was 't maar met Oliver. Hij keek zijn moeder met een cynisch lachje aan, trok tegen zijn zuster even een ooglid neer en ging, om den grooten wagen te halen, dien Nicolaas Varick II hebben moest, betaald of niet. Oliver slenterde hem na.

Leila's blik volgde hen minachtend. „Gek!" zei ze. „Nicky hoeft niet te denken, dat hij een sportveld krijgt achter den zuidelijken vleugel. Ik heb er een prachtig plan voor. Ik wil er een reusachtige balzaal hebben, met salons op de galerij en kleedkamers er boven. En daarachter, waar Nicky dat sportveld gedacht heeft, een wintertuin... O, wat is 't hier doodelijk vervelend! Dorst ik nu maar een paar aardige lui te inviteeren. Weest u maar niet bang, ik zal 't niet doen. Hadden we maar een zwemvijver... da's ook een idee."

Zoo beschikten zij over het eigendom van Nicolaas Varick, terwijl hij, mat en oud, voor dat bovenraam zat uit te kijken naar de laan.

TWEDE HOOFDSTUK

Dick Bradshaw stapte uit den trein van vier uur tien en werd begroet door een deftigen huisknecht. Hij had zich verbaasd om het radio-telegram, dat hij aan boord had ontvangen, een dag na vertrek van La Guayra, en hij had zich nog meer verbaasd, toen een minzaam jongmensch van 't kantoor van Spencer en Hardiston, de zaakwaarnemers van Nicolaas Varick, aan de haven naar hem toe was gekomen met uitdrukkelijke opdracht, aanstonds door te reizen naar Lynnewood. Het jongmensch had zelfs spoed achter het geval gezet door de zorg op zich te nemen voor Dick's bescheiden bagage — die zou hij wel naar het hotel brengen, waar Dick logeeren wou.

Het was vreemd, zoo dringend ontboden te worden door een man, dien hij slechts oppervlakkig kende. Zijn ouders hadden Nicolaas Varick wel eens ontmoet, jaren geleden, en zijn grootmoeder had soms, op haar terughoudende manier, over hem gesproken, maar zelf had hij dien grooten man uit de financieele

MILLIOENEN VERRAST DOOR GEMODERNISEERDE TANDPASTA!

Dick Powell and Doris Weston
in The Singing Marine
A Warner Brothers Picture.

PEPSODENT is de eenige van alle tandpasta's, die IRIUM bevat. Millioenen hebben langen tijd het bezit van blanke fraai glanzende tanden moeten onthouden en krijgen dit thans terug door IRIUM.

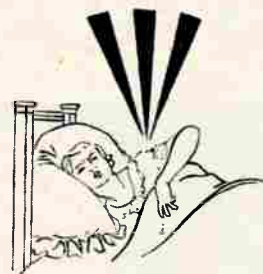
Zoodra U deze gemoderniseerde tandpasta gaat gebruiken is het uit met die doffe, verkleurde en door tandfilm gevlekte tanden, want IRIUM - een geheel nieuw schuimend bestanddeel - maakt het kleverige laagje tandfilm los en doet het als bij tooverslag verdwijnen - het geeft een verrassende glans, zelfs aan het dofste tandglazuur.

De groote tube is voordeliger

PEPSODENT TANDPASTA

de eenige met IRIUM

Zij lag iederen nacht wakker door hevige reumatische pijn

★
Nu
slaapt zij
als
een roos
★

Indien U hevig lijdt aan reumatische pijnen, dan weet U hoe akelig slapeloze nachten zijn, nachten, waarin U woelt en draait en maar niet tot rust kunt komen door de pijn. Hier is een vroeger slachtoffer aan het woord, dat het geheim van een weldadige rust ontdekte:

„Jarenlang leed ik erg aan reumatische pijnen. Ik kon er 's nachts bijna niet van slapen, zelfs al was mijn reumatiek heel gering. Urenlang lag ik iederen nacht wakker. Van alles had ik geprobeerd, totdat ik eens een week lang Kruschen Salts had genomen. Toen sloep ik heerlijk en ik doe het nog steeds. Ik zou het wel aan iedereen willen schrijven, zoo dankbaar ben ik.
Meer. E. G. te W."

(Origineele brief ter inzage.)

Rheumatische pijnen worden veroorzaakt door een te groote ophooping in Uw lichaam van afvalstoffen, waardoor Uw organisme sterk wordt verontreinigd met schadelijke stoffen, o.a. met het gevaarlijke urinezuur, dat in zeer vele gevallen de oorzaak is van pijnlijke reumatische verschijnselen, omdat het zich vastzet in spieren en

gewrichten. In Kruschen Salts bevinden zich zes minerale zouten, die lever, nieren en ingewanden tot geregelde en krachtiger werking aansporen, de afvalstoffen worden hierdoor sneller verwijderd en zuiver bloed zal weer Uw lichaam doorstromen. De reumatische pijnen zullen verminderen, totdat zij geheel hebben opgehouden. Daardoor wordt ook Uw geheele lichaamsgesteldheid beter, U geniet wederom van een gezonde nachtrust, en bent in staat om bergen te verzetten. Koop vandaag nog een flacon.

KRUSCHEN SALTS

is uitsluitend verkrijgbaar bij alle apothekers en erkende drogisten à f 0.40, f 0.75 en f 1.60 per flacon, omzetbelasting inbegrepen. Let op, dat op het etiket op de flesch, zoowel als op de buitenverpakking de naam Rowntree Handels-Maatschappij, Amsterdam, voorkomt.

Vervolg op pag. 26

DE GEHEIME ZENDER VAN GROOT-ROTTERDAM

Hallo-hallo, dames en heeren. Beginnen wij deze week met de geluiden te reproduceren, die weerklonken hebben in Sparta's kasteel op Spangen. Zesmaal is er luide gejuicht, zesmaal wisten de Rotterdammers te scoren in den wedstrijd om den gouden Onafhankelijkheidsbeker tegen de mannen van het Bondselftal, ook wel genoemd: de rest van Nederland. Dat is dus wel een zeer fraaie prestatie geweest van de elf beste voetballers van de Maasstad. Deze traditionele wedstrijd is ook verder een groot succes geworden; er was veel publiek en er was een recht prettige stemming op en om het veld, ook al was het weer dan niet zoo bar best.

Nu eens in deze stad, dan weer in een andere, wordt de groote schaakwedstrijd voortgezet, waarin de beide matadores Euwe en Aljechin elkaar om den wereldtitel bestrijden. De Maasstad heeft kort geleden een échte schaakweek meegemaakt, twee matches van den wedstrijd werden achter elkaar hier gespeeld. Schaakliefend Rotterdam was aanwezig, om met gespannen aandacht de zetten van de grootmeesters te volgen. Het zijn prachtige avonden geworden.

Intusschen heeft ook nu Rotterdam nog niet het genoegen gemaakt onzen landgenoot te zien winnen. Tweemaal is het remise geworden, remise na een felle, mooien en boeienden strijd. Na den avond in den Doelen kwam het zelfs tot applaus, zoowel in de zaal als buiten op het bordes, toen de tegenstanders vertrokken. Applaus is iets bijzonders bij dit spel, maar het was dien avond ook zóo ongemeen boeiend, dat de menschen, die er bij waren geweest, hun gevoelens uiten móesten. En nu hopen we maar, dat ook de Maasstad en haar schaakminnaars nog eens het geluk zullen hebben Euwe te zien winnen. Dat kan nog best komen....

Dezer dagen, dames en heeren, heeft een geacht ingezetene van onze stad, de medicus dr. H. C. J. M. van Dijk, een zilveren jubileum gevierd. Dr. van Dijk was vijftig jaar verbonden aan het St. Franciscusgasthuis. Deze dokter is daarnaast ook zeer bekend wegens zijn baanbrekend werk voor den bloedtransfusiedienst in ons land. Hij stichtte dezen zoo belangrijken dienst in Rotterdam en dank zij zijn werk en streven is deze dienst nu verspreid over geheel ons land.

Iets, dat óók in Rotterdam begon, maar dan al heel erg lang geleden, is het onderwijs aan doofstommen. Dat heeft zich nadien van Rotterdam uit over ons land verbreid. De inrichting voor dit onderwijs in onze stad is er steeds een gebleven, die als voorbeeld mocht gelden voor vele andere. En nu zijn er weer plannen deze inrichting uit te breiden, zoodat de nieuwste vindingen van wetenschap en techniek geheel in deze inrichting kunnen worden toegepast.

Vorige week, dames en heeren, sprak ik u over de collecte, de zoogenaamde spaarcollecte voor kleding, dekking en schoeisel voor de werklozen. Uw radio-reporter sprak toen de verwachting uit, dat hij later zou mogen gewagen van een groote opbrengst. Helaas, dat is niet mogelijk. De totale som, die bij elkaar is gecollecteerd, is zeer tegengevallen. Was de gezindheid tot offeren niet groot, of waren er allerlei andere omstandigheden, die hieraan schuld zijn? Laten we het laatste maar aannemen. Het weer was van dien aard, dat het ook al niet opwekte tot collecteren en tot offeren. Er waren niet heel veel busrammelaars op den collectiedag en zoo was er meer.

Heel Holland, dames en heeren, herdenkt onzen grooten poëet, den prins onzer dichters, Joost van den Vondel. De Maasstad blijft zeker niet achter. Er zijn lezingen, opvoeringen en er is een mooie expositie in de Gemeente-bibliotheek. U kunt ook het uwe doen in deze algemeene hulde.... Leest eens een paar van zijn verzen! En na dit goede advies: tot volgende week op golflengte: Groot Rotterdam.

Het jongste technische wonder van Rotterdam is de nieuwe Binnenhavenbrug, de grootste klapbrug van Europa. Onze fotograaf keekte haar, terwijl er een druk verkeer raasde. Wel een bewijs, hoe nuttig deze brug is.

Rotterdamsche Revue

Het onlangs verrolde Noorsche kerkje, bij het Park, is Zondag officieel in gebruik genomen. Geestelijken uit diverse landen van Europa waren daarbij aanwezig. — In stoet van de pastorie naar den dienst.

De tijden zijn monsterachtig. Agressieven brengen moord en doodslag en voortdurende onrust. Allen moeten we op onze hoede zijn, vandaar deze monsterachtige maskers, waarachter echter de vriendelijke gezichten onzer politiemannen, die gingen oefenen op het Nenijs-terrein.

Vondelherdenking te Rotterdam. — De wethouder van onderwijs, de heer Ratté, opende de Vondelentoonstelling, die gehouden wordt in een der zalen van de Gemeente-bibliotheek aan de Nieuwe Markt en waarvoor veel belangstelling bestaat.

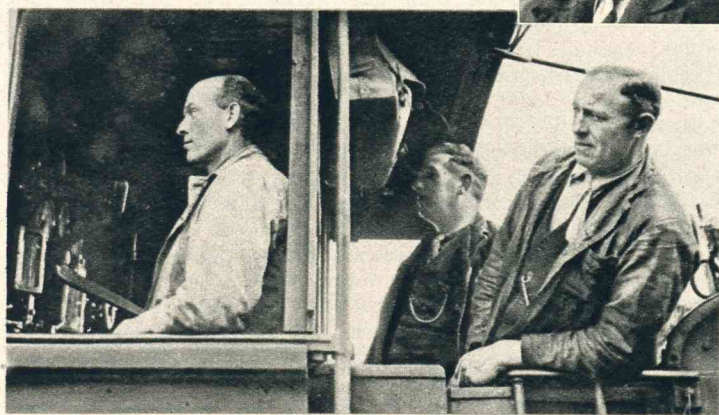
VONDELHERDENKING

Driehonderd en vijftig jaren
Zijn verlopen sinds den dag.
Waarop onze Van den Vondel
't Levenslicht te Keulen zag;
Nederland herdacht met eerbied
Zijn begaafden, grooten zoon:
d'Eeuwen door vond men de verzen
Van den prins der dichters schoon....
Tot een waardige herdenking
Bleek ook onze stad bereid:
Vondel heeft in zijn gedichten
Vele regels haar gewijd:
In zijn „Lof der Zeevaart” werd zij
Onder meer met trots vermeld
En hij prees ten zeerst Erasmus
Naast Van Oldenbarnevelt....
Rotterdam nam aan de hulde
Daarom zonder dralen deel:
Door tentoonstelling en lezing,
Door vlot spel op het tooneel
En de rijp're jeugd wordt weldra
Een herinnering geoffreerd:
't Heeft verdienste, dat aldus men
Zijn beroemde mannen eert.

H A N V A N A R K E L

*Te Delft rond de plechtige begrafenis plaats
van den overleden wethouder J. Th. Schulten.
De stoet, met burgemeester Van Baren en vele
gemeenteraadsleden, arriveert op de Kath.
Begraafplaats.*

*De heer Van Unen te Gouda is 45 jaar in
dienst der firma C. Prince en Zn., aldaar.
De jubilaris.*

*Op den dag der begrafenis van den directeur der Ned. Spoorwegen, ir. E. van Dijk, stopten alle treinen, over het geheele
net, van 12 uur tot 12.01. — Wij kieken op een der vele locomotieven de „meesters”, die de minuut stilte in acht namen.*

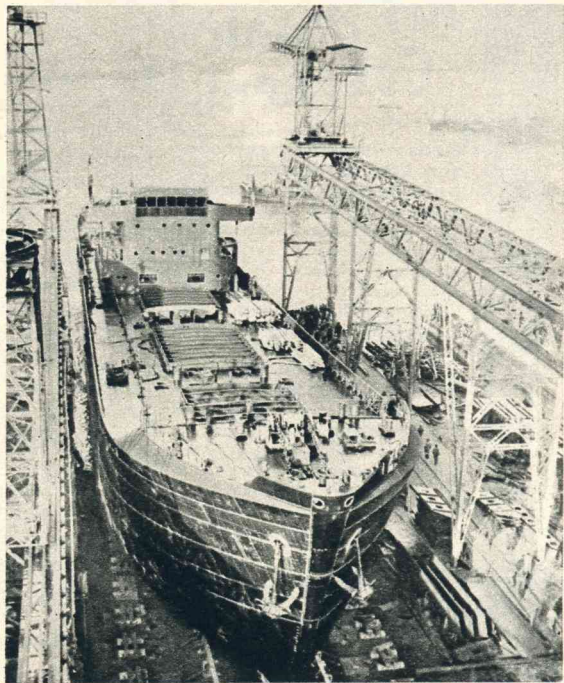

*De echtgenooten M. Snieders-Van Oort
te Woerden hopen op 24 Nov. de gou-
den bruiloft te vieren. — Het kranige
bruidspaar.*

*Bij het huwelijksfeest der echtgenooten
S. Meyer-Hofman te Gouda plaatsen
wij de foto der gelukkige echtelieden.*

Van stad en dorp

*Van de scheepswerf P. Smit Jr. te Rotterdam werd
met succes te water gelaten het motorvachtschip,
bouwnummer 512. Het schip, dat later nog een naam
zal krijgen, is bestemd voor de Steenkolen Handels-
vereniging.*

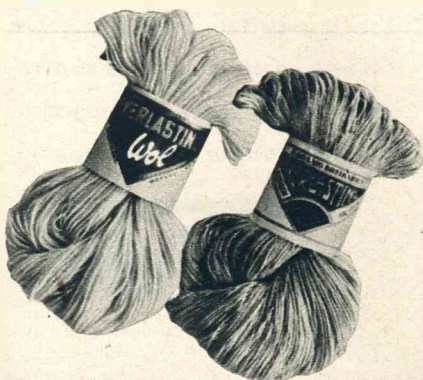
Hij zit fijn hoor! Mag ik nu gaan?

Hij brandt van verlangen om in zijn fijne nieuwe trui, net
een echte keeperstrui, te gaan voetballen. „Reusachtig is ie.
'k Wed dat ze allemaal jaloersch zijn!”
Heerlijk om dat te hooren. Haast nog grooter voldoening
dan dat haar eigen stelletje, dat leuke vroolijke jasje, met
dat eenige mutsje, zoo magnifiek is uitgevallen.
Staat het niet alleraardigst? 't Zijn schitterende Everlasting
kleuren, die nooit verschieten. Everlasting houdt zich
prachtig in de wasch; ze krimpt ook beslist niet. En ze
breit erg voordeel. Iedere knot Everlasting wol is ge-
garandeerd 50 gram.

Wol = 50 gram. Motvrij.
Krimprij. Kleurecht.
Katoen = 100 gram. Krimprij.
Kleurecht. Trolasol geverfd.
Knottengate 339 M.

De modellen zijn uit Praten en Breien
No. 37. Het is weer een schitterend
nummer.
Stuur even 5 omslagen, dan ontvangt
U het gratis.
Voor 50 omslagen één der mooie hand-
werkboeken „1001 'Pracht”, „Te Kust
en te Keur”. „Handwerkcreugde”, waarde
f 1.50. gratis.

EVERLASTING

VAN ENGELN & EVERS - HEEZE (N.-BR.)

Het Fraaie Geschenk

Sinds vulpenen uitgevonden zijn, heeft de wereld naar een pen uitgezien, die tweemaal zoveel inkt bevatte en waarvan de gehele inktvoorraad te allen tijde zichtbaar is—die aangeeft, wanneer bijgevuld moet worden.

Er was behoefte aan een niet-krassende, juweel gladde pen van kostbaar platinum-plated goud, die normaal schrijft voor correspondentie met de onderkant en fijner voor cijfers en notities met de bovenkant.

Parker bracht deze verbeteringen tot stand. Daarom is de Vacumatic de meest begeerde van alle Vulpenen en dit jaar het mooiste geschenk.

Vulpenen: Fl. 25.00 — 12.50
Bijpassende potlooden Fl. 10.00 en 7.50
PARKER SERVICE, BEURS, DAMRAK 48A, AMSTERDAM.

HIJ LEEK EEN DWAAS....

Vervolg van pag. 23

wereld maar heel zelden gezien; wél had de oude heer bij die zeldzame gelegenheden een nauwlettende, bruuske belangstelling voor zijn doen en laten betoond.

Naar 't geen hij over Varick's rijkdom gehoord had zou hij 't nieuwste model gonzende limousine verwacht hebben, om hem af te halen, maar de huisknecht bracht hem naar een rijtuig met twee uitstekend verzorgde vossen, vurig en pittig in iedere lijn, van de kleine opstaande ooren tot de trappelende hoeven. Het portier werd voor hem opgehouden; hij slikte zijn verbazing weg en stapte in, met het duizelige gevoel, dat hij een ouderwetsche film doorleefde.

„Hoe is 't met meneer Varick?”

„Lang niet best, meneer. De dokters geven geen hoop.”

Dit overviel hem. De bediende van Spencer had niets gezegd. Hij voelde zich wat ongemakkelijk bij de gedachte, met zijn jeugd en overvloedige levenskracht binnen te vallen bij een stervende ouder man.

Hij leunde achterover, onwillekeurig genietend van zijn zacht-weelderige zitplaats en het rhythmisch geluid der paardenhoeven op den harden weg. Een slaperige geschiedenis, en zoo deftig als een hertogin-weduwe. Zoo'n gevoel kon je in een taxi nooit hebben. Hij lachte even en hield er gauw weer mee op, denkend aan den eigenaardigen oproep, waardoor hij daar zat.

De weg liep door een vriendelijk dorp en boog zich daarna voort langs velden en heggen en lange lijnen muur van buitens. Auto's schoten hen voorbij en verdwenen in de verte, of sloegen schaduwrijke oprijlanen in naar groote huizen, die men van den weg af maar even zien kon.

Weer kwamen zij aan een muur, hooger dan de andere, en weldra reden zij een groote hekpoort door en een lange laan in, die eindeloos scheen voort te kronkelen door groene boschdiepten. Dick had den roem al gehoord van die boschlaan op Lynnewood, waar de boompartijen even zorgvuldig werden onderhouden als een bloementuin. Zij reden door een eenzaamheid, met zon doorplekt, zoo rustig en stil, alsof de wereld van rumoer en drukte honderd mijlen ver weg lag.

Het was een halve mijl van de poort naar het huis, en de bosschen namen tweederden van dien afstand in beslag. Dan kwam er open vlakte, frischgroene grasvelden met hier en daar heesterboschjes, en kleurige vlekken van tuinen. Het lange, forsche huis van grijze steen zette op het geheel de kroon.

De deuren waren al open om hem binnen te laten, en een bedaagde butler stond hem op te wachten. Dick betrad een hall, die alleen al een zeer ruim vertrek was. Daar hingen de vier beroemde tapijten, die, volgens de faam, een half miljoen hadden gekost. Daar was de even beroemde trap, met prachtig beeldhouwwerk, links en rechts uitkomend op een galerij, die langs drie zijden van de hall liep.

„Meneer Varick verwacht u.”

De butler bracht hem niet de trap op. Door aanraking van een bijna onzichtbaren knop kwam er een lift naar beneden. Zij stapten in en zacht zoemend bracht de lift hen naar een andere verdieping.

Toen Dick uitstapte, zag hij een opvallend knap meisje, slank en elegant gekleed, wier groote donkere oogen hem met 'n koelen blik bekeken. Leila Varick

kende de zaakwaarnemers en dokters van haar oom, maar deze forsche, knappe jongeman was haar een vreemde. Zij keek om, toen hij voorbij was, en volgde hem met nieuwsgierigen blik.

Jennison liet hem in een groote, gezellige kamer met diepe raamnissen en heel veel boeken.

„Als u hier even wilt wachten, zal ik u aandienen.”

Hij verdween en Dick wachtte. Het vertrek leek een soort studeerkamer te zijn. Behalve de boekenkasten stonden er glazen vitrines, waarin hij door ouderdom vergeelde pagina's zag, zachtgetinte perkamenten, en het goud en rood en blauw van boekversieringen, door bekwame handen uit vroeger eeuwen geteekend. Bij geruchte wist hij, dat Varick een hartstocht had voor zeldzame boeken, maar wat hij zag kon nog slechts een gedeelte zijn van de beroemde verzameling. Misschien de fraaiste exemplaren, hier bewaard, waar de eigenaar het grootste deel van zijn tijd plaacht door te brengen.

Door een open deur werd hij in een kleiner vertrek een koperen kom met rozen gewaar, en daarachter een meisjeshoofd, het profiel scherp afgelijnd tegen het licht van een raam. Dat was blijkbaar het kantoor eener secretaresse — zij zat althans aan een bureau, het hoofd over haar werk gebogen en het zonlicht glanzend over haar haar.

Zij keek op, zijn blik voelend. Even bleven haar kalm vragende oogen op hem rusten, toen ging zij bedaard voort met haar werk. Hij kreeg een korten maar sterken indruk van matgouden haar, een blanke huid met een gezonden bloos en een paar diepe, warmgrijze oogen. Die zag hij slechts één verlokkelijk moment, daarna alleen weer de rustig neergeslagen oogleden en het zuivere profiel — zij werkte weer, alsof de jonge man in de aangrenzende kamer niet bestond.

Als vastgeworteld bleef hij naar haar staan kijken. Die korte ontmoeting der oogen had hem een prikkeligen schok gegeven. Hij wou kennismaken met dat meisje. Hij had zin, aanstonds die deur te passeeren en haar te vragen, wie zij was, op gevaar af, dat zij hem terugwees. Al kwam 't er feitelijk niets op aan, wie zij was. Hij was benieuwd, hoe haar stem klonk, en hoe zij er uit zou zien, als zij lachte.

„Of u maar meteen bij meneer Varick wilt komen, meneer.”

Jennison was terug. Dick Bradshaw kwam weer op aarde neer.

Onwillekeurig hield hij zijn schreden in, toen hij een kamer met getemperd licht en eerbiedige stilte betrad. Hij meende er bijna de koude dreiging van den dood te voelen. Bij het raam, in een leunstoel met veel kussens, nog vechtend tegen den dood en zijn eigen zwakte, zat de man, die hem spreken wou, een magere, grijze, ineengedoken gestalte, die haast geen leven meer scheen te bezitten, buiten de doordringende oogen en de lange, magere handen, die de leuningen van den stoel omknelden.

„Zoo, bent u daar eindelijk.”

De woorden klonken afgebeten en droog, maar toch scheen Nicolaas Varick, op zijn eigenaardige manier, blij te zijn met de komst van zijn gast.

„'t Spijt me dat ik zoo laat ben, mijnheer, maar 't schip werd aan de quarantaine opgehouden. Ik hoop, dat ik u niet te lang heb laten wachten.”

„Ik heb niets anders te doen dan te wachten.”

De oude man zei het met 'n grimmige

Zelfs de kostbaarste sieraden...

kunnen de luister van parelblanken tanden niet evenaren! Zij geven U een zeer speciale charme, die U verplicht bent te beschermen. Borstel Uw tanden regelmatig en grondig - minstens tweemaal daags - met het krachtige, aromatische schuim van Colgate's Tandpasta, dat alle voedselresten verwijderd, zelfs uit de kleinste tandspelletjes. Zoo voorkomt Colgate tandbederf van rottende spijsresten: het geeft Uw tanden een prachtige glans zonder het glazuur aan te tasten en houdt Uw adem zuiver en aangenaam van geur.

COLGATE

In tubes van 25, 40 en 65 cents.

Wrijf kou weg door de 3-minuten VapoRub-massage

Voor 't naar bed gaan 1) Vapo-Rub krachtig op borst en keel wrijven, 2) óók de rug insmeren, 3) borst dik insmeren en met warm flanel bedekken. Door de massage werkt Vicks direct door de huid als pappleister, terwijl de door de lichaamswarmte ontstane dampen 18 x per minuut naar de ontstoken luchtwegen van neus, keel en borst worden ingeademd. De urenlang aanhoudende dubbele werking verhelpt de meeste verkoudheden in één nacht.

VICKS VAPORUB

Verkrijgbaar bij Apothekers en Drogisten à f.0.90 per grooten pot

Verrast...

... en opgetogen zult U zijn, wanneer U de uitwerking ziet van een dagelijks gebruik van Daggett & Ramsdell's Perfect Vanishing Cream. Let eens op hoe zij elke kleine oneffenheid van de huid verbergt... hoe zij zich uitstekend vermengt met Uw poeder en make-up. U zult van geen andere Vanishing Cream meer gediend zijn.

Daggett & Ramsdell

Imp. H. HAGEMEIJER - Hoogstraat 30 - Den Haag

stelligheid. Jennison bewoog zich zacht rond, zette met zorg een stoel voor den bezoeker in den juisten hoek, en trok aan een gordijn, om meer licht binnen te laten. Hij deed het zoo, dat het licht recht in Dick's gezicht viel.

„Wacht maar hiernaast, Jennison.” Varick's oogen schitterden ironisch, toen de butler ging, en de deur achter zich dichtdeed. „Jennison is mijn schildwacht. Hij bespaart me de attenties van mijn overbezorgde familie.”

De cynische toespeling op erfenisjacht was te duidelijk, om voorbijgezien te worden.

„De meeste menschen houden van attenties,” zei Dick opgewekt, maar de ironische humor was vervlogen.

„Waar het karkas ligt, verzamelen zich de gieren. Illusies heb ik niet meer. U zult ook wel leeren, attenties te waardeeren naar de motieven. . . . Maar dat nu daargelaten.” Met een kort gebaar zette hij het onderwerp opzij. „Vertel eens iets over uzelf,” beval hij. „Uw werk, uw vroeger leven. Mijn zaken zijn afgedaan.”

Ongetwijfeld verdiende hij zijn naam van zonderling. Voor de zooveelste maal vroeg Dick zich af, wat die vreemde oude man van hem wenschte. Zelfs excentrieke millionairs laten iemand geen duizenden mijlen ver komen, om een praatje te houden.

„Daar is niet veel over te vertellen,” zei hij met dien jongensachtigen lach, die bijna iedereen aantrok. „'t Meeste weet u waarschijnlijk al. Ik ben een heel gewoon kind geweest — nooit iets buitengewoons gedaan. Ik heb mijn ouders nooit gekend, want mijn moeder stierf kort na mijn geboorte en mijn vader was toen al twee maanden dood. Ik ben door mijn grootmoeder opgevoed. We woonden in een oud wit huis, een beetje sjofel, even buiten Charleston. Er was niet veel geld, maar zij wist rond te komen en me te laten studeeren. Ze stierf in mijn laatste studiejaar, en er bleef precies genoeg geld voor me over, om mijn graad te halen. Sindsdien heb ik de wereld rondgezworven. Ik ben nogal gelukkig geweest — ik had altijd 't een of ander baantje, en er waren heel aardige dingen bij. Misschien verbeeld ik me wat veel, maar ik denk niet, dat ik mijn heele leven voor anderen zal hoeven werken. Ik denk vroeg of laat” — weer kwam die innemende lach — „fortuin te maken.”

Nicolaas Varick luisterde met een onbewogen, peinzend gezicht. Een enkelen keer kwam er glans in de holle oogen. Toen de jonge man zweeg, bleef hij zoo lang stil, dat hij Dick's aanwezigheid vergeten scheen te hebben. Toen was 't, of hij wakker werd. „Ik heb uw moeder gekend,” zei hij opeens. „Zij was heel mooi. Ik had met haar willen trouwen.”

Erging Dick Bradshaw een licht op. Het bescheen een paar schijnbare kleinigheden in zijn weinige ervaring met dezen man, die hij indertijd niet verder had overdacht, ze toeschrijvend aan de bekende eigenaardigheden van Nicolaas Varick. Maar de oude man sprak weer, met korten nadruk iederen zin afbijtend.

„Er kwamen kwade tongen tusschen ons, één speciaal; iemand die me graag ongetrouwd zag blijven, zonder gezin. 't Was de oude methode — laster-

praatjes over omgang met een andere dame, in 'n andere stad; lasterpraatjes hadden in dien tijd werkelijk macht. Brieven onderschept. Dingen die nu, in een zooveel eerlijker tijd, misschien belachelijk zouden schijnen. Trots beatekende in mijn tijd lijden — in stilte lijden. Ik schreef één keer, eischte een onderhoud met haar — met je moeder — om me te rechtvaardigen, maar ik kreeg mijn brief terug, met één woord er onder geschreven: „Neen”. Een paar dagen later ging ik toch, maar toen had zij de stad verlaten. Zij woonde, zooals je weet, in Charleston, en zij is nooit teruggekomen. Binnen 't jaar trouwde ze, met een man, veel jonger dan ik. Hij was een goed mensch, en ik wist, dat zij een trouwe echtgenoot voor hem was. Meer hoef ik tegen haar zoon niet te zeggen.

Maanden later kwam een ontslagen bediende uit een andere familie me een brief brengen, dien hij daar in huis gevonden had. Hij was van je moeder — ze schreef mij, dat ze die verhalen over mijn zoogenaamd dubbele leven gehoord had en me in de gelegenheid wou stellen, een verklaring te geven, als ik kon. Maar ik had dien brief nooit ontvangen, en zij den mijnen niet — die was iemand anders in handen gevallen. Zij had mijn zwijgen als een bekentenis opgevat.

Ik heb dien gestolen brief van dien man teruggekocht voor wat hij vroeg. Ik heb hem nog. Maar 't was te laat, om 't kwaad te herstellen, dat door kwaadaardigheid en hebzucht was veroorzaakt.”

Dick bewoog zich onrustig. Hij wou iets zeggen. „Afschuwelijk voor u,” zei hij, en zijn stem klonk warm en hartelijk. Vreemde loop van 't leven. . . . hij had Dick Varick, of Nicolaas kunnen heeten, in plaats van Dick Bradshaw: vreemde mededeelingen van een man, wiens terughoudende zwijgzaamheid bijna spreekwoordelijk was. Hij zat stil en ernstig, die dingen overdenkend. Het witte hoofd knikte onmerkbaar goedkeurend, en de strakke stem ging voort.

„Ik zweeg. Maar je moeder heeft 't geweten — vóór het einde. Zij had intusschen kennis gemaakt met ziekte en zorg. Je vader was mijn vriend, en hij schreef me, kort voor hij stierf. Hij stond toen op 't randje van een bankroet.”

„Maar. . . .” zei Dick snel, en toen aarzelde hij. Er kwam een verticale vouw tusschen zijn wenkbrauwen. Nog meer herinneringen flitsten op. Enkele vage dingen, die zijn grootmoeder gezegd had, dat zijn vader ten slotte van den financieelen ondergang was gered door een vriend. Zij had nooit veel over zijn vader gesproken, maar dat hij in zaken niet veel beteekend had, was Dick wel duidelijk geworden. Een beminnelijk, onpractisch man, die eerst een geërfd vermogen had verbruikt en toen was vervallen in groote, fantastische plannen, waarmee hij een nieuw vermogen dacht op te bouwen.

Maar als zijn vader er kort voor zijn dood zoo slecht had voorgestaan, hoe had hij dan het kapitaaltje kunnen nalaten, waarvan Dick en zijn grootmoeder, hoewel bescheiden, hadden geleefd, en waarvan hij gestudeerd had?

Wordt vervolgd

opwekkend

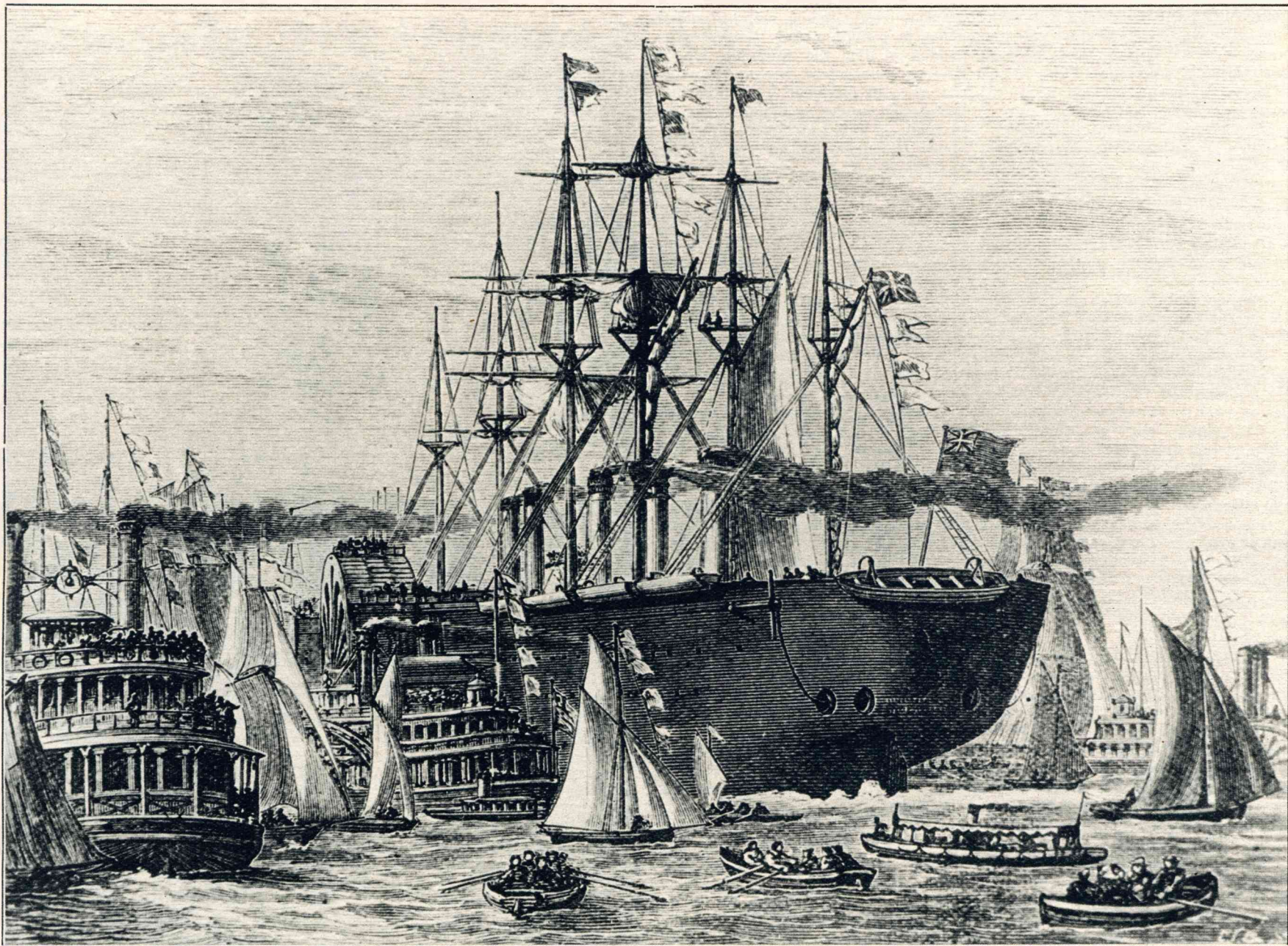
smakelijk

MARTINI

gezond

pittig

PANORAMA, Geïllustreerd weekblad. Verschijnt Donderdags. Tezamen met een der periodieken De Stad Amsterdam, Groot Rotterdam, 's Gravenhage in Beeld, Ons Land, Ons Zuiden of Ons Zeeland — f 1.62½ per kwartaal of f 0.12½ per week. Franco per post f 1.75 per kwartaal bij vooruitbetaling. Kolonië f 7.65 per jaar bij vooruitbetaling. Voor postabonnementen en adreswijzigingen van postabonnementen gelieve men zich uitsluitend te wenden tot het bureau te Haarlem. — Bureaux: HAARLEM, Nassaulaan 51. Tel. Int. 13866. Giro nr. 142700. AMSTERDAM, N.Z. Voorburgwal 262. Telefoon Interc. 33170, Giro nr. 97946. ROTTERDAM, Stationsweg 24. Telefoon Interc. 50540. Giro nr. 101981. 's GRAVENHAGE, Stationsweg 95. Tel. Interc. 111666. Giro nr. 43141. UTRECHT, Biltstraat 142. Telefoon Interc. 13473, Giro nr. 149397. 's HERTOGENBOSCH, Stationsweg 27. Telefoon Interc. 1215. Giro nr. 129750. MAASTRICHT, Stationsstraat 20. Telefoon Interc. 5851. Giro nr. 124690. VLISSINGEN, Badhuisstraat 5. Tel. 81. — De voorwaarden van onze gratis ongevalverzekering zijn op aanvraag verkrijgbaar.

Brunel, de ontwerper van de „Great Eastern”, had groote moeilijkheden te overwinnen eer zijn project werd uitgevoerd. De bouw van het enorme schip op de werf te Millwall verslond groote bedragen, zoodat de „Eastern Steam Navigation Company” failliet ging en het werk gestaakt moest worden. Eerst nadat een consortium van bankiers het onvoltooide schip had overgenomen, kon de „Great Eastern” worden afgebouwd. Het duurde nog tot 1860 eer het schip de eerste transatlantische reis maakte en feestelijk te New York werd ontrungen. De geparvoiseerde stoomer bij de aankomst te New York.

GREAT EASTERN

Het verhaal van een technisch wonder

DOOR FRITZ ROTHGIESSER

Het onderwerp van Brunel's rede in de Vauxhall te Londen had hem niet alleen de laatste weken en maanden beziggehouden: het was jarenlang in hem gegroeid. Hij wist, dat hij thans sprak over zijn levenswerk. Wanneer hij deze kans liet voorbijgaan, was alles verloren. En dit besef stelde hem en zijn levendige fantasie in staat, het schip tastbaar en plastisch voor de oogen der toehoorders uit te teekenen.

HET GROOTSTE EN SNELSTE SCHIP TER WERELD!

Hij begon met 'n beschrijving van den dubbelen bodem, die door schotten in lengte en breedte ingedeeld zou worden in verschillende ruimten, zoodat zinken absoluut uitgesloten was. Om 't schip voldoende snelheid te geven was, behalve de reusach-

tige schepraderen, voorzien in een schroef. De rook zou afgevoerd worden via vijf schoorsteenen. Twee enorme stoommachines, een voor de schepraderen en een voor de schroef, met een totale paardenkracht van 8000, zouden voor de drijfkracht zorgen. In de bunkers was ruimte voor 10.000 ton kolen, in de eerste klasse-afdeeling voor 800 passagiers, in de tweede voor 2000, tusschendecks voor 1200 passagiers, 400 manschappen en 6000 ton rendabele vracht. Een uiterst praktische roerinstallatie van kapitein tot stuurhut liet toe om in een onderdeel van een seconde elke gewenschte verandering van koers over te brengen op de roerinstallatie. De takelage bestond uit drie fregat- en drie schoenermasten, zoodat ook iedere wind ten volle kon worden benut. Voor de verwarming dienden 12 ketels met 112 vuurhaarden, terwijl het schip, bij een tonnage van 22500, toch een snelheid kon ontwikkelen van 20 knopen. Het zou het grootste, maar ook het snelste schip ter wereld worden. De pracht der inwendige ruimten

zou echter alles overtreffen. Feest- en spiegelzalen, waarin men concerten, bals en avondpartijtjes zou organiseren, 'n rijbaan en 'n echt Beiersche bierkelder, annex een ijsvoorraad van 1000 kg. zouden het comfort aanzienlijk verhoogen. Op het achterdek was plaats genoeg om er 'n regiment soldaten te laten exerceeren of een regiment cavalerie te laten draven. In elk geval: men kon een leger van 12.000 man sterk eventueel op het schip vervoeren.

De invloed dezer rede was voornamelijk op de galerij te bemerken. Brunel's verklaringen, dat de overwinning der machine vooral hiertoe moest dienen: velen een aangenaam bestaan te verschaffen, lieten niet na een grooten indruk te vestigen.

„Voortaan,” riep hij, „geen levensgevaarlijk zeil-hijschen meer op de schepen, geen inspannend anker inhalen, geen vuil werk meer in de verschillende opslag- en bergplaatsen. De machine begint haar zegetocht en ik, men, wij allen zijn bereid haar daarbij te helpen.”

Een oorverdoovend applaus onderbrak herhaaldelijk de rede. De parterre bleef rustiger en liet zelfs nu en dan interrupties hooren.

„Waar haalt u het dok vandaan voor de noodige reparaties?” wilde men weten.

„Daar zullen duikers voor zorgen,” klonk het antwoord. „Later zal een geschikt dok op stapel worden gezet.”

„Weet u ook, dat een gat in een ijzeren romp niet te stoppen is? Bij dergelijke afmetingen zijn de gevolgen eener catastrophie niet te overzien!”

„Daar dienen de schotten voor. Het schip kan niet zinken!”

„Maar de Lloyd zal weigeren het te verzekeren!”

„Wij kunnen het af zonder verzekeringen. Het schip loopt niet het minste gevaar.”

En dan lanceerde hij nog de verklaring, die hij tot nog toe had geheim gehouden: Lloyd zou geen bezwaar maken tegen opname van het schip op de officieele scheepslijsten, want het schip zou immers gebouwd worden onder toezicht van Lloyd.

Dit gaf den genadeslag aan alle bedenkingen. Tegen een schip, dat, niettegenstaande alle afmetingen, de goedkeuring wegdroeg van Lloyd, de beroemde verzekeringsmaatschappij voor alle aanlegenheden ter zee, was niets meer in te brengen. Ook in de parterre begon het er levendiger toe te gaan. Alleen op de eerste rangen, de rangen der financiers, bleef men sceptisch gestemd. Achter die rijen zaten de leden van het „Institution of Engineers”, de organisatie van alle technici: werktuigkundigen, werf- en fabriektechnici, civiele ingenieurs, en zoo voort.

Juist zij waren vrij bevooroordeeld ter vergadering gekomen, maar zoodra ze hoorden hoe Brunel de eeuw der techniek ophemelde, waaraan zij hingen met hart en ziel, gaven ook zij zich gewonnen. Daarbij kwam nog de oorverdoovende bijvalsorkaan der galerij, het goedkeurend geschreeuw der zeelui, die uit Brunel's uiteenzettingen naïef concludeerden, dat het paradijs nabij was, waarin de zware en onverdroten arbeid der spieren ging vervangen worden door een lichten druk op een of anderen hefboom.

Het viel niet uit te maken, wie van de aanwezigen in de parterre het eerst zijn bijval uitte, maar Brunel's rede behaalde een schitterende overwinning. Toen Brunel aan het slot verklaarde, dat de menschheid het voortaan als beneden haar rang had te beschouwen nog met kleine notedoppen op den oceaan te varen en dat de bouw van dit schip den eersten vooruitgang sinds honderden jaren betekende, groeiden de bijvalsbetuigingen aan tot een orkaan.

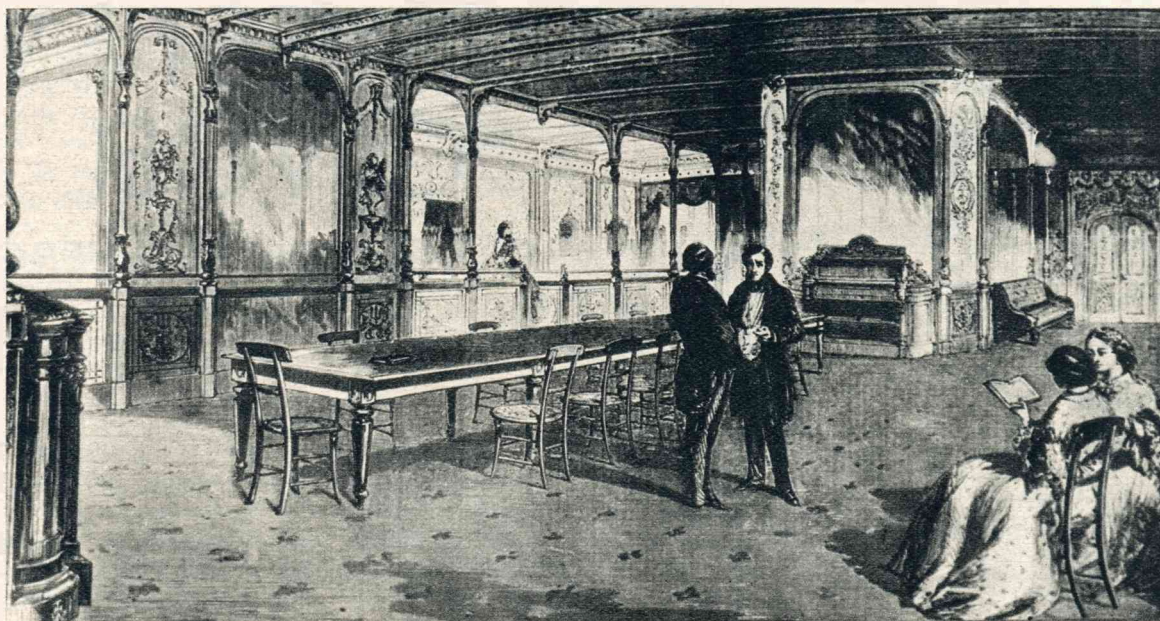
Begeestering is echter geen vischwaar, die men kan inzouten en te geschikter tijd weer te voorschijn kan halen en Brunel had derhalve links en rechts intekenlijsten klaar gelegd, waarop gegadigden naast hun namen ook het gewenschte bedrag konden invullen. Zoodra Brunel zweeg, werd het een wedloop naar de lijsten. Alleen de kleine groep der financiers maakte geen haast.

Een uur na afloop der redevoering was reeds een bedrag van 70.000 pond sterling volteekend ten bate van de nieuwe „Eastern Steam Navigation Company”, scheepvaartmaatschappij voor de oostelijke vaart.

Onder de namen, waarachter een opvallend groot bedrag was geboekt, stond op de allereerste plaats de naam van John Russel, voor een bedrag van 3500 pond.

GELD, GELD, JIJ ZORGENKIND!

Ten kantore der Hamburger en Bremer reederijen zag men den nieuwen scheepsbouw te Londen met leede oogen aan. Vier jaar te voren was te Hamburg de „Hamburger Pakettfahrt Aktien Gesellschaft” verzezen, een zeer bescheiden onderneming,

Zeer luxueus werden de passagiersverblijven van de „Great Eastern” ingericht. — Een hoekje van de conversatiezaal.

die drie stoomschepen, een vijfmaster en twee kleine zeescheepjes onder eigen vlag in de vaart had.

Ook Bremen had enkele zeilschepen in de vaart en het was dus te begrijpen, dat de bouw van dit Engelsche reuzenstoomschip een zeker onbehagen opwekte. Er viel niet aan te denken, tegen zoo'n reus te concurreren.

Het was echter nog niet zoo ver. Het schip lag vooreerst nog op de werf van... John Russel in Millwall aan de Theems en was het groote zorgenkind zoowel van maatschappij als van aandeelhouders. De eerste roes was voorbij. Slechts luttele maanden na de merkwaardige bijeenkomst in de Vauxhall waren alle aandeelen gestort. De maatschappij was tot stand gekomen en alles scheen in kannen en kruiken.

Brunel was misschien nog het meest van allen verast door het vlotte verloop der omstandigheden. Er waren immers in zijn redevoering een paar punten van vrij twijfelachtig gehalte. Het bewuste schip der Grieken was heelemaal geen succes geworden, men had haven noch dok kunnen vinden om het te bergen en was op slot van zaken genoodzaakt geweest het weerom te sloopen. Dit was trouwens nog niet eens zoo erg. Maar Brunel's bewering omtrent Lloyd was alleszins voorbarig geweest. Hij had weliswaar met Lloyd gesproken en Lloyd had te kennen gegeven, dat men zijn goedkeuring wel niet zou weigeren aan een volkomen zeewaardig schip, maar van steun of toezicht, zooals Brunel had gezegd, was zelfs met geen woord gerept.

De heele geschiedenis van het schip is een voortdurende aaneenschakeling van verrassingen en on-

voorziene wendingen. In het beginstadium waren alle voorspellingen van Brunel uitgekomen. Allen, van wie John Russel beweerde had, dat ze niet zouden inschrijven, waren lid van de nieuwe maatschappij. Thomas Hope, een der meest bekende financiers van Londen, was president, I. R. Campbell, leider der „Peninsular and Oriental Steam Navigation Company”, was directeur en John Russel zelf was, wellicht tot zijn eigen verbazing, samen met Brunel, leider van den bouw, op zijn werven in Millwall. De haute finance had zich opvallend op den achtergrond gehouden en de aandeelhouders bestonden meest uit kleine ingenieurs en technici, vaklui, die klaarblijkelijk meer vertrouwen hadden in het waaghalzerige project dan de voorzichtige geldmagnaten.

Alles verliep zoo schitterend, dat Brunel een beetje bang was voor zijn eigen toekomst en die van 't schip, de „Great Eastern”, zooals men het had gedoopt.

Een jaar, nadat de maatschappij was gesticht, begon men met het leggen van de kiel. De bouw moest in drie jaar voltooid zijn, in werkelijkheid zouden het er echter zes worden.

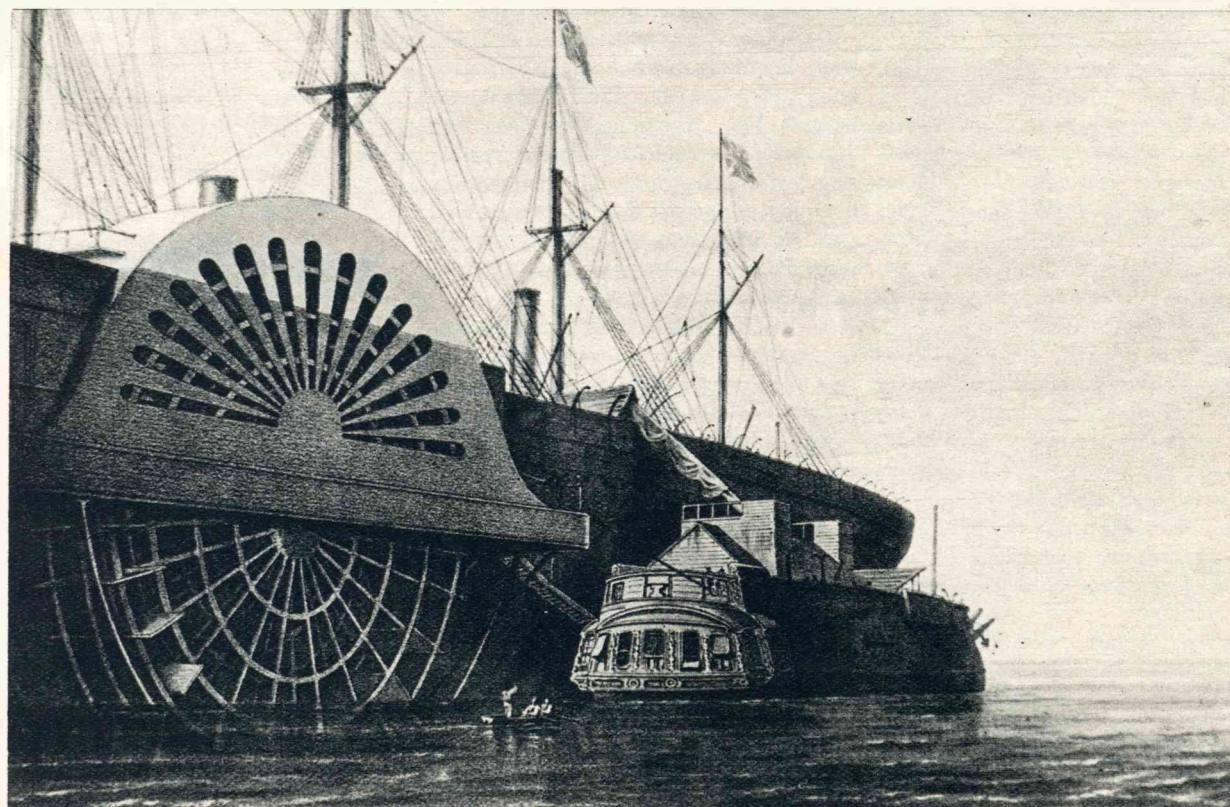
In de eerste jaren hadden de ingezetenen van Londen nu toch ook een nieuw doel voor hun uitstapjes, nl. het kleine plaatsje Millwall aan de oevers van de Theems. Na verloop van een à twee jaar kon men den voortgang van den bouw goed volgen. Drie dek hoog torende de reus boven alle hellingen en dokken der omgeving uit. Niemand die niet daarvan wilde genieten en zoo werd het jaar in jaar uit een voortdurend gaan en komen te voet of per vehikel langs de oevers van den stroom in de richting van Millwall. Reeds van achter het plaatsje Erith zag men den romp van 't reuzenschip afgeteekend tegen den horizont.

Dit bracht vooral geld in 't laatje van de kasteleins. Men zat in prieelen en op de terrassen, keek naar het schip en debatteerde over de toekomst der techniek. En vooral de aandeelhouders — wier aantal in de honderden liep — popelden van nieuwsgierigheid en verlangen, gespannen het oogenblik verbeidend waarop er eindelijk leven in die doode ijzere massa zou komen.

En dat er toch leven in het monster zat, bewees de niet te verzadigen honger van het ondiar naar... geld!

Het verslond duizenden, honderdduizenden, millioenen shillings en vertikte het niettemin te groeien. En zoo moest dan ook eindelijk eens de dag komen, dien de haute finance met scherp blik had voorzien en waarop het op de beurs toeging als in een bijenkorf. De „Eastern Steam Navigation Company” had haar betalingen gestaakt, moest ze staken omdat de bouw al het dubbele der uitgetrokken gelden had verslonden en de kas leeg was tot op den bodem.

(WORDT VERVOLGD)

Een der geweldige schepraderen van de „Great Eastern”. Langs zij ligt een oud fregatschip, geladen met den transatlantischen kabel, die in 1866 door de „Great Eastern” tusschen Engeland en Amerika werd gelegd.

UITSLAG

V.S. PRIJSVRAAG

„Wat zei Pietje???”

Het best bedachte antwoord ontvingen wij in de week van: 1 t/m 6 Nov.

van P. W. Schrijver, te Zwolle, welke als belooning ontvangt het NIEUWSTE PHILIPS RADIO-TOESTEL.

Met een TWEDEN PRIJS (Rijwiel of Stofzuiger) werd beloond de inzending van C. M. Röttken, te Groningen. De 10 elektrische rijwiellampen en de vele verrassingsprijzen worden aan de overige winnaars verzonden.

VS

PEPERMUNT

Zuiver als goud!

Smult eens van V.S. maagpepermunt uit het aardige luxedoosje à 10 cent. In elk doosje een actuele Luchtvaartfoto. Tegen inzending van 5 postzegels à 5 cent aan de N.V. van Slooten, Leeuwarden, ontvangt U 't bijbehorende, fraaie Luchtvaartalbum.

DE ECHTE
MEDICINALE

EEN KWESTIE VAN GEVOEL

HET VERHAAL VAN EEN VERGISSING
DOOR
ALFRED SMITHSON

De exprestrein arriveerde tien minuten te laat in Montreal. John Bower stapte het eerst van allen uit, liep het perron af naar de controle en wenkte een taxi. Hij had haast — het was vijf minuten voor zeven en om zeven uur had hij een afspraak, waarvan heel veel voor hem afhing. Hij verzocht den chauffeur hem naar restaurant Trocadero te brengen en toen de taxi wegreed, diepte hij een brief uit zijn zak op.

Zeven uur in Trocadero, achterste tafeltje rechts van den ingang — hij kon zich niet vergissen. Hij stak den brief weg, bekeek zich in het spiegelte tegenover hem, trok zijn das recht, knikte nog eens en zonk behaaglijk achterover in de kussens.

Om vijf minuten voor zeven betrad Ellen Bredford restaurant Trocadero en zette zich op haar vaste plaats — het achterste tafeltje rechts van den ingang. Er werd balans gemaakt op kantoor en daarom was zij vanavond bijna een uur later dan gewoonlijk. Met een vertrouwelijk glimlachje naderde haar de kelner.

„t Is verbazend druk bezet op dit uur, miss; het heeft me moeite gekost uw tafeltje vrij te houden. Het menu van den dag?”

Ellen knikte en weldra werd de soep opgediend. Klokslag zeven uur zag zij een keurig gekleeden heer haar tafeltje naderen. Hij maakte een lichte buiging, glimlachte en zette zich zonder complimenten tegenover haar. De plaats was vrij, maar toch ergerde haar dit onhofelijk gedrag. Zij gaf een stijf hoofdknikje terug en vestigde haar blik op haar bord.

„Zooals u ziet ben ik precies op tijd, miss,” hoorde zij hem halffluid mompelen. „Het was echter op het nippertje, de expres was tien minuten te laat binnen.”

Er ging haar een licht op — haar tafelenoot had hier een afspraak met een onbekende. Dat kon amusant worden, vooral als er een liefdesgeschiedenis achter zat. Het avontuur lokte en glimlachend hapte zij toe.

„O ja?” vroeg zij, nog eenigszins onzeker. „Zooals u echter ziet ben ik pas aan m'n diner begonnen en voorloopig was ik dus nog niet weggeweest.”

„U hebt het nuttige met het aangename vereenigd,” glimlachte hij. „Ik kan niet beter doen dan uw voorbeeld volgen. Een treinrit van drie uur maakt hongerig. De zaken kunnen we straks wel bespreken.”

De zaken — het was dus geen liefdesavontuurtje, dat hem hierheen voerde. Zij werd nieuwsgierig welk soort zaken dat zou zijn. Terwijl hij zijn soep at, had zij gelegenheid hem wat nauw-

keuriger op te nemen. Tegen de dertig, vermoedde zij, niet onknop, fraaie tanden en een prettige glimlach. Hij droeg alleen een zegelring en zijn handen schenen niet gewoon te zijn aan ruw werk. Waarschijnlijk een zakenman....

„Had Lange Joe geen argwaan?” vroeg haar vis-à-vis plotseling met gedempte stem en vluchtig om zich heen ziende, of hij niet beluisterd werd.

Zij schrok. Lange Joe — argwaan? Wie was Lange Joe en waarom zou hij argwaan hebben kunnen koesteren? Het werd haar eenigszins onbehaaglijk te moede — er flitste een gedachte aan de onderwereld door haar hoofd.

„Neen,” antwoordde zij meer werktuiglijk dan bewust, „hij had niet den minsten argwaan.”

„Dan hebben we dus niets te vreezen,” stelde de onbekende tevreden vast. Hij at met smaak door en bediende zich rijkelijk van de schotels, die hem werden voorgezet. „Een uitstekend menu en niet duur,” ging hij voort. „Eet u hier wel meer?”

„Elken dag,” flapte zij eruit, met het verontrustend gevoel dat zij verboden paden bewandelde. Haar tafelenoot knikte en begon een onderhoudend praatje over de restaurants in Halifax, die volgens hem even duur waren als slecht.

Eindelijk verdwenen de laatste borden van tafel en de raadselachtige onbekende haalde zijn sigarettenkoker te voorschijn. „Rook je?” vroeg hij, eensklaps een vertrouwelijk toon aanslaande.

„Neen, dank u,” antwoordde zij, en in weerwil van haar onrust werd zij nieuwsgierig wat er nu komen zou.

De ander legde zijn armen op tafel, wierp nogmaals een blik om zich heen en boog zich voorover. „En nu de zaken,” hernam hij. „Niemand weet wat van dien brief; ik wilde het als een verrassing bewaren, begrijp je? Bovendien was ik er niet erg gerust op, dat 't vertrouwd was. Ik dacht aan een grap of zooiets, maar ik ben nu toch blij, dat ik mijn twijfel overwonnen heb.”

Terwijl hij trekjes deed aan zijn sigaret, trachtte zij haar toenemende onrust te bedwingen. Hij sprak in raadsels, maar alles deed vermoeden, dat het zaken waren van twijfelachtig allooi, waarin zij zich gemengd had. Zij zag hem opnieuw een blik opzij werpen en vond het eensklaps jammer, dat zoo'n aardige en uiterlijk beschaafde jongeman zich blijkbaar met „zaken” bezighield, die het daglicht niet konden verdragen.

„Op je voorwaarden ga ik natuurlijk in,” ging de ander voort. „Gebbetje dicht en honderd pond voor jou. Maar ik waarschuw je vooraf voor valscheit.”

„Ik dacht dat het aan **MJ** lag...”

...maar een vriendin hielp mij uit den droom!

Ik had een vriendin te eten gevraagd - en juist bij die gelegenheid mislukte weer de bloemkool-saus. Ik was erg teleurgesteld. Maar achteraf is het nog een geluk gebleken. Want mijn vriendin vroeg mij: „Gebruik je dan ook wel Maizena fabrikaat Duryea?”

Dat was een belangrijke vraag!

Dat deed ik niet. Voortaan doe ik het wel. Want sinds ik deze van ouds vermaarde Maizena fabrikaat Duryea gebruik, mislukt er nooit meer een soep, een saus of een groente.

Een goede raad: houd U aan Maizena fabrikaat Duryea!

MAIZENA
FABRIKAAT
DURYEA

PAS OP! Er zijn onverantwoordelijke zaken, waar men een bindmiddel aanbiedt met de onware bewering „t Komt ook van Duryea”. MAIZENA wordt echter alleen verkocht in de bekende pakjes met de afbeelding van het Indianenkamp en met den naam van den uitvinder „DURYEA”.

Zie ginds komt de **D**
(die van Droste) weer aan!

Een Sinterklaas zonder Droste-letters is geen Sinterklaas. In den winkel zijn die letters het eerst uitverkocht; wacht daarom met Uw inkoop niet tot het allerlaatst. Let ook eens op die mooie doozen Droste Bonbons!

De prijzen zijn dit jaar:
ca. ca. ca.
250 gr. 150 gr. 75 gr.

78 45 23
cent cent cent

Droste

Spaart plaatjes voor onze albums.

ALTijd WELKOM!

spel — als ik die Zoeloepaarlén niet in handen krijg, kan je er nog van lusten."

Hij keek haar scherp aan en zij verbleekte onder zijn blik. Er was haar een tweede licht opgegaan. Een week geleden hadden de Canadeesche kranten vol gestaan van een brutale inbraak in de villa van den millionnair Emery, waar de dieven een collier Zoeloepaarlén hadden buitgemaakt ter waarde van vijfhonderd pond. De rol, die haar tafelnoot thans in deze geschiedenis speelde, was haar echter nog een raadsel, evenals het aandeel dat de onbekende vrouw erin had, wier plaats zij had ingenomen. Dat „gebbetje" en de dreigende toon, dien haar vis-à-vis bij zijn waarschuwing had aangeslagen, lieten er echter geen twijfel aan over, of zij had zich in een wespennest gestoken.

„En zullen we nu maar gaan?" vervolgde de onbekende. „'t Is half acht en ik voel er niets voor door Lange Joe ontvangen te worden met 'n proppen-schiet. Is het hier dicht bij?"

Ellen moest al haar zelfbeheersching te hulp roepen om zich niet te verraden. Zij voelde zich in het nauw gedreven en wist niet wat te doen. Zij dacht eraan den kellner te roepen, doch deinsde terug voor het schandaal, dat zij zou veroorzaken. Plotseling viel haar een reddende gedachte in. Zij zou heel gewoon met hem meegaan en den eersten den besten politieagent, dien zij tegenkwam, om hulp verzoeken.

„Ja, het is tamelijk dichtbij," wist zij koelbloedig uit te brengen. „Niet de moeite om een taxi te nemen."

„Mooi, dan gaan we lopen," zei de ander, terwijl hij zijn portemonnaie te voorschijn haalde. En toen zij naar haar tasch greep, voegde hij er op blaffenden toon aan toe: „Laat maar zitten, ik betaal wel..."

Bevend ging zij hem voor naar den uitgang.

Buiten, in de frissche avondlucht, hervond zij haar kalmte. Er kon haar immers niets gebeuren! Een agent was natuurlijk niet te zien, maar het politiebureau was dichtbij. Zij zou er langs gaan en den agent, die buiten op post stond, 'n heimelijken wenk geven. De man was in elk geval een misdadiger en met zoo iemand hoefde men geen medelijden te hebben...

Zij liepen de tamelijk drukke straat uit, een andere in en de man aan haar zijde begon een opgewekt praatje over het weer. Zij was hem heimelijk dankbaar dat hij haar niet het hof maakte; in het vage begrip, dat zij van de onderwereld had, achtte zij alles mogelijk. Zij sloeg den hoek van de straat om, die vóór het politiebureau gelegen was en haar hart begon te popelen. Halverwege passeerden zij een oud vrouwtje, dat bedelend haar hand uitstreckte en plotseling bleef haar metgezel staan. Hij tastte in zijn vestzak en duidelijk zag zij, dat hij de oude vrouw een halven shilling in de hand drukte.

Met een verontschuldiging lachje kwam hij weer naast haar lopen. „Als ik zoo'n vrouw zie, moet ik altijd aan mijn eigen moeder denken," zei hij.

„Wat bedoelt u?" vroeg zij stamelend.

Hij lachte, maar zijn antwoord was een en al ernst. „Dat lijkt je misschien vreemd, maar het is waarheid. Van zulk gebedeld geld heb ik zelf geleefd. Ik had geen vader meer en mijn moeder

was blind. Ik verloor haar toen ik dertien was."

Er was een toon in zijn stem, die haar roerde. Zijn jeugd gaf haar een verklaring voor alles. Zij had zelf evenmin een moeder of vader en wist wat het was alleen op de wereld te staan. Zij sloegen weer een hoek om en van verre zag zij het bliksemlicht van het brandalarm op het politiebureau aanflinkeren. En op hetzelfde oogenblik stuitte haar de valsche rol, die zij speelde. Hij mocht een misdadiger zijn, maar er sluimerde toch nog iets goeds in zijn hart. Hij eerde de nagedachtenis van zijn moeder en dat was meer dan zij van zoo iemand had verwacht.

Zij waren niet verder dan twintig passen van het politiebureau vandaan, toen zij plotseling bleef staan. Zij was heel bleek en op haar gelaat lag een vastberaden trek. De man aan haar zijde hield eveneens zijn pas in en keek haar vragend aan.

„Ik heb je iets te zeggen," zei ze met een harden klank in haar stem. „Ik weet niet voor wie je me aanziet, maar ik ben het niet. Ik was van plan je aan de politie over te leveren, maar ik kan niet. Maak alsjeblieft dat je wegkomt."

Zij wilde zich omkeeren, doch het volgende oogenblik gebeurde er iets, dat haar perplex deed stilstaan. De misdadiger mompelde een verwensching en rende naar het politiebureau. Hij greep den wachthebbenden agent voor den ingang bij zijn arm, maakte een heftige beweging naar zijn jas en wisselde een paar woorden. Daarop keerde hij naar haar terug. Zijn gezicht teekende teleurstelling, doch in den blik, waarmee hij haar opnam, las zij belangstelling.

„Wel, miss, ik geloof, dat wij beiden het slachtoffer zijn van een kapitale vergissing," begon hij beleefd. „Mag ik me even voorstellen: sergeant Bower van het Canadeesche recherche-corps. Ik ontving gisteren een brief van een zekere miss Torons, een handlangster van den beruchten Lange Joe, dien wij verdenken de inbraak te hebben gepleegd bij mister Emery. Zij had ongenoegen gekregen met haar chef en daarom verried zij hem. In ruil voor de belooning, die de verzekeringsmaatschappijen hebben uitgelooft, zou zij mij de bergplaats van het pelsnoer aanwijzen. Ik hoor echter van dien agent, dat zij vanmiddag beiden zijn gearresteerd..."

Ellen werd vuurrood. Zij zocht naar een verontschuldiging, maar John Bower gunde haar geen tijd. „Eigenlijk verdiende u een reprimande," hernam hij streng. „Het was uw bedoeling een misdadiger te laten lopen. Hoe kwam u daartoe?"

Zijn oogen schitterden en verlegen sloeg zij haar blik neer.

„Misschien... een kwestie van gevoel," bracht zij stamelend uit.

John Bower lachte en zijn oogen bleven met een liefkoozende uitdrukking op haar gloeiende wangen rusten. „Een kwestie van gevoel — als politie-man zou ik daar toch het naadje van de kous wel van willen weten," hernam hij opnieuw. „Waar zullen we heengaan, onbekende jongedame?"

Haar antwoord ging verloren in het geraas van een voorbijdreunenden vrachtauto, maar zonder tegenstribbelen liet zij toe, dat hij haar arm nam.

Mijn goede fee geeft **SANOSTOL!**

Het sprookje heeft haar te pakken. Moeder is haar goede fee. Ze geeft haar de lekkere Sanostol, die als frissche sinaasappel-limonade smaakt. Toch is Sanostol een natuurlijk levertraan-product met den vollen vitaminen-rijkdom van levertraan. Geef Uw kinderen dus Sanostol: 1, 2 of 3 theelepeltjes per dag, al naar den leeftijd, tenzij de arts anders voorschrijft. Een flacon Sanostol bevat 45 theelepeltjes en kost slechts f.1.40.

SANOSTOL
VOLWAARDIG LEVERTRAAN-PRODUCT
met frisschen sinaasappelsmaak

B R O C A D E S - S T H E E M A N & P H A R M A C I A

En weer heb je't vergeten!

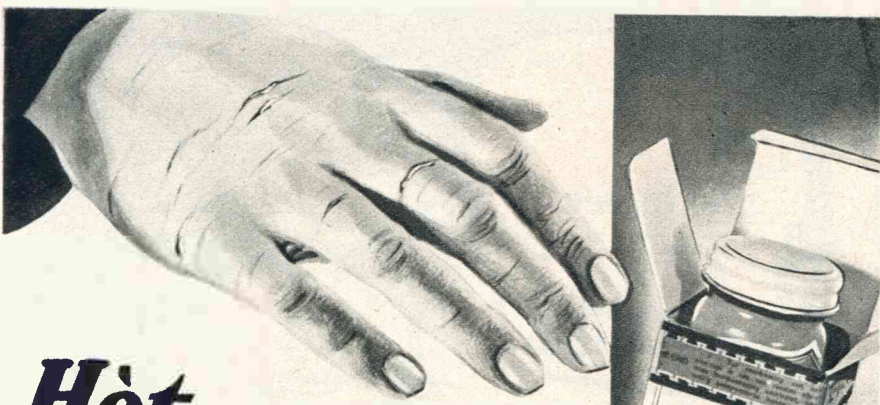
Bij dit vochtige, koude weer moet je op weg naar het kantoor beslist een Panflavintje nemen. Ja, ja, wij vrouwen moeten toch aan alles denken!

De aangenaam smakende

Panflavin
PASTILLES

vormen een afdoende bescherming tegen besmetting, keelontsteking, verkoudheid

Verkrijgbaar bij apothekers en drogisten

Het Wond-en Wrijfmiddel

bij uitnemendheid is de vanouds beroemde Akker's Kloosterbalsem, want die heeft een verrassend snelle wond-zuiverende en wond-heelende werking, met tegelijkertijd een wonderlijke uitwerking op spieren en gewrichten. Daarom is Akker's Kloosterbalsem onmisbaar in elk gezin en komt telkens goed van pas.

Gesprongen handen, winter aan handen en voeten genezen in 24 uur ermee. Kloosterbalsem bijt niet, verzacht dadelijk en geeft een gave huid. Onovertroffen bij brandwonden en kneuzingen.

Bij Rheumatiek en Spierpijn

helpt wrijven met Kloosterbalsem in één nacht, want Kloosterbalsem dringt door de huid diep in de weefsels, welke pijn-veroorzakende stoffen bevatten, lost deze op en tast daardoor de pijn in hun oorzaak aan. Kenmaal geprobeerd, altijd gebruikt, zegt elk gebruiker:

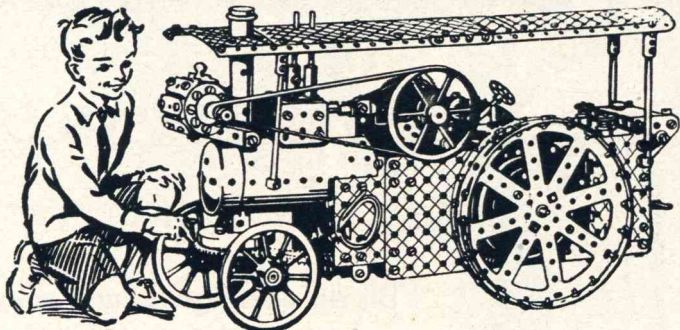
AKKER'S „Geen goud zoo goed“!

KLOOSTERBALSEM

tegen oude en nieuwe wonden, ontvellingen, blaren. Schroefdoos 35 ct. tegen kloven, winterhanden, schraalheid, ruwe huid. Potten van 62½ ct., tegen rheumatiek, spit in den rug, spierpijnen. f 1.04 en f 1.82.

MECCANO

Het is Echt..Het „Werkt“..Het is Meccano

Jongens!! Wat een sensatie is het, je eigen Meccano-modellen te bouwen en ze te laten „werken.“ Net precies als het groote voorbeeld, want Meccano is echte werktuigkunde in het klein. De tandwielen, balken, platen, riemschijven en dozijnen andere Meccano-onderdeelen zijn verwisselbaar. Zelfs met de kleinste uitrusting kan iedere jongen prachtige speelwerktuigen, zooals vrachtauto's, wagens, kranen, machinerieën maken en ze daarna weer uit elkaar nemen, wanneer hij weer iets anders wil gaan maken. Er is letterlijk geen grens aan het aantal modellen, dat met Meccano gebouwd kan worden.

Prijzen der Meccano-uitrustingen vanaf f 1.40

Jongens!! Vraag om het nieuwe Meccano prospectus

Zorg dat je dit gratis prospectus ook krijgt en lees alles over Meccano en de andere mooie dingen, die uit Meccanoland komen. Vraag je handelaar om een exemplaar of schrijf heden aan ons depot voor engros: Fa. Hausmann & Hötte (Afd. 35), Kromboomsloot 59, Amsterdam.

MECCANO BOUWDOOZEN ZIJN VERKRIJGBAAR IN ELKEN GOEDEN SPEELGOEDWINKEL.

Gefabriceerd door:
Meccano Ltd., Liverpool, Engeland

VERZOT OP KORTE VERHAALTJES

DOOR KED PITTOCK

Een gouden horloge, versierd met een brillant en met een gouden ketting, zegt u? vroeg inspecteur Mervin den rijken provinciaal, die terneergeslagen voor hem zat. „Vermoedelijk een uur geleden gerold in de ondergrondse door een slanken jongeman, die u om vuur vroeg? En u herkent den man van dit portret? Juist, dat is onze vriend Dick Slaters, de handigste gauwdief van Londen. Ik vrees echter dat het reeds te laat is, meneer; die zakkenrollers zijn duivelskunstenaars in het wegtooveren van hun buit. Maar we zullen ons best doen, u hoort nog wel van ons.“

Hij liet zijn bezoeker uit en nam de telefoon. „Een wagen en drie rechercheurs — huiszoeking,“ beval hij kortaf en daarop greep hij zijn hoed en verliet het bureau.

Dick Slaters bewoonde een aardig huisje naar den kant van Stratford. Hij was thuis en verbleekte noch bloosde, toen hij de hem welbekende bezoekers zag. Zijn jeugdige eega ging echter hoogst verontwaardigd te keer — het was de vierde maal reeds binnen een half jaar, dat Scotland Yard een ruïne in haar keurige woning aanrichtte, om naar een onvindbaren buit te zoeken. Mervin verzocht haar onverstoortbaar beleefd haar mantel aan te trekken en een oogenblik later werd zij naar het bureau gereden, om te worden gefouilleerd.

„En nou wij,“ zei Mervin opgewekt tot den vriendelijk glimlachenden zakkenroller, terwijl hij zijn hoed op tafel legde. „Zijn we er vandaag wéér te laat bij?“

Dick Slaters keek met een afkeurenden blik naar den hoed op tafel, nam hem op en hing hem aan den leegen kapstok. „Ik weet nergens van,“ antwoordde hij schouderophalend. „Doe maar wat u niet laten kunt, maar maak alsjeblieft niet zoo'n bende als den laatsten keer. M'n heele huis was besneeuwd met de veeren van m'n bed.“

„Toen waren het een paar papiertjes van honderd pond,“ zei Mervin vriendelijk. „Vandaag is het 'n gouden horloge met ketting. Ik denk niet dat het noodig zal zijn je bed leeg te schudden. Misschien dat we echter den vloer open zullen moeten breken.“

De vingervlugge boosdoener mompelde een verwensching en Mervin liet hem grijnzend zijn tanden zien. Hij ving aan hem te fouilleeren en het sprak haast vanzelf dat het vruchteloos was. Hij wees hem een stoel, dien hij niet mocht verlaten en bijgestaan door twee rechercheurs doorzocht hij elk hoekje van de huiskamer, speurde in bloempotten, doosjes en kasten, beklopte de muren, zocht naar geheime laden of bergplaatsen, nam het tapijt en het zeil op en bestudeerde elken draadnagel en voeg in den vloer. Toen hij zich eindelijk oprichtte schudde hij het hoofd, glimlachend gadeslagen door Dick

Slaters, die met gekruiste armen op zijn stoel zat.

Vervolgens kwamen de keuken, de gang, de kleerkasten en de slaapkamer aan de beurt. Dick Slaters volgde hem als een hond, scherp in het oog gehouden door de zwoegende, sleepende en spurende rechercheurs. In elk vertrek lieten zij een hopelooze ruïne achter, maar het kostbare horloge bleef onvindbaar.

Nadat hij vier uren lang had gezocht en geen voorwerp op zijn plaats had gelaten, moest Mervin zichzelf bekennen, dat zijn nasporingen vruchteloos waren geweest. Hij keek den zakkenroller eens aan en beantwoordde zijn onverstoortbaren glimlach met een knorrig blik. Hij begreep dat de gauwdief zijn buit allang buiten zijn bereik had gebracht. Het was zijn vijfde fiasco in het laatste halfjaar en toch zou hij hebben durven bezweren, dat zijn verdenking jegens Dick Slaters al die keeren gegrond was geweest.

„We kunnen er wel mee eindigen,“ zei hij knorrig tegen zijn helpers.

„Als u naar mij had geluisterd, had u zich al die moeite kunnen besparen,“ merkte Dick Slaters beleefd op.

„Ik vraag je niks,“ snauwde Mervin. „Houd je sarcastische opmerkingen voor je! Sta nog eens op van dien stoel.“

Voor de tweede maal fouilleerde hij den gauwdief — met het negatief resultaat, dat er een hoonend glimlachje op diens geslepen gezicht te voorschijn kwam. Even vruchteloos onderzocht hij den stoel waarop hij gezeten had en gaf het eindelijk op. „Niets,“ schudde hij het hoofd tegen de rechercheurs.

„Zei ik u niet, dat u beter had gedaan geloof aan mijn woorden te hechten?“ grijnsde Dick Slaters.

Inspecteur Mervin wierp hem een vernietigenden blik toe. „We zullen maar gaan,“ wendde hij zich tot zijn helpers. Hij richtte zich naar de deur en Dick Slaters ging hem met hoffelijken ijver voor naar den kapstok.

„Wacht even, uw hoed, inspecteur...“

Het knorrige gezicht van den inspecteur werd eensklaps verhelderd door een glimlach. Hij duwde den zakkenroller met een armbeweging terug, liep naar den kapstok en greep zijn hoed. In den bodem, vastgehouden door de leeren voering, zat het kostbare gouden horloge met den brillant en den zwaren gouden ketting. Met een triomfantelijk glimlachje haalde hij het te voorschijn.

„Jongstleden Zondag iets dergelijks gelezen in het Zondagsbijvoegsel van de Daily Herald,“ grinnikte hij. „Daar was het een portemonnaie, die de boef bij een huiszoeking in een hoed verborgen had. Haha, hij was goed! Ben jij ook zoo verzot op die aardige korte verhaaltjes, Dick Slaters?“

HERFSTSTORM

NAAR EEN SCHILDERIJ VAN DICK VAN DRIEST

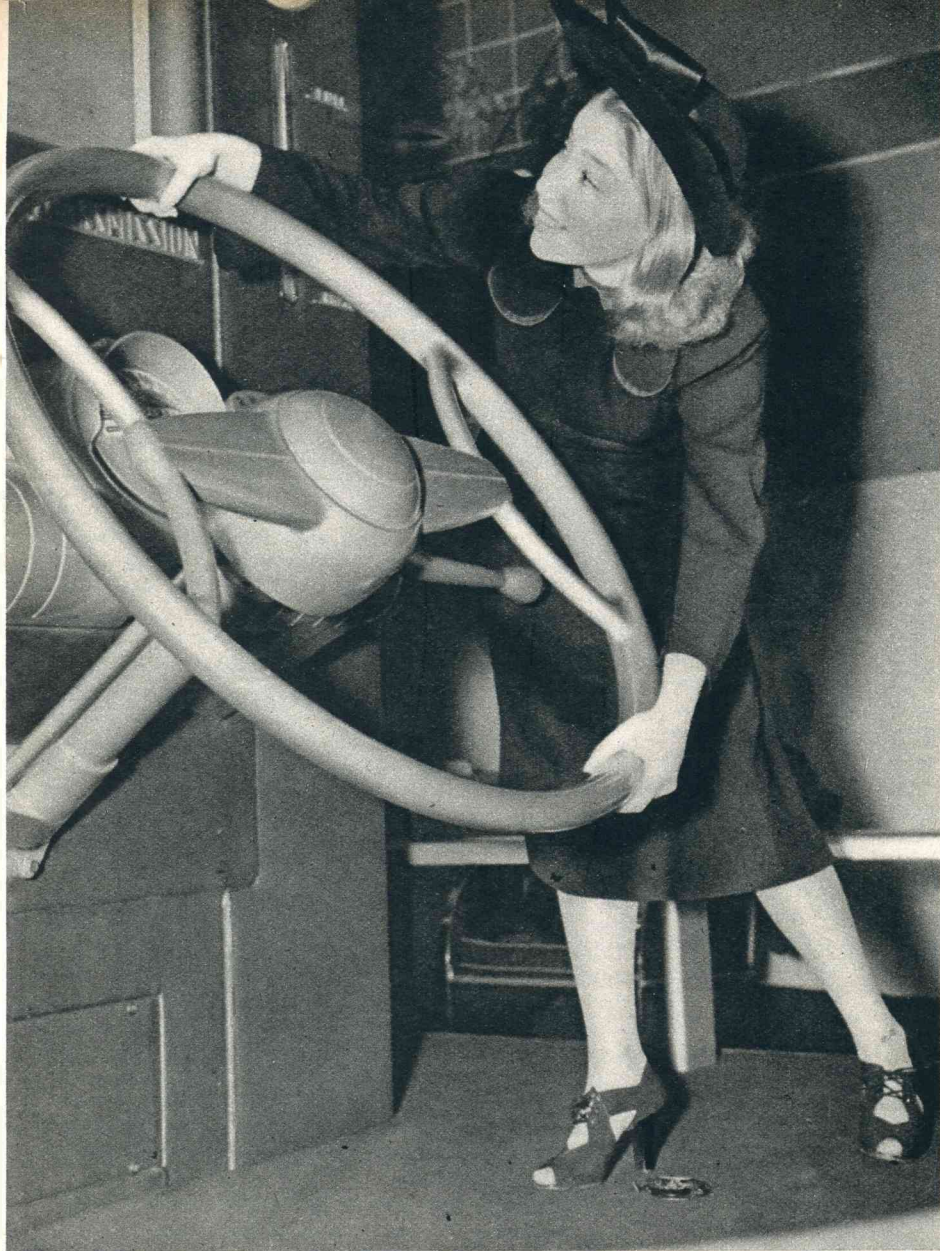
VARIA

Een nog nimmer gepubliceerde opname van den beroemden uitvinder Thomas Alva Edison, welke ruim dertig jaren geleden te New York gemaakt werd. Wij zien hem hier gezeten naast een vriend in een der eerste automobielen.

Te Altheim, in de omgeving van Ulm, wonen de gebroeders en gezusters Gockelmann, die gezamenlijk niet minder dan 527 lentes tellen. De oudste van de familie is 82 jaar, terwijl de jongste kortelings 65 geworden is.

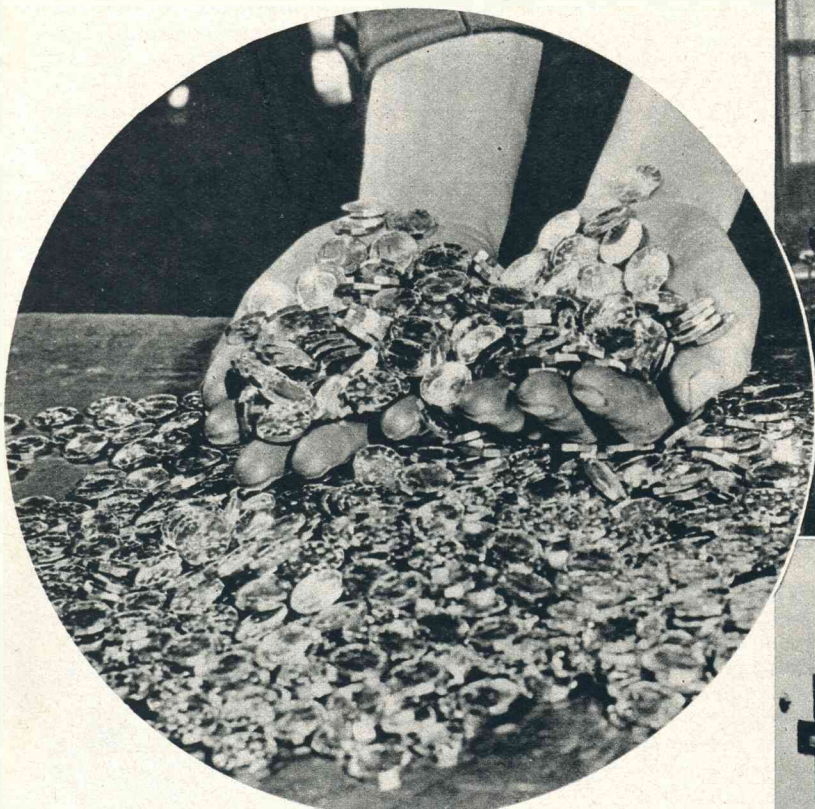
In Londen werd een tentoonstelling van levende zilvervossen gehouden. Daar de dieren zeer nerveus en rechteflustig zijn, moeten ze voortdurend worden vastgehouden. Een opname van deze kostbare beestjes tijdens een keuring door de jury.

Op de nationale automobieltentoonstelling te New York kon men dit stuurwiel van buitengewoon groote afmetingen bewonderen.

De oude blokkendozen zijn uit den tijd! Op een speelgoedtentoonstelling te New York werden blokken gedemonstreerd, welke van kleuren voorzien zijn en dus gemakkelijk in elkaar passen. De kinderen kunnen nu naar hartelust bouwen, zonder dat hun fantastische scheppingen spoedig in elkaar storten.

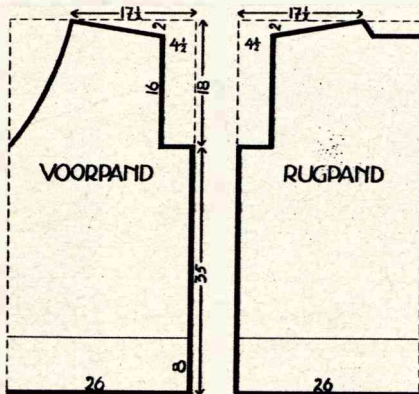
Menig Engelschman heeft zich afgervraagd, waar de achthoekige drie-penny-muntjes, welke ter gelegenheid van de kroning van koning George VI werden uitgegeven, gebleven zijn. Nu een onderzoek is gebleken, dat door velen deze geldstukjes verzameld werden. Er zijn nu ruim 30 millioen nieuwe muntjes vervaardigd, waarmede men de verzamelwoede van het publiek hoopt te kunnen beredigen. Een foto van de pas geslagen geldstukjes.

In het huis van bewaring te Stockholm, waarin 317 gedetineerden kunnen worden ondergebracht, bevinden zich momenteel niet meer dan 27 personen in voorarrest. Daar men 54 beambten noodig heeft om hen te bewaken wordt overwogen dit gebouw voor andere doeleinden geschikt te maken. De beide foto's rechts toonen den directeur Bror Wangs in zijn werkkamer en een interieur van het huis van bewaring.

WOL VOOR DEN WINTER

EEN PRACTISCHE HEERENSLIPOVER

één keer niet gebreid, maar vervangen door 8 steken recht.

Voor het vormen van de armsgaten kant men eenige steken af, later wordt, om den juiste vorm te verkrijgen, volgens knippatroon gemit, doordat men steken te zamen breit.

Voor den hals van het rugpand kant men volgens knippatroon in het midden steken af, terwijl de schouders schuin worden afgebreid door telkens op het einde van de naald eenige steken te laten staan en ten slotte weer met alle steken te breien en dan af te kanten.

Bij het voorpand breit men telkens, aan de zijde van den puntigen hals, twee steken te zamen, geheel volgens knippatroon.

Schouders en zijaden worden ten slotte verbonden, daarna neemt men de kantlussen langs hals en armsgaten op en breit hierboven nog 10 naalden 1 recht, 1 averecht met de dunne naalden. Om in het midden bij den hals een mooi puntje te krijgen, breit men hier telkens 2 steken te zamen.

SPORT-GARNITUURTJE

Dit garnituurtje, bestaande uit muts, sjaal en handschoenen (wanten), kan een aardig geheel vormen voor een ski- of ijscoostuum.

Men breit het garnituur van plm. 200 gram witte dunne driadraadswol en wat gekleurde wol voor de motiefjes met naalden nr. 2.

MUTS

Men begint bij den bovensten rand van den opslag en zet plm. 140 steken (het aantal steken hangt af van de breedte van het hoofd) op, waarna men recht in de rondte breit en tegelijkertijd, nadat men 3 toeren alleen met de witte wol heeft gebreid, het gekleurde patroontje in den rand breit volgens afgebeeld telpatroon. De gekleurde draad wordt niet afgekant, maar achter het werk langs geleid. De groote kruisjes der bloemetjes worden later apart tusschen de gekleurde steekjes geborduurd. Is de rand af, dan keeren we het werk om, zoodat de binnenkant van den opslag naar boven komt te liggen. Dan breit men als volgt verder: telkens afwisselend 1 averecht en 4 recht, in het geheel 11 cm. hoog. Bij de volgende 14 naalden kant men telkens aan weerszijden, voor de schuine hoeken, 1 steek af en vervolgens kant men alle overblijvende steken af. Nu de randen van het mutsje op den verkeerden kant van het werk aan elkaar naaien en den opslag naar boven omslaan.

De rand van den opslag wordt met witte wol (vasten) omgehaakt.

SJAAL

Deze is 22 cm. breed en 1 meter lang. Men zet er 65 steken voor op en breit eerst 7 cm. hoog volgens hetzelfde streeppatroon als van de muts. Dan 1 cm.

hoog geheel recht breien en vervolgens het randje met de motieven volgens telpatroon breien. Dan weer 1 cm. geheel recht breien en vervolgens 75 cm. in streeppatroon, waarna het tweede uiteinde van de sjaal op dezelfde wijze als het eerste wordt gebreid.

Om de geheele sjaal wordt ten slotte nog 1 toer vasten (wit gehaakt).

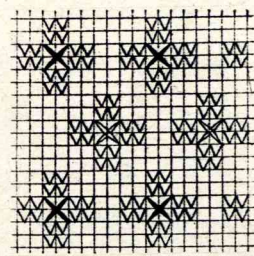
HANDSCHOENEN

Men begint met de manchetten en zet voor den linkerhandschoen 56 steken op met de witte wol. Dan breit men 4 toeren geheel recht en daarna het randje met de bloemmotiefjes volgens telpatroontje, waarna nog 2 toeren recht met de witte wol en 4 toeren telkens afwisselend 1 averecht, 3 recht volgen. Dan kant men af. Vervolgens neemt men voor de handschoenen zelf 55 lussen op van den opzetrand en breit eerst 6 toeren (met 4 naalden) in de rondte telkens afwisselend 1 averecht, 4 recht. Dan begint men met den duim. Daartoe neemt men op het einde van de 4e naald 4 x na iederen 2en toer telkens 1 steek opnieuw op. Dan breit men nog 4 toeren zonder meerderen en neemt vervolgens de laatste 6 steken van de 4e naald op een veiligheids-speld. Bij den volgenden toer worden boven deze steken weer opnieuw 6 steken opgezet. Nu begint het gedeelte voor de hand. Dit breit men in streeppatroon verder. Is dit gedeelte 9 1/2 cm. hoog (gerekend vanaf het splitje voor den duim) dan gaat men minderen voor de vingers. Dit doet men als volgt: bij iederen 2en toer (dit ligt bij den linkerhandschoen bij het begin van het buitenste gedeelte van de hand) wordt bij het begin van de 1e naald 1 steek afgehaald, 1 steek recht gebreid en de afgehaalde steek over den gebreiden steek gehaald, waarna men recht breit tot op de laatste 5 steken na van de 2e naald. Van deze 5 steken wordt van de eerste 2 steken weer een overhaling (als bij het begin van den toer) gemaakt, terwijl de laatste 3 steken recht gebreid worden.

Nu bij het begin van de 3e naald en op het einde van de 4e naald op dezelfde wijze minderen.

Op deze manier breit men telkens afwisselend een toer met en een toer zonder minderingen, totdat er ten slotte nog plm. 6 steken over zijn.

Deze worden met den werkdraad bij elkaar getrokken en de draad wordt afgehecht. Nu moet men nog den duim breien. Daartoe neemt men de steken van rechts in de rondte op en breit den duim op de vereischte lengte, geheel recht. Voor het puntje bovenaan worden bij iederen 2en toer telkens 4 steken geminderd en wel door bij iedere naald 2 steken te zamen te breien. De steken, die ten slotte nog overblijven, worden met een draad bij elkaar getrokken en de draad wordt afgehecht. Ten slotte wordt de rand van de manchetten nog met 1 toer vasten (wit) omgehaakt. De rechterhandschoen wordt op dezelfde wijze gebreid, maar men moet hier de minderingen voor de vingers juist aan de tegenovergestelde zijde beginnen.

- ☐ wit; ☒ rood of:
☐ wit; ☒ groen.
 De kruissteekjes:
 X blauw of groen;
 X geel of wit.

Nog steeds is de slipover een kledingstuk, dat zich in een groote populariteit mag verheugen en dit is geen wonder, wanneer wij slechts maar even bedenken, welk een heerlijke warmte een slipover op koude winterdagen geeft.

Ons model, dat in kabelsteek gebreid werd, is berekend op een bovenwijdte van 100 cm. Eerst maakt men volgens bijgaand verkleind knippatroontje een goed passend patroon van papier en breit volgens dit patroon den slipover na. Als materiaal gebruikt men plm. 275 gram sportwol en aluminium naalden nr. 3 en nr. 3 1/2.

Men begint onderaan bij den boord met de dunne naalden en zet een aantal steken ter breedte van den ondersten rand van het overeenkomstige knippatroon op. Voorpand en rugpand worden ieder afzonderlijk gebreid. De boord, die telkens afwisselend 1 r., 1 a. gebreid wordt, moet 8 cm. hoog worden.

Dan begint men met naalden nr. 3 1/2 het kabelpatroon, dat men van de 1e tot en met de 23e naald werkt als volgt:

1e en alle volgende oneven naalden, die niet genoemd worden: 16 recht.

2e en alle volgende even naalden: 8 averecht, 8 recht.

7e en 17e naald: hierin wordt het kabelpatroon gebreid als volgt: 8 recht, de volgende 4 steken op een hulpsnaal nemen en deze hulpsnaal aan den voorkant van het werk leggen. Dan de daarop volgende 4 steken recht breien en vervolgens de 4 steken van de hulpsnaal recht breien.

Vanaf de 24e naald wordt het kabelpatroon versprongen.

Men breit nu:

24e en alle volgende even naalden: 8 recht, 8 averecht.

25e en alle volgende oneven naalden, die niet genoemd worden: 16 recht.

29e en 39e naald: 4 steken op een hulpsnaal nemen, de naald aan den voorkant van het werk leggen, dan de daarop volgende 4 steken recht breien en vervolgens de 4 steken van de hulpsnaal recht breien.

Het patroon wordt van de 24e tot en met de 44e naald herhaald (waarbij men bij de 29e en 39e naald slechts het kabelpatroon breit).

Daarna begint men weer bij de 1e naald te breien.

Terwijl men breit, moet men er op letten, dat het kabelpatroon, ook bij het begin en op het einde van de naalden, steeds nauwkeurig wordt uitgevoerd. Onder de armen wordt het kabelpatroon

WAT ZULLEN WIJ ETEN?

Zondag:	Pouletsoep. Kalfsnieren. Bloemkool. Aardappelen. Sneeuwpudding met vruchtensaus.
Maandag:	Varkensfricandeau. Andijvie. Aardappelen. Rijstebrij.
Dinsdag:	Koud vleesch. Wittekool. Aardappelpuree. Ketelkoek met stroopsaus.
Woensdag:	Gekookte varkensribbetjes. Stamppot van bieten. Gestoofte peren.
Donderdag:	Runderlapjes. Gestoofte prei. Aardappelen. Griesmeelrand met peren.
Vrijdag:	Magere erwtensoep. Gebakken schelvisch. Sla van witte bonen. Aardappelen. Custard.
Zaterdag:	Gehakt met zuurkool en aardappelen in een vuur- vasten schotel. Pannekoekjes met jam.

FRUIT VOOR IEDER JAARGETIJD

's Zomers, wanneer er volop vruchten zijn, is het bijna vanzelfsprekend, dat men eens of meerdere malen per dag wat fruit eet.

In den herfst komt het fruit echter al hoe langer hoe minder op tafel, terwijl het in den winter slechts nog zeer sporadisch wordt opgediend. Gelukkig wordt er in vele gezinnen hoe langer hoe meer fruit gebruikt, maar toch komt het nog maar al te dikwijls voor, dat de huisvrouw de groote voedingswaarde van fruit onderschat en dat haar niets bekend is van den rijkdom aan vitamines, die de meeste vruchten bezitten.

Wisten al onze huisvrouwen hoe, ten gevolge van een regelmatig gebruik van fruit, allerlei ziekten worden voorko-

men, dan zouden zij zeker aan dit onderdeel der maaltijden meer aandacht en zorg besteden.

Maar, hoor ik u al zeggen, fruit is toch zoo duur in den winter!

Zeker, fruit is in den winter meestal niet goedkoop, maar als we het een beetje verstandig overleggen, kunnen we zooveel andere spijzen, die minder goede voedingswaarden bezitten of soms zelfs nadeelig zijn, door fruit vervangen.

Nemen we bijv. eens appels. Op welke verschillende manieren kan men deze al niet opdienen! In rauwen vorm geeft men ze als dessert, of geschaafd of geraspt op het brood. Verder heeft men nog appelmoes, appelgelei en appeljam, die ook weer alle voor de boterham kunnen dienst doen, terwijl de verschillende toetjes, die met appels bereid worden, als: appelpannekoek, appelomelet, appelpudding, appelbeignets en nog zoo tal van andere, u waarschijnlijk bekend zullen zijn. Heerlijk is ook zoo'n schoteltje, bestaande uit appelmoes of in een suikerstroopje gekookte, versche stukjes appel, waarover een flinke laag geroosterde graanvlokken (Corn Flakes) wordt gestrooid.

Op dezelfde wijze als appels kan men ook peren — hetzij hand- of stoofperen — bij de maaltijden opdienen.

Dan hebben we nog de heerlijke en saprijke sinaasappels, die door hun rijkdom aan vitamine D zoo bijzonder geschikt zijn voor onze kleintjes ter voorkoming van de gevreesde rachitis of Engelsche ziekte, terwijl ook tomaten, druiven en citroenen, vooral in het begin van den winter, wanneer zij nog niet zoo prijzig zijn, dikwijls aan onze kinderen, maar ook evengoed aan volwassenen dienen te worden voorgezet.

Met een weinig overleg kan hier veel worden bereikt — en het resultaat? Gezonde kinderen, levenslustige mensen, die door hun groote vitaliteit zullen berekend zijn voor hun dagelijks terugkeerende taak, in welken vorm deze dan ook moge bestaan.

CORRESPONDENTIE

Mej. B. te Bodegraven. Aan de witte vochtvlekjes in de leeren fauteuils zal wel niets te doen zijn. Het eenige dat wij u kunnen aanraden is, het leer goed met was te behandelen.

EEN PRACTISCHE BREIZAK MET RITSSLUITING

Dezen breizak, die bijzonder praktisch is, omdat we hem gemakkelijk aan onzen stoel kunnen hangen, kunnen we heel eenvoudig zelf maken. Als geschenkje voor een ijverige breister zal hij dan ook zeker in den smaak vallen.

We hebben niets anders nodig dan een klee-hanger, een lapje gebloemd

cretonne en een ritssluiting (van 25 cm. lengte).

De breedte van den lap is evengroot als de breedte van den klee-hanger, plm. 43 cm. Daar de zak ongeveer vierkant is nemen we dus tweemaal een lap van 43 cm. in het vierkant. Hebben we den lap aan één stuk, dan is dat natuurlijk des te beter.

De zak wordt aan drie kanten dichtgestikt en blijft dus alleen van boven even open.

In het midden aan één kant, ongeveer 11 cm. van den onderkant af, maken we een split van 25 cm. lengte voor de ritssluiting, die we met kleine, onzichtbare steekjes netjes vastnaaien.

Is dat gebeurd, dan gaan we den bovenkant van den zak afwerken. We volgen hierbij den vorm van den klee-hanger, wat we op de foto ook duidelijk kunnen zien. Zoowel onder als boven den klee-hanger komt dus een stiksel, terwijl het „kopje“ ook keurig wordt afgewerkt.

Tot slot wordt het haakje van den klee-hanger netjes met een klein lapje van de stof onwikkeld.

Als de zon schuil gaat

en dat gebeurt nog al eens in ons land, laat het dan in Uw woning fleurig en zonnig zijn! Indanthren geverfde stoffen worden in prachtige kleurenvariaties gemaakt. Zij brengen warmte en sfeer in Uw huis!

Bovendien zijn Indanthren geverfde stoffen bijzonder geschikt voor ons wisselvallig klimaat, want ze zijn onovertroffen waschecht, zonnecht en weerecht. Let op het merk:

Indanthren BOOS?

JA, WANT M'N MOEDER
GEBRUIKT GEEN LUX OM MUN
KLEERTJES TE WASSEN

Het is mijn schuld niet, als ik slecht gehumeurd ben, omdat mijn wolletjes schrijnen en pijn doen en het is helemaal Moeders schuld, omdat zij geen Lux gebruikt. Want in Lux zouden al mijn kleertjes lekker zacht blijven en nooit pijnlijk aandoen. Ik blijf net zo lang schreeuwen, tot Moeder Lux gaat gebruiken. Als Moeder werkelijk zuinig wil zijn, neemt zij Lux in het grote pak. Ook kan zij voor de Lux geschenkbons allerlei leuke dingen krijgen.

Standaardpak 12½ ct.
Reuzenpak 25 ct.

LX 67-0101 A

BOVENDIEN BEVAT ELK PAK EEN FRAAI BREIPATROON
EN DAN NOG EEN WAARDEVOLLE GESCHENKBON

GRATIS TER KENNISMAKING!

Monstertubes Pond's Vanishing en Cold Cream en monsters der 5 tinten Pond's Poeder na inzending van 10 ct. in postzegels voor kosten van verzending aan Pond's Extract Co., Afd. 1311, Amsterdam.

Naam Adres

POND'S CREAMS
IN TUBES
EN POTJES
VANAF 35 CT.

DOOSJES POND'S POEDER 25 EN 50 CT.

189

MANTELS MET BONT

De flatteuze hoge kraag heeft vrijwel afgedaan en plaats gemaakt voor velerlei variaties op het gebied van bontgarneering. Een verandering, die niet in alle opzichten een verbetering is, daar de nieuwe mantels in vele gevallen heelemaal geen kraag meer hebben, de draagster dus heel wat minder profijt van haar wintermantel heeft.

Een van de nieuwste en meest populaire garneeringen wordt verkregen door het aanbrengen van een flinke punt bont op rug en voorpand. Een garneering, die afkleedt, en tevens het voordeel heeft den rug heerlijk warm te houden.

De rechte opstaande cols zijn wel practisch, doch hebben het nadeel lang niet iedereen goed te kleeden. Men moet een behoorlijk langen hals hebben, wil men niet het gevaar lopen propperig te lijken.

Een alleraardigste variatie op het thema der bontjassen zien we toegepast door het aanbrengen van vierkanten of strepen van bont. De manchet wordt hoe langer hoe zeldzamer; zij wordt vaak vervangen door een punt van bont, een streep over de geheele mouw en soms zelfs door heele mouwen van bont.

Persianer is dit seizoen uitgesproken favoriet, daarnaast hebben zilvrosen, bever, nutria, geveerd petit gris, Indisch lam en zelfs weer skunks de voorkeur. Onder de kraaglooze mantels wordt meestal een kleurige zijden shawltje gedragen, terwijl sommige modellen ook het onderwetsche befje, al dan niet van bont, vertoonen.

Opgemerkt dient nog te worden, dat het bevestigen van bont langs den mantelzoom de silhouet onnoodig verkort en slechts hoogst zelden het geheel verfraait.

Practische Schoolkleeding

909a. Colbertcostuum van tweed, twee rijen knopen, opgestikte zakken, korte pantalon. Benodigde stof: 2 m. à 140 cm. breed. Verkrijgbaar in de maten 72-76 cm.

910a. Kinderjurkje met plooiën, witte kraag en manchetten. Benodigde stof: 2 x de lengte der jurk à 130 cm. breed. Verkrijgbaar in de maten 60-64 cm.

911a. Jurk van geruite stof, witte kraag, knoopgarneering. Benodigde stof: 2 x de lengte der jurk à 140 cm. breed. Verkrijgbaar in de maten 68-72 cm.

912a. Jongenscostuum, gestreepte blouse, korte broek. Benodigde stof: 1 x de lengte der pantalon à 140 cm. breed; 2 x de lengte der blouse à 100 cm. breed. Verkrijgbaar in de bovenwijdte 64-68 cm.

Van alle in deze rubriek afgebeelde genummerde kostuums, die ontleend zijn aan het modelalbum „Winterweelde”, zijn patronen verkrijgbaar tegen den prijs van 50 cts. voor complets, 35 cts. voor mantels en japonnen en 20 cts. voor rokken, blouses, kleine avondjassjes en kinderkleding. Bij bestelling vooral opgeven het gewenschte maatnummer. Bestellingen kunnen geschieden bij uw agent of bezorger; door girostorting op No. 295651; door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels (s.v.p. niet van 6 ct.) aan het PATRONENKANTOOR „PANORA” — NASSAUPELLE 1. HAARLEM waarbij 5 cts. extra voor bestelkosten verschuldigd is. Men kan echter de patronen ook afhalen aan het bureau van dit blad.

LEVERTRAAN GEEN PROBLEEM MEER

Reeds sedert eeuwen wordt levertraan als volksgeneesmiddel op groote schaal toegepast, doch heel lang heeft men zich bij het innemen ervan over den allesbehalve prettigen smaak, die nu eenmaal aan dit zoo heilzame artikel eigen was, heen moeten zetten.

De moderne voedingsleer bracht het inzicht, dat de geneeskrachtige werking van de traan hoofdzakelijk toegeschreven moet worden aan de aanwezigheid der vitaminen A en D. De vitamine A is noodzakelijk voor den normalen groei en heeft bovendien een zekere, beschermende werking tegen het optreden van infecties; de vitamine D is de stof, die ons beschermt tegen de afwijkingen in den groei van het beenderstelsel, welke onder den naam van Engelsche ziekte bekend staan. Men denke echter niet, dat alle overige in levertraan aanwezige stoffen waardeloos zijn. Levertraan bevat een niet onbelangrijke hoeveelheid voedende bestanddeelen in den vorm van vetten en bovendien stoffen als jodium, phosphor, zwavel, broom en ijzer.

Deze laatste reeks van stoffen wordt ook in voldoende hoeveelheid opgenomen indien normale kost wordt genuttigd. Met de vitaminen is het echter anders gesteld. De hooge concentraties vitaminen A en D, zooals die in levertraan voorkomen, treft men bij andere natuurproducten slechts zelden aan.

Het is begrijpelijk, dat men getracht heeft deze vitaminen uit de traan los te maken, zoodat ze in den vorm van een niet al te sterk smakend concentraat genuttigd zouden kunnen worden. Een-

maal zoo ver gekomen wilde men ook de laatste sporen van den traansmaak wegnemen en dit gelukte door bedoeld concentraat op te lossen in geconcentreerd sinaasappelsap. Zoo ontstond een „siroop”, die slechts met wat water vermengd dient te worden om een verfrissenden vruchtendrank te krijgen.

Geeft men een kind een dergelijk glas limonade te drinken, dan beseft het niet, dat het levertraan inneemt. Kinderen en volwassenen, die men 's zomers om gezondheidsredenen gaarne levertraan zou willen toedienen en die zich tegen het innemen ervan verzetten, kan men thans hun medicijn in den vorm van limonade geven.

Sedert de ontdekking van de chemische natuur van de vitamine D is men ertoe overgegaan dit vitamine kunstmatig te bereiden. Hoewel de werking van dergelijke door bestraling verkregen producten veel overeenkomst vertoont met die van de natuurlijke vitamine D, is uit jongere onderzoekingen toch gebleken, dat de werkingen niet identiek zijn. Vandaar, dat de natuurlijke vitamine D dan ook voorloopig nog in vele gevallen de voorkeur geniet boven het synthetische.

De „vitaminen-limonade” heeft nog het bijzondere voordeel, dat het sinaasappelsap zelve rijk is aan vitamine C. Wat onze kinderen dus als een lekkernij begroeten, 't brengt hun op de plezierigste manier méér kracht, méér weerstandsvermogen. En zoo behoeven er ter wille van de traan geen tranen meer te vloeien!

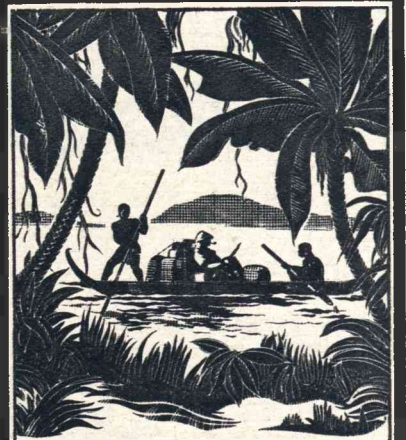
Voor Uw gezondheid, voor Uw figuur

De zuiver wollen, elastisch gebreide Bleyle-directoires beschermen Uw gezondheid en behouden Uw figuur. U vindt een groote keuze van aparte tinten in alle maten. Zelfs nadikwijls wasschen behouden Bleyle-directoires hun volle elasticiteit.

Bleyle

100%
zuiver wollen
kamgaren

Vraagt het adres van den dichtstbijzijnden leverancier aan L. Zaalberg, Victoriaal 1a, Wassenaar

Waar geen wegen meer zijn, moet de pionier levensbehoeften meenemen. Ook zout moet hij hebben en de keus van iedere goed ingerichte expeditie, hetzij naar de Tropen of naar de Zuidpool, is

Cerebos
Het volmaakte
TAFELZOUT

PERSOONLIJKE CHARME . .

Persoonlijke charme wordt niet verkregen door schoonheidsmiddelen; het is de jeugdig-frissche tint van een gaaf en smetteloos gelaat. Zorg vóór alles, dat Uw huid volkomen gezond is.

D.D.D. doet alle onregelmatigheden der huid als bij tooverslag verdwijnen. Het is een heldere antiseptische vloeistof, die diep in de poriën doordringt, de ziektekiemen doodt en stof en vuil verwijdert.

D.D.D. is een reeds tal van jaren bekend geneesmiddel tegen Eczeem en andere Huidaandoeningen, dat de huidweefsels verfrist en de natuurlijke charme van Uw gelaat verhoogt.

Flacons à 75 cent - F. 1.50 - F. 2.50
Bij Apothekers en Drogisten.

Ik gebruikte D.D.D. tegen puistjes, die mijn gezicht ontsierden - zij verdwenen na het gebruik van één flacon. Het is een probaat middel, dat heerlijk verfrist en de jeuk direct doet ophouden.
Mej. J. W. te 's-Gr.

D.D.D.
GENEESMIDDEL TEGEN
HUIDAANDOENINGEN

Bescherm de oogen van U en Uw gezin!

In ieder middenlicht behoort beslist een Philips' „Bi-Arlita” lamp van ten minste 150 dekalumen. Gaat na, of dit *noodzakelijk minimum* wel in Uw vertrekken aanwezig is. Speelt geen noodlottig spel met de oogen van U en Uw kinderen!

PHILIPS' „BI-ARLITA”
LAMPEN

GUL met licht - ZUINIG met stroom!